

**Tähtäin
Tokiossa
2020**

sivut 8–11

**Tavoitteena
paralympialaiset**

NICO
JÄRVINEN

sivu 6–7

Ase-esittelyssä: Walther KK500 → 38–39

Juha Manninen vie Sportingin Urheilukouluun → 16–17

Noin 20 kysymystä: Sami Haume NoSA → 24–25

LAPUA® .22 LR PATRUUNAT

HELPPO HYMYILLÄ

Passion for Precision

TEAM

Christian Reitz (GER)
Olympiavoittaja ja maailmanmestari
25m Rapid Fire Pistol

PERUSTETTU 1927

88. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi, puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. (09) 3481 2481
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo

PAINOPAikka

Forssa Print 2016

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Postiosoite: 00093 VALO

Käyntiosoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki

Puhelin: (09) 3481 2481

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Taluspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutus­päällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Niina Aaltonen sai heinäkuussa tyttöjen skeetin EM-pronssia.

Värikäs vuosi taas päätymässä

TAAS ON PÄÄTTYMÄSSÄ yksi värikäs ja vilkas ampumaurheiluvuosi. Siihen on mahtunut niin ilon hetkiä kuin pettymyksiäkin, kuten urheiluun kuuluu. Rio de Janeiron olympialaiset olivat suurin urheilutapahtuma, joita seurasi paralympialaiset.

Ilonaiheista mainittakoon Saksan Suhlissa pidetyt liikkuvan maalin MM-kilpailut (sivut 18–19) ja Italian Lonatossa pidetyt haulikkolajien EM-kilpailut, joissa Suomi sai kolme mitalia junioreissa. Poikien joukkuekisoissa tuli hopeaa skeetissä ja pronssia trapissa. Tyttöjen skeetissä pronssimitalin toi **Niina Aaltonen**.

Katset on käännetty uuteen olympiadiin, joka päättyy Tokioon 2020. Tässä numerossa puhutaankin paljon Tokiosta, suunnitelmista ja strategioista.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2016

4 Pääkirjoitus

Strategisia osumia

5 Ajankohtaista Hallituksen jäsenen haku

6–7 Nico Järvisen tavoitteena paralympialaiset

8–13 Katsaus Rioon ja uuteen olympiadiin

16 Juha Manninen vie sportingin Urheilukouluun

18 Yhteenveto liikkuvan maalin MM-kisoista

20 Katariina Laineen vinkit kännykkäriippuvuuteen

22 Urheilija arjessa

Teemu Lahti, LAS

24 Noin 20 kysymystä:

vastaajana **Sami Haume**

26 Hanna Pitkänen pohtii menestyksen saloja

27 Kurt Thunen yritys menestyi Rioissa

28 Seuraesittely Keski-Uusimaan Ampumaseura

30 Aseesi turvallisessa säilytyksessä?

31 Tullin viesti ampumaurheiluväelle

32 Kaupunkiotteluhistoriikki osa 4/4

35 Ruutiaseiden Kultahippufinaalit

36 Totta toinenkin puoli Ville ja Pasi Lahtinen, P-HA.

38 Ase-esittelyt Walther KK500 ja Glock G34 Gen4

41 * Tiedotuksia * Tapah

tumia ja * Kilpailukutsuja

44 Svenska sidor

46 Radoilta kerättyä

* 10 napakkaa:

47 Finaali

Tomi-Pekka Heikkilä

hakuammuntaa

"Tykkään, kun tulisuus on sellaiset 500 000. Sitten se alkaa olla kohillaan." **TEEMU LAHTI** ruuan tulisuudesta

* sivut 22–23

500 000

Strategisia osumia

Urheiluammunnan toimintaympäristö muuttuu nopeasti. Muutospaineiden ja -tarpeiden tunnistamiseksi on kevään ja alkusyksyn aikana tehty kaksivaiheinen ennakoitintiprosessi. Mukana tässä työssä on ollut viitisenkymmentä liiton aktiivisia eri suunnista.

Toimintaympäristön muutosta hahmotettiin erottelemalla ulkoiset ja sisäiset muutostrendit. Lyhyt yhteenveto ulkoisista muutostekijöistä on se, että lähes kaikki tunnistetut trendit ympärillämme ovat jollakin tapaa kielteisiä urheiluammunnan kannalta. Osa trendeistä on vain hyväksyttävä, osaan voidaan omalla aktiivisella toiminnalla vaikuttaa.

Teknologian kehittyminen ja siinä mukana olo on myös suuri mahdollisuus.

Sisäisiä muutostekijöitä ei sinällään voi luokitella myönteisiksi tai kielteisiksi. Olennaista niiden osalta on sana muutos: tarve uudistua ja uudistaa jotakin vakiintunutta ja tuttua.

Lisäksi on huomattava, että ulkoisten ja sisäisten tekijöiden välillä voi olla ristiriita, joka vaatii sovittamista. Liiton rahoitus ja sen jako edelleen asettuvat tähän kategoriaan.

Nykytilan analysoinnin jälkeen työstimme kahta skenaariota kahden olympiadin päähän. Toinen skenaario oli myönteisen realistinen, toinen varsin pessimistinen. Tavoitetila löytyi melko läheltä tuota myönteisempää tilannekehitystä. Tämän jälkeen palasimme takaisin lähtötilanteeseen ja määrittelimme pienryhmissä tarvittavia muutosaskelia. Myös kumppanuudet olivat tarkastelussa mukana.

Muutoksessa on pidettävä perustehtävä kirikkaana mielessä ja arvot selkärankana. Tässä me olemme edelleen vahvoilla. Vahvuuttamme voi uhata lähinnä sisäinen hajaantuminen. Mitä yhtenäisempi olemme, sitä paremmin voimme lajimme olosuhteita ja mahdollisuuksia puolustaa.

Avainasemaan nousee urheiluammunnan sisäinen vuorovaikutus ja sen laatu – keskinäisen arvostuksen ja luottamuksen merkitystä ei voi liikaa korostaa. Yhteinen päämäärä auttakoon meitä tässä. Vain tälle perustalle on mahdollista rakentaa uutta menestystä, olipa kyse sitten seuratoiminnasta tai olympiamitaleista. Ja senhän me teemme!

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsen, joka on vetänyt liiton strategiapäiviä.

"Mitä yhtenäisempiä olemme, sitä paremmin voimme lajimme olosuhteita ja mahdollisuuksia puolustaa."

Strategiska träffar

Verksamhetsmiljön för sportskytte förändras snabbt. För att kunna identifiera pressen på och behovet av förändring genomförde vi under våren och i början av hösten en framtidsprocess som hade två skeden. Ungefär femtio på olika områden inom förbundet aktiva personer deltog i arbetet.

Vi försökte komma in i förändringen av verksamhetsmiljön genom en indelning i yttre och inre förändringstrender. Ett kort sammandrag av de yttre faktorerna är att nästan alla omgivande trender vi identifierade på något sätt är negativa för sportskytte. En del av trenderna måste vi bara acceptera, på en del kan vi inverka genom egen aktiv verksamhet. Den teknologiska utvecklingen och vår närvaro där medför stora möjligheter.

De inre förändringsfaktorerna kan i sig inte klassas som positiva eller negativa. Det väsentliga hos dem är ordet förändring: behovet att förnya sig och förnya något gammalt och bekant. Därtill är det viktigt att se att det mellan de yttre och de inre faktorerna kan råda en konflikt som kräver jämkande. Förbundets finansiering och fördelningen av medel hör till denna kategori.

Efter att ha analyserat nuläget arbetade vi på två scenarier som skulle gälla om två olympiader. Det ena scenariot var positivt men realistiskt, det andra rätt pessimistiskt. Vår målbild låg ganska nära det mer positiva förändringsscenariot. Efter det här återgick vi till vår utgångspunkt och definierade i små grupper stegen som vi måste ta. Granskningen omfattade även våra partnerskap.

I ett förändringstillstånd måste man fokusera sig på sin grunduppgift och ha värdesättningarna i ryggraden. Detta är fortfarande vår starka sida. Det som närmast kan hota vår styrka är en intern splittring. Ju enigare vi är, desto bättre kan vi försvara förhållandena kring vår idrottsgren och möjligheterna den erbjuder.

Avgörande är sportskyttets interna kommunikation och dess kvalitet – man kan inte nog betona vikten av ömsesidig respekt och tillit. Vårt gemensamma mål hjälper oss här. Endast på denna grund är det möjligt att bygga upp ny framgång, vare sig det gäller föreningsverksamhet eller OS-medaljer. Och det tänker vi göra!

Skribenten är medlem av Sportskytteförbundets styrelse och har fungerat som ledare för förbundets strategidagar.

"Ju enigare vi är, desto bättre kan vi försvara förhållandena kring vår idrottsgren och möjligheterna den erbjuder."

VESA NISSINEN

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja kulttuuriministeriö

SAL:n hallituksen jäsenten haku

Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto nimesi kevätkokouksessaan 2015 ehdollepanotoimikunnan, jonka toimikausi on kolme vuotta.

Ehdollepanotoimikunnan tehtävänä on valmistella ja esitellä sääntöjen mukaisesti henkilövalinnat (hallituksen jäsenet, liiton puheenjohtaja) liittovaltuustolle ja SAL:n kokoukselle. Molemmat kokoukset pidetään 3. joulukuuta.

Liittovaltuusto valitsee erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle kolme jäsentä ja toisen varapuheenjohtajan. SAL:n kokous valitsee liitolle puheenjohtajan. Erovuorossa ovat **Pia Nybäck, Timo Laurila, Veikka Gustafsson, Vesa Saviahde** ja **Curt Sjöblom**.

EHDOKKAILTA ODOTETAAN seuraavia ominaisuuksia:

– Toimia urheiluammunnan lähettiläänä ja edesauttaa omilla yritysälämän ja/tai julkisen sektorin yhteyksillä suomalaisen urheiluammunnan etuja.

– Tuoda lisäarvoa, haastaa ja sparrata operatiivista johtoa oman substanssiosaamisen, esimerkiksi juridiikan, yritysälämän, viestinnän, opetuksen tai valmennuksen saralla.

– Valmiutta toteuttaa aktiivisesti, innostuneesti ja sitoutuneesti Ampumaurheiluliiton suunnitelmia yhteistyössä muun hallituksen jäsenten ja operatiivisen johdon kanssa.

– Visionääristä, ratkaisukeskeistä ja rakentavaa toimintaotetta.

– Ymmärrystä ja intohimoa kehittää laaja-alaisesti, kokonaisvaltaisesti urheiluammuntaa ja sen seuratoimintaa.

– Kykyä ymmärtää seuratoimintaa ja eri ikä- ja harrastusryhmien ajattelutapoja ja motiiveja harrastaa urheiluammuntaa.

– Taloudellisten lainalaisuuksien hyvää hallintaa.

– Kykyä viestiä vakuuttavasti ja käyttää

Ampumaurheiluliiton syksyn kokoukset pidettiin vuonna 2014 Valo-talolla.

vaikuttamista taitavasti liiton tavoitteiden hyödyksi.

LISÄKSI Suomen Ampumaurheiluliiton säännöissä mainitaan, että liitto edistää sukupolista tasa-arvoa.

Pystyäkseen tekemään ehdotuksensa kokouksille ehdollepanotoimikunta sekä ottaa vastaan jäseniltä että etsii itsenäisesti ehdokkaita. Ehdollepanotoimikuntaan kuuluvat **Asko Terkola**, joka on toimikunnan puheenjohtaja (asko.terkola@gmail.com), **Jaana Parviainen** (jaana.parviainen@savonlinna.fi), **Mikael Friman** (mikael.friman@brooksgroup.fi) ja **Matti Korhonen** (matti.korhonen@ppf.inet.fi).

fi) ja **Matti Korhonen** (matti.korhonen@ppf.inet.fi).

Esitykset ehdokkaiksi lyhyine perusteluineen ja mahdollisine ansioluetteloinen tulee lähettää sähköpostilla joko toimikunnan puheenjohtaja Asko Terkolalle asko.terkola@gmail.com tai vaihtoehtoisesti kaikille toimikunnan jäsenille maanantaihin 17. lokakuuta mennessä.

Ehdollepanotoimikunnan esitykset julkistetaan sääntöjen mukaisesti (liittovaltuusto kaksi viikkoa ja SAL:n kokous kolme viikkoa ennen kokousta).

Ehdollepanotoimikunta

6 kiperää

19-vuotias trap-ampuja NIKO KOPRA (Orimattilan Seudun Urheiluamputat). Aloitaa varusmiehenä Puolustusvoimien Urheilukoulussa lokakuussa.

Nikon teki Saksan Suhlissa nuorten maailmancupissa uuden ennätysensä 116, ja hän kuului heinäkuussa EM-joukkuepronssia saavuttaneeseen Suomen joukkueeseen.

- 1 Miltä uusi ennätysesiesi mais-tui?** Aivan mahtavalta ja koko kisa kaikkiaan oli mennyt niin kuin oli kirjoitettu!
- 2 Millainen valmentaja on isäsi Kari?** Parempaa valmentajaa saa toden teolla hakemalla hakea!
- 3 Mikä sinusta tulee isona?**

Haaveita on monia, yksi esimerkki olisi jatkaa uraa armeijan jälkeen rauhanturvaushommissa.

- 4 Mitä teet mieluiten, kun vietät vapaa-aikaasi?** Autoja laitellesa ja kavereiden kanssa ollessa.
- 5 Millainen keskinäinen kilpailu sinulla ja veljelläsi Vilillä on?** Jos meillä jonkinlainen kilpailu on, niin käymme sitä henkisesti tietämättämme.
- 6 Tulevaisuuden tähtäimessäsi urheilussa?** Jokaisen urheilijan toiveenahan on päästä olympialaisiin!

Nico Järvinen nautti syysauringosta kotipihallaan Sälinkäällä, kun oli palannut koulusta.

Nico tähtää paralympial

Nico Järvinen täyttää pian 17 vuotta, mutta tulevaisuudensuunnitelmat ovat jo selvillä: hän haluaa kouluttautua apuvälineteknikoksi ja päästä kilpailemaan paralympialaisiin.

Teksti & kuva LASSI PALO

Punainen omakotitalo omenapuiden keskellä Sälinkäällä, saunarakennus ja palju pihalla. Syyskuun auringossa kylpevä idylli, jossa **Nico Järvinen** ja isänsä **Mikko** ottavat vieraansa vastaan. Veturinkuljettajana työskentelevä isä on juuri lopettanut yövuoronsa, ja poi-

ka on körötellyt mopoautollaan Mäntsälän lukiosta kotiin.

Nico kättelee vasemmalla kädellään, koska oikea käsi on kantositeessä.

– Olkapääni naksautti viitisen viikkoa sitten, kun laskin painavan varustekassin kylmiltään alas. Mitään ei ole kuvien perusteella rikki, mutta nyt odotan pääsyä ortopedin vastaanotolle. Koulusta en ole saanut lomaa,

mutta urheilla en ole voinut – muuta kuin käydä lenkkeilemässä.

Harmittava takaisku nuorukaiselle, joka on tottunut liikkumaan ja urheilemaan aktiivisesti. Pienestä pitäen ja siitä huolimatta, että vasemmassa jalassa on proteesi. Nicon jalka amputoitiin polvesta alaspäin, kun hän oli kaksivuotias. Vamma oli synnynnäinen, eikä syytä siihen tiedetä. Isä puhuu ”ohjelmointihäiriöstä”. Hurtti huumori kuuluu perheen elämään.

– Emme ole katuneet amputaatiota. Nico on viettänyt normaalin lapsuuden ja nuoruuden. Nico ei ole koskaan sanonut, ettei pysty tekemään asioita proteesin takia. Kun hän aloitti koulun, jännitimme miten siellä käy eli kiusataanko häntä vai ei. Päinvastoin,

aisiin

Nico on vain nostonut osakkeitaan, ja onpa häntä kutsuttu Terminaattoriksi putkijalkansa takia.

– Menohaluja pojalla on aina ollut. Kyse on ollut usein myös siitä, miten proteesi menoa kestää.

NICO JÄRVINEN on lukion toisella luokalla. Ikimuistoiset vanhojentanssit odottavat puolen vuoden päässä. Tanssipari on jo tiedossa, mutta harjoitukset eivät ole vielä alkaneet. Ensi vuoden syksyllä hän aikoo kirjoittaa matematiikan, ja keväällä odottaa vuoroaan neljä muuta ainetta.

– Koulu sujuu ihan mukavasti, ei ole mitään moittimista, Nico sanoo rauhalliseen tyyliinsä.

Nico Järvinen

- ✗ **SYNT.:** 20.12.1999, Mäntsälä
- ✗ **KOTIPAikka:** Sälinkää
- ✗ **SEURA:** Mäntsälän Urheilijat (MU)
- ✗ **PERHE:** isä, äiti, isosisko, 19, ja pikkuveli, 14
- ✗ **VALMENTAJA:** Ari Mäkelä (Etelä-Suomen tehoryhmän kivääri-valmentaja)
- ✗ **ENNÄTYKSET:** elektronisiin tauluihin virallinen ennätys Hannoverin 616,2 (”Harvoin pääsee ampumaan kisaa elektronisiin taululaitteisiin.”)
- ✗ **HARRASTUKSET:** ”Metsästys, ja katson Netflixiä, ja seuraan NHL:ää, NFL:ää ja jalkapalloilun isoja kisoja. Kotimaan sarjoja en seuraa.”

Entä mitä haluat tehdä lukion jälkeen?

– Haluan opiskella apuvälineteknikoksi. Ammattikorkeakoulussa opiskelu kestää kaksi vuotta, hän vastaa napakasti.

– Minulla alkaa olla asiasta näkemystä, omakohtaista kokemusta ja asiantuntemusta. Olen esimerkiksi ollut Haltijan (entinen Suomen Proteesipalvelu) testihenkilönä. Jos pääsen opiskelemaan, ainoa paikka opiskella on Helsingissä. En vielä tiedä asunko kotona vai muutanko täältä pois.

Isä ei poikansa kommenttia hätkähdä:

– Kämpä tyhjenee, mutta niin sen pitääkin.

Nicon isä Mikko on entinen Karhu-Kisojen jääkiekkoilija, joka kuului Suomen alle 18-vuotiaiden maajoukkuerinkiin. Hän tietää, millaista työtä huipulle pääseminen vaatii, ja siksi hän painottaakin koulunkäynnin merkitystä pojalleen. Vaikka ampumaurheilu on aktiivista, koulu edellä mennään, isä korostaa. Hän tietää myös kilpailutilanteen vaatimukset. Nicon mukaan ”iskä osaakin neuvoillaan nollata tilanteen, kun pääkoppa levähtää”.

AMPUMAUrHEILU ON kuulunut Nicon elämään jo kahdeksan vuoden ajan. Äkkiä laskettuna se tarkoittaa sitä, että hän on ampunut puolet elämästään.

– Niin se taitaa olla, Nico naurahtaa.

Kaikki sai alkunsa, kun perhetuttu **Ari Mäkelä** houkutteli Nicon ampumaurheilukouluun. Järvisen molemmat pojat lähtivät mukaan, mutta vain Nicon ura on jatkunut – ja kaikki nämä vuodet Mäkelän valmennuksessa.

Nico kuuluu nyt Ampumaurheiluliiton nuorten paralympiaryhmään.

– Ampumaurheilu on yksilölaji, ja siinä on sekä hyvät että huonot puolensa. Kun voittaa, voittaa itse, ja kun häviää, ei voi syyttää kuin itseään. Joukkuekavereita ei tässä juurikaan ole paitsi leireillä ja kisoissa.

– Olen kehittynyt nousujohteisesti, mikä on ollut tavoitekin. Olen ampunut ilmakiiväällä leirikisassa 630,2 pistettä. ”Piekkari” tuli tänä kesänä kuvioihin mukaan, mutta

SM-kisat jäivät käymättä olkapäävamman takia.

Nico kilpaili keväällä ensimmäisen kerran kansainvälisissä kisoissa Saksan Hannoverissa. Toukokuinen reissu jäi hyvin mieleen:

– Saksassa oli vähän eri meininki kuin koti-Suomessa, jossa on viisi tai kuusi para-urheiluaampujaa viivalla. Siellä oli katsojia ja kilpailijoita todella paljon, Nico sanoo.

– Lisäjännitystä matkaan toi se, että Nico oli lentänyt aiemmin vain PM-kisoihin Norjaan, isä lisää.

MINNA LEINONEN on Nicon mukaan antanut kasvot suomalaiselle para-ampumaurheilulle. Leinonen kilpaili äskettäin jo neljännen kerran paralympialaisissa, kun hän oli mukana Rioissa. Nico sen sijaan vasta haaveilee viiden renkaan parakisoista.

Matka on pitkä, mutta aikaa on runsaasti. Nico on seuraavien eli Tokiossa vuonna 2020 järjestettävien paralympialaisten aikaan vasta 20-vuotias.

– Töitä on tehtävä, sillä esimerkiksi Hannoverin R3-sarjassa taso oli aivan älyttömän kova. Jos en pääse Tokioon, en ole pettynyt, koska aikaa on.

Nico tähtäsi Hannoverissa R3-sarjan ilmakiväärissä 616,2 pistettä. Hän sai maaliskuun Turun SM-kisoissa R3Y-sarjassa pronssia tuloksellaan 614,1. Ensimmäisessä pystyammuntakilpailussaan ilmakiväärin M18-sarjassa hän teki tuloksen 583,7 – siis ”ehjien” sarjassa, kuten isä toteaa.

ISOT HAASTEET EIVÄT siis Nicoa hätkähdyttäneet. Esimerkkinä mainittakoon hänen uusi harrastuksensa, joka on amerikkalainen jalkapalloilu. Hän on käynyt Hyvinkään Falconsin harjoituksissa viime keväästä lähtien. Otteluissa hän ei ole ainakaan vielä ollut mukana.

– Jenkkifutis on kivaa ja mukavaa vaihtelua. Haen sieltä fyysisyyttä, eivätkä kontaktit minua pelota.

Ensi vuoden ampumaurheiluun liittyvät kisamatka- ja leirisuunnitelmat ovat Järvisen perheessä vielä auki. Se on varma, että Nico janoaa lisää ulkomailla järjestettäviä kisoja, koska kansainvälinen ilmapiiri alkoi Hannoverissa kiehtoa. Sekin on varma, että Nico haluaa pysyä lajissa mukana. Tosin sillä lisäyksellä, että ennustaminen on vaikeaa. Nicon sanoin: ”On vaikea sanoa, miltä maailma näyttää esimerkiksi kuuden vuoden kuluttua.”

Isän mukaan minkäänlaisia hiipumisen merkkejä Nicon ampumaharrastuksessa ei kuitenkaan näy eikä kuulu. Pojan asennekin on kunnossa:

– Jos ei jaksa tehdä duunia ja haluaa pitää ”puuskahdusvuoden”, putoaa äkkiä kyydistä. Jos tekee tasaisesti töitä, ei rästejä kasaudu liikaa mihinkään.

Tällä menolla Nicosta ei nyt aivan ”lentäjän poikaa” tule, mutta lentomatkoja alkaa nuorukaiselle väistämättä kertyä. Aika näyttää, onko neljän vuoden kuluttua matkalippu Tokioon takataskussa. 🚩

Vesa Törnroos osallistui olympialaisiin ensimmäisen kerran. Kuten kuvasta voi päätellä, tulos ei aivan riittänyt finaaliin.

Tähtäin nyt To

Teksti & kuvat LASSI PALO

Maineikkaassa Fingerpori-sarjakuvassa vitsailtiin hiljattain Rioon liittyen, ettei olympialaisissa osuttu mihinkään, koska ampu-maurheilijoillamme on tähtäin Tokiossa.

Ei nyt aivan näinkään. Kyllä Rio de Janeiron olympialaisissa osuttiin. Rion ampumaurheilussa kilpailleet trap-ampujat **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos** suoriutuivat urakastaan hyvin, kun katsoo listaa suomalaisten sijoituksista ja tuloksista Riossa sekä vertailua, jossa ovat kauden paras tulos ennen kisoja ja/tai olympiaranking ennen kisoja ja/tai sijoitus edellisissä arvokisoissa 2015-16.

Toki Mäkelä-Nummela ja Törnroos olivat pettyneitä tuloksiinsa ja sijoituksiinsa, mutta

kokonaisuutena he urheilivat vähintäänkin lähtökohtiensa mukaisesti. Numeroiden valossa plussia ja miinuksia voi kylmästi laittaa kaikille urheilijoille tai sitten arvioida inhimillisemmin huomioiden esimerkiksi loukkaantumiset.

Aina on jonkin verran tulkinnanvaraa, mutta Rion kirjanpitoa voi tulkita näinkin: lähtökohtiaan paremmin urheili 10-12 urheilijaa, lähtökohtiensa mukaisesti urheili 24-26 urheilijaa ja lähtökohtiaan huonommin urheili 16-18 urheilijaa.

TÄTÄ VOI PITÄÄ varsin normaalina ja-kaumana suomalaisten yksilölajien arvokisahistoriassa. Tällä kertaa vain kävi niin, että kovimpien ”tykkien” kohdalla tuli epäonnistumisia. Kuitenkin 65 prosenttia urheilijoista urheili omalla tasollaan tai ylitti itsensä kauden tärkeimmässä kisassa. Heidän joukossaan olivat siis trap-ampujat Mä-

kelä-Nummela ja Törnroos. He sijoittuivat Suomen 54-jäsenen joukkueen vertailussa kymmenen parhaan joukkoon.

Olympiakomitean tarkkuuslajien laji-päällikkö **Kimmo Yli-Jaskari** piti yhtenä syynä haulikon heikokkoon yleiseen tulostasoon sitä, että radan tausta teki amunnasta haastavaa. Keltainen ruoho ei ollut helpoin mahdollinen kenellekään, hän totesi.

– Se pudotti tulostasoa. Lähdön näkeminen on olennaista ja ydinjuttu osumisen kannalta. Nyt se nähtiin välähdyksenä, jolloin liike ei ollut hyvin kontrollissa.

MÄKELÄ-NUMMELA AMPUI ensimmäiseen sarjaansa tuloksen 22, toiseen 24 ja kolmanteen 20. Peruskisan tulokseksi tuli siten 66, jolla hän jäi vain kiekon päähän finaaliuusinnasta. Naisten trapiin osallistui 21 urheiluampujaa, ja finaaliraja oli 67.

– Harmittaa, kun finaaliipaikka lipui kä-

kiossa

Satu Mäkelä-Nummela sijoittui kolmansissa olympialaisissaan kymmenenneksi.

sistä. Rumaa sanaa en sano, Orimattilan Seudun Urheiluampujien kokenut urheilija sanoi suomalaismedialle kisan jälkeen.

– En vain pystynyt. Paikka meni kuin vesi sormien välistä. Radat olivat samat, joita on nyt taottu viikon ajan. Neljään kiekkoon kolme reikää... En malttanut, en malttanut, Mäkelä-Nummela harmitteli viimeisen sarjansa ratkaisuhetkiä.

– Olisin päässyt uusintaan, jos yksi kiekko enemmän olisi mennyt rikki. Kaksi, niin ei olisi tarvinnut kitistellä. Lähdin liian hätäisesti kiekkoon. Eilen palaset loksahivat kohdilleen, mutta tänään oli eri päivä, hän kertasi kilpailuaan.

Törnroos oli avauspäivän jälkeen kymmenentenä rikottuaan 69 (22+23+24) kiekkoa. Neljäs sarja tuotti tuloksen 24, ja viimeiseen sarjaan hän paukutti tuloksen 23. Yhteistulos 116 oikeutti lopulta 11. sijaan. Finaaliraja oli 118.

Se ei ollut ensimmäisen kerran olympialaisiin osallistuneen Törnroosin, 33, mieleen:

– Ihan kiva ei tällaisissa kilpailuissa riitä! Se on vain niin julmaa. Tämä ei ollut se kisa, josta näin unta. Elämäni kilpailu on siis vielä edessäpäin, Lahden Ampumaseuran urheiluampuja sanoi urakkansa päätyttyä.

PEKINGIN OLYMPIALAISISSA (2008) oli kahdeksan suomalaista urheiluampujaa, Lontoossa neljä vuotta sitten neljä ja nyt Riiossa kaksi. Yli-Jaskari haluaa, että vuonna 2020 Tokiossa järjestettävissä seuraavissa kesäolympialaisissa Suomen joukkueen koko on selvästi suurempi kuin Riiossa.

– Eli meillä on Tokiossa eri haulikkolajien lisäksi edustajia kiväärissä ja pistoolissa. Meillä on hyviä nuoria tulossa, joten mahdollisuudet ovat realistiset. Olympiapaikat pitää ottaa, kun sen aika on. Oletan, että ne

jaetaan samalla systeemillä kuin tähänkin asti eli ISSF:n isoissa MM-kisoissa 2018, maailmancupissa 2019 ja lajien kansainvälisissä arvokisoissa.

Yli-Jaskarin mukaan tulevaisuus näyttää paremmalta kuin nykyinen tilanne antaa olettaa, eikä kukaan lähde liikkeelle nollassa. Hän on sitä mieltä, että nuorten menestys antaa uskoa siihen, että meillä on mahdollisuuksia jatkossakin.

– Nuoria nousee, ja meillä on urheilijoita, jotka jatkavat uraansa. Esimerkkeinä voi mainita **Eetu Kallioisen** ja poikien trap-joukkueen sekä kokeneista urheilijoista Riiossa olleiden lisäksi **Timo Laitisen, Mopsi Veromaan, Marika Salmen, Sami Ritsilän, Jukka Laakson** ja **Juha Kurjen**. **Marko Kemppaiselakin** olisi mahdollisuus menestyä, jos hän jatkaa uraansa.

jatkuu

SUOMEN OLYMPIAJOUKKUEEN johtaja **Mika Kojonkoski** kiteytti Rion kesäkisat sanomalla, että kisojen tulos on syytä analysoida huolellisesti yhdessä lajien kanssa.

– Kisojen urheilullinen lopputulos oli Suomen joukkueen osalta pettymys, sillä toivoimme parempaa. Tämä otetaan nöyrästi vastaan ja analysoidaan. 2000-luvulla Suomen saalis kesäolympialaisista on ollut 2–4 mitalia. Nyt ollaan tämän vaihteluvälin alapuolella ja ymmärrämme, että osa suomalaisista kokee pettymystä joukkueen tuloksia kohtaan.

Heikosta mitalisaaliista (yksi pronssimitali) huolimatta Kojonkoski katsoi, että suomalaisessa urheilussa on menty eteenpäin, ja se tulee heijastumaan tuloksiin tulevaisuudessa. Jatkossa ratkaisevaa on se, miten urheilijoiden päivittäisvalmennus toteutuu.

– Meidän täytyy jatkossa keskittyä entistä tiiviimmin valmentautumisen toimenpiteisiin. Valmennuksen ammattimaistaminen, valmentajien sparraus huippuvaiheessa, osallistuva asiantuntijuus osaamishjelmassa ja urheilija-, valmentaja- ja asiantuntijayhteisöjen rakentaminen akatemiaohjelmassa ovat toimintamme kulmakiviä. Tavoitteena on se, että suomalainen urheilija harjoittelee joka päivä, kuten maailman parhaat harjoittelevat.

Kojonkosken mukaan huippu-urheiluyksikössä jatketaan työtä urheilijoiden ja valmentajien hyväksi siinä strategisessa suunnassa, joka on yhteisesti valittu.

– Pelkkä hyvä strategia ei kuitenkaan riitä. Tarvitaan myös muutoksia resursseissa ja rakenteissa. Organisoitumista on jo kevennetty ja toimintoja tehostettu, mutta kaikilta osin asia ei ole meidän käsissämme. Tarvitaan poliittista ja liikuntapoliittista tahtoa, jotta suomalaisen urheilun suunta saadaan kunnolla käännettyä, Kojonkoski linjasi heti Rion jälkeen.

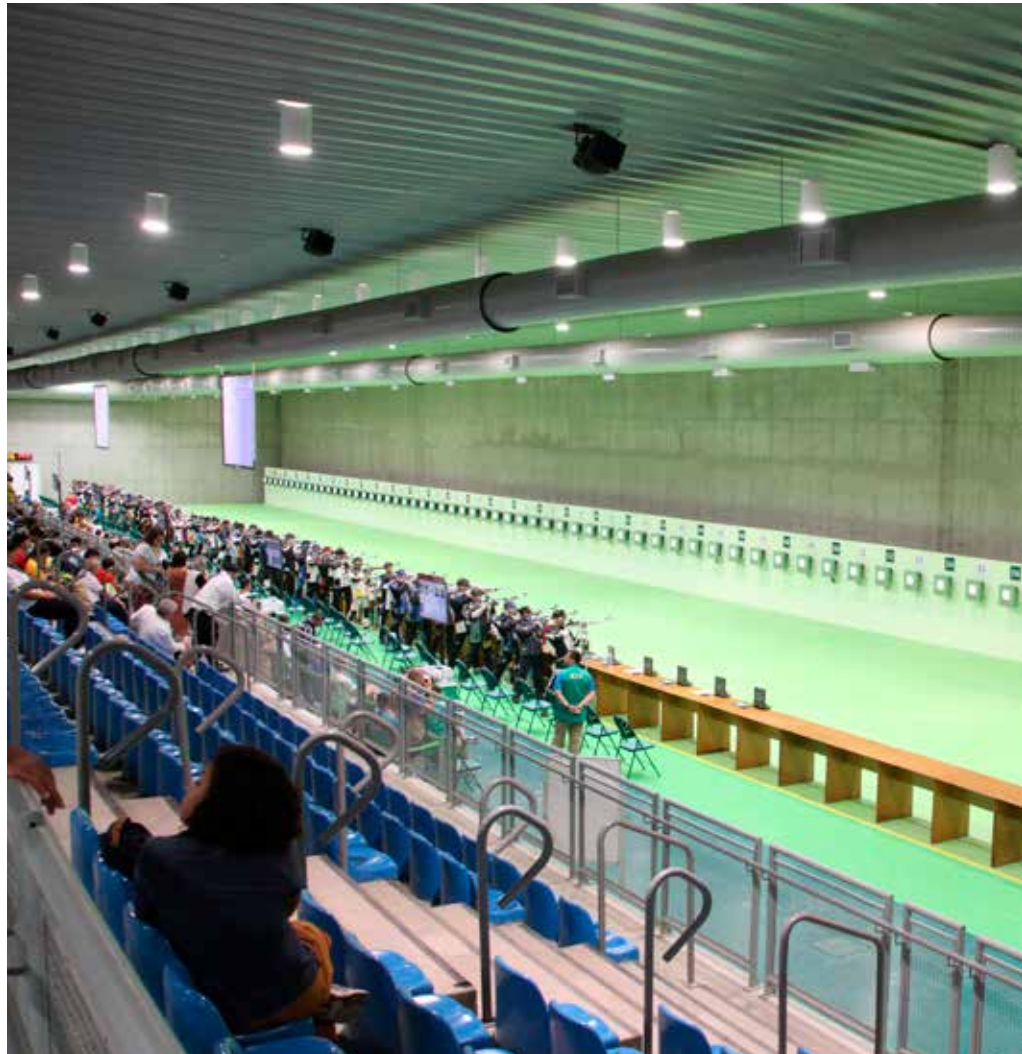
Yli-Jaskari on samoilla linjoilla Kojonkosken kanssa: jos haluaa olla maailman huipulla, pitää myös harjoittelun olla maailman parasta.

– Se vaatii satsauksia ja uhrauksia ja on toimittava vähintään ammattimaisesti.

Neljä kultaa voittanut amerikkalainen naisvoimistelija **Simone Biles** kertoi harjoittelevansa 32 tuntia viikossa ja pitävänsä sunnuntain vapaata. Jotain tällaista?

– Siihen suuntaan, Yli-Jaskari kommentoi.

SYYSKUUN 3. päivänä Olympiakomitea uutisoi, että se sopeuttaa vuoden 2016 talousarviota 800 000 euron edestä. Sopeuttamisella on vaikutuksia suomalaisen huippu-urheilun kannalta merkittäviin asioihin, kuten urheilijoiden, valmentajien ja lajien tukiin sekä käynnissä oleviin huippu-urheilun keskeisiin kehittämistoimenpiteisiin. OK sanoi, että mittavista säästöistä huolimatta urheilijoiden, joukkueiden ja lajien valmistautuminen vuoden 2018 talviolympialaisiin pyritään hoitamaan mahdollisimman hyvin.

Miesten ilmakiväärikilpailu käynnissä.

Rion ampumaurheilun juryn jäsen Pekka Kuusisto ja Suomen olympiajoukkueen varajohtaja Leena Paavolainen Deodoron ampumaradalla.

"Tavoitteena on se, että suomalainen urheilija harjoittelee joka päivä, kuten maailman parhaat harjoittelevat."

Mika Kojonkoski

Suomen olympiajoukkueen johtaja

Tarkat seuraukset selviävät syksyn aikana. Mahdollista on, että huippu-urheilun muutostyön yhteen keskeiseen osa-alueeseen eli nuorten olympiavalmentajiin joudutaan kohdistamaan merkittäviä säästöjä.

Kojonkoski sanoi, että suomalainen huippu-urheilu on joutunut viimeksi kuluneiden vuosien aikana sopeuttamaan omaa

Vesa Törnroos ja Olympiakomitean tarkkuuslajien lajipäällikkö Kimmo Yli-Jaskari.

Kansainväliseen olympiakomiteaan elokuussa valittu Sari Essayah seurasi suomalaisampujien suorituksia Rioissa.

Suomen Olympiakomitean puheenjohtaja Risto Nieminen seuraa naisten trapin tilannetta tulostaululta.

Olympiakisojen suomalaismenestys 2000-luvulla

Vuosi	Suom. urh	Maita	Mitalit (sija taulukossa)	Pistesijat	16:n joukossa
2000	70	199	2+1+1=4 (31.)	6	21
2004	53	201	0+2+0=2 (61.)	3	11
2008	57	204	1+1+2=4 (44.)	8	10
2012	56	204	0+1+2=3 (60.)	8	11
2016	54	206	0+0+1=1 (78.)	3	15

Pohjoismaiden mitalit Rioissa:

Tanska	2+6+7 = 15
Ruotsi	2+6+3 = 11
Norja	0+0+4 = 4
Islanti	0+0+0 = 0
Suomen tasolla (eli yksi pronssimitali) muun muassa Itävalta, Viro, Nigeria, Marokko ja Portugali.	

toimintaansa jatkuvasti.

– Tällä on ollut vaikutusta urheilijoiden valmennuksen tehostamiseen ja kansainvälisen tason valmennusympäristöjen rakentamiseen. On erittäin vaikeaa tehdä pitkäjänteistä työtä, jos näin myöhään tulevat päätökset johtavat meille tärkeimpien projektien supistamiseen ja siirtämiseen jälleen kerran, Kojonkoski sanoi.

Kaikki ei kuitenkaan ole aina ja vain rahasta kiinni. Eräs ammattivalmentaja on todennut – ehkä hieman kärjistäen – että jos urheilija käy arkipäivisin töissä, se vie kahdeksan tuntia vuorokaudesta. Jäljelle jää kuusitoista tuntia, joista kahdeksan käytetään nukkumiseen. Jäljelle jäävistä kahdeksasta tunnista osa menee matkustamiseen, ruokailuun ja arkiaskareisiin.

– Jos suunnittelee ajankäyttönsä tarkasti ja pitää suunnitelmistaan tiukasti kiinni, jäljelle jää vielä kolme-neljä tuntia, joista saa kaksi puolentoista tai kahden tunnin harjoitusta.

–Jäljelle jäävät vielä viikonloput. Kyse on siis paljolti myös tahdosta ja asenteesta: mitä oikeasti haluaa ja miten haluaa aikansa käyttää. ⚙️

Minna Leinonen sijoittui Rioissa 18:nneksi.

Leinonen pitää väli vuoden

Rio de Janeiron paralympialaisissa 18:nneksi sijoittunut Minna Leinonen ei ole vielä tehnyt päätöstään seuraavista eli Tokiossa vuonna 2020 järjestettävistä kisoista.

Teksti LASSI PALO

Kuva LEENA KUMMU / PARALYMPIAKOMITEA

Ampumaurheiluliiton paralympialajien kehityspäällikkö Pirjo Peltola sanoo, että Minna Leinonen teki hyvän paralympiadin: EM-pronssi 2013 ja MM-kulta 2014, maailman cupin mitaleja kolme ja valinta vuoden ampumaurheilijaksi 2013 ja 2014. Lisäksi maailmanennätys oli Leinosen nimissä vuonna 2013.

– Rioissa Minna teki voitavansa, mutta tällä kertaa oli tyytyminen 18. sijaan. Minnan harjoittelu on ollut ammattimaista, siitä voisi ottaa moni oppia, Peltola sanoo.

Leinonen sijoittui siis 18:nneksi Rion paralympialaisten R5-ilmakiväärkilpailussa. Hän teki tuloksen 630,9. – En ole siihen olleenkaan tyytyväinen, Leinonen sanoi.

KESKI-SUOMEN AMPUJIA edustava

Leinonen kilpaili Rioissa 33 muun kilpailijan kanssa. Pohjoismailla oli hyvä edustus, sillä Ruotsilla ja Norjalla oli kaksi ja Suomella ja Tanskalla yksi kilpailija. Ennakkoon odotettiin tasaista ja jännittävää kilpailua, ja sellainen siitä tulikin.

Leinonen lähti kilpailuun taistelumielellä. Virallisten harjoitusten jälkeen hän totesi, että ”finaalipaikka on kova, mutta realistinen tavoite”. Leinonen tähtäsi peruskilpailussa tuloksen 630,9. Finaaliraja oli 634,1 pistettä.

Leinonen joutui korjaamaan asentoaan kilpailun aikana, ja se sekoitti rytmiä.

– Ennen kilpailun alkua jo tuntui, että asennon kanssa on vaikeaa. Se ei löytynytkään koko kilpailun aikana. Tuntui, että olisin ollut kiemurteleva käärme aseensa takana. Asennon löytäminen on todella pienestä kiinni, Leinonen kertasi.

– Perusammuntani keskiarvo on 10,6. Jäin kauaksi siitä. Siitä olen helpottunut, että mikään ei tekemisessä jäänyt harmittamaan. Kaikkein annoin, Jukka Salosen valmennettava summasi.

PERUSKILPAILUN PARHAAN tuloksen ja samalla paralympiaennätyksen 637,1 tehnyt Ukrainan Vasil Kovaltshuk jäi 2,4 pistettä maailmanennätyksestä 639,5, joka on Serbian Dragan Risticin nimissä. Ristic on tähdännyt myös finaalin ME-tuloksen 213,0. Hän sijoittui nyt 12:nneksi.

Kovaltshuk, 43, jatkoi kovaa tahtiaan myös

finaalissa, jossa hän tähtäsi uuden paraennätyksen 211,7 pistettä. Se riitti kultamitaliin 0,5 pisteen erolla Etelä-Korean Geunsoon Kimiin. Pronssia sai Yhdysvaltain McKenna Dahl.

LEINONEN, 35, KILPAILI nyt neljännissä paralympialaisissaan. Hän on Ateenan paralympiakultamitalisti vuodelta 2004 ja lajin maailmanmestari kahden vuoden takaa. Pekingin olympialaisissa (2008) hän oli 11:s ja neljä vuotta sitten Lontoon olympialaisissa 14:s. Tällä kaudella hänen paras sijoituksensa maailmancupissa oli neljäs.

Tokiossa vuonna järjestettävien 2020 paralympialaisten suhteen Leinonen ei ole vielä tehnyt päätöstä.

– Rion jälkeen pidän väli vuoden, sitten katson tilannetta uudelleen. Se on fifty-fifty, hän totesi.

Kerrottakoon sekin, että Rion kilpailun vanhin osanottaja oli syntynyt vuonna 1957 (Australian Bradley Mark) ja nuorin 1998 (Ruotsin Ellinor Axelsson Vaughn). Mark oli 29:s ja Axelsson Vaughn 26:s.

Pirjo Peltolan mukaan kisajärjestelyt Deodoron ampumaradalla sujuivat paralympialaisten ajan hyvin.

– Kilpailu- ja harjoitusaikataulut pitivät ja kuljetukset toimivat. Ilmastointi 10 metrin radalla oli tehokas, mutta yli 30 asteen kipuava ulkolämpötila piti huolen siitä, että mukana oli muutakin kuin tuskan hiekkä, hän naurahti. 🌀

Tokiossa runsaammin!

Yksi jos toinenkin suomalainen urheilumpuja on ilmoittanut tavoitteeseen Tokiossa vuonna 2020 järjestettävät kesäolympialaiset. Se on hyvä, ja siksi on myös syytä uskoa, että siellä nähdään enemmän suomalaista väriä kuin elokuussa järjestettyjen Rio de Janeiron olympialaisten ampumaradalla.

Pekingissä (2008) oli kahdeksan suomalaisampujaa ja Lontoossa (2012) neljä. Riossa, Deodoron radalla, heitä oli kaksi eli trap-ampujat Satu Mäkelä-Nummela ja Vesa Törnroos. Suomalaiset urheilutoimittajat pohtivatkin Riossa useammalla suulla – tasaisen vauhdin taulukkoon viitaten – kuinka monta suomalaista Tokioon pääsee. Jos taulukon mukaan mennään, niin vastaus on yksi.

Vaikka kilpailu olympiapaikoista on äärimmäisen kovaa ja taso maailmalla jäätävä, ei taulukkoa suinkaan pidä uskoa. Yhteen urheilijaan ei missään tapauksessa jäädä, sillä nuoria ja lahjakkaita urheilumpuja on tu-

lossa, ja monet heistä ovat jo nousseet kansainväliselle tasolle. Heistä mainittakoon haulikkoampujat Eetu Kallioinen, Eemil Pirttisalo ja Niina Aaltonen sekä tyttöjen EM-mitaleille nousut kiväärijoukkue.

Olo oli kieltämättä haikea, kun miesten ilmakiiväärikisa käynnistyi Riossa ilman suomalaisia Törnroosin aloittaessa toisen kisapäivänsä. Eivät Riossa töitään tehneet suomalaiset urheilutoimittajat suinkaan pahalla viitanneet tuohon legendaariseen taulukkoon, vaan suhtautuivat ampumaurheiluun erittäin myönteisesti. He olivat aidosti kiinnostuneita lajin tilasta ja huolissaan sen tulevaisuudesta. Siksi olikin hienoa kertoa, että uusia nimiä on oikeasti tulossa – samaan

LASSI PALO
Ampumaurheiluliiton
viestintäpäällikkö

aikaan, kun useat kokeenemat ja vanhemmat urheilijat aikovat jatkaa uraansa kohti Tokiota.

Fakta on myös se, että aika rientää, sillä ensimmäiset olympiapaikat Tokioon jaetaan kahden vuoden kuluttua Etelä-Koreassa järjestettävissä MM-kilpailuissa. Joidenkin mielestä jo vuonna 2018, joidenkin mielestä aikaa on vielä runsaasti.

Joka tapauksessa nähtäväksi jää, kuinka monta suomalaista seuraavissa olympialaisissa lopulta nähdään. Askelmerkkien pitää olla kaikilla selvillä, jotta Tokio 2020 -projekti lähtee heti hyvin käyntiin ja viittaukset taulukkoon voidaan unohtaa.

LASSI PALO

Riossa mitaleille 19 maata – yksi ylitse muiden

Teksti ja kuva LASSI PALO

Rio de Janeiron olympialaisten ampumaurheilussa mitaleja saavutti 19 maata. Se on neljä maata vähemmän kuin Lontoossa 2012.

Rion ampumaurheilun ykkönen oli Italia, joka sai seitsemän mitalia – neljä kultaa ja kolme hopeaa. Olympiavoittajia olivat kivääriampuja **Niccolo Campriani** (ilmakivääri ja pienoiskiväärin asentokilpailu) sekä skeet-ampujat **Diana Bacosi** ja **Gabriele Rossetti**.

Saksa jäi ilman mitalia Lontoossa, mutta nousi nyt mitalitilaston kakkoseksi kolmella kultamitalillaan ja yhdellä pronssillaan. Kiina sai Italian tavoin seitsemän mitalia, mutta jäi mitalitaulukossa kolmanneksi, koska kultamitaleja oli "vain" yksi.

Lontoon ykkösmaa Etelä-Korea oli nyt jaetulla neljännellä sijalla Vietnamin kanssa (1-1-0).

RIO DE JANEIRO 2016

Sija	Maa	K-H-P	Mitalit yht	LONTOO 2012	K-H-P	Mitalit yht	Sija
1.	Italia	4-3-0	7	2-3-0	5	3.	
2.	Saksa	3-1-0	4				
3.	Kiina	1-2-4	7	2-2-3	7	4.	
4.	Etelä-Korea	1-1-0	2	3-2-0	5	1.	
	Vietnam	1-1-0	2				
6.	Yhdysvallat	1-0-2	3	3-0-1	4	2.	
7.	Kreikka	1-0-1	2				
	IOA	1-0-1	2				
9.	Australia	1-0-0	1				
	Kroatia	1-0-0	1	1-0-0	1	5.	
11.	Venäjä	0-2-2	4	0-0-1	1	19.	
12.	Ranska	0-1-1	2	0-1-1	2	10.	
13.	Brasilia	0-1-0	1				
	Uusi-Seelanti	0-1-0	1				
	Ruotsi	0-1-0	1	0-1-0	1	14.	
	Ukraina	0-1-0	1	0-0-2	2	18.	
17.	Iso-Britannia	0-0-2	2	1-0-0	1	5.	
18.	Pohjois-Korea	0-0-1	1				
	Sveitsi	0-0-1	1				

LIGHT ACTIVE

PROBABLY THE BEST OUTFIT IN THE WORLD FOR ACTIVE HUNT

Tutkimme ihmiskehon liikkeitä ja kineettisiä ratoja selvittääksemme, mitkä seikat ovat metsästyksen kannalta ratkaisevan tärkeitä. Beretta ACTIVE-vaatetus yhdistää kevyitä materiaaleja vedenpitäviin stretch-lisäkappaleisiin. Tällä helpotamme liikkumista etenkin metsissä estäen kompastumisia ja tarjoamalla täyden suojan myös rankkasateessa.

Hengittävät materiaalit ja suuret tuuletusaukot auttavat poistamaan hikoilua myös nopeasti liikuttaessa. Suojapuvun ainutlaatuisen designiin kuuluu lukuisia yksityiskohtia ja innovatiivisia ratkaisuja, joiden avulla kokonaisuudesta on saatu ennen näkemättömän toimiva.

LIGHT ACTIVE TAKKI

GU42202295

Suositus hinta 259€

LIGHT ACTIVE HOUSUT

CU22202295

Suositus hinta 189€

sako

Toiseen päähän Suomea

Juha Manninen on ensimmäinen lajinsa edustaja Puolustusvoimien Urheilukoulussa.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA KYTÖMAA

Juha Manninen vie lokakuussa uuden lajin Urheilukouluun. Raahen Ampujien nuorukainen on ensimmäinen sportingin edustaja, joka on valittu Puolustusvoimien maineikkaaseen palveluspaikkaan.

– Kun hain Urheilukouluun, ajattelin, ett– Kun hain Urheilukouluun, ajattelin, että saan mahdollisimman paljon laukauksia alle enkä taannu vuoden aikana, vaan pysyn hyvässä kunnossa, joulukuussa 19 vuotta täyttävä Manninen sanoo.

Hän aloittaa varusmiespalveluksensa Helsingin Santahaminassa 17. lokakuuta.

– On Helsingissä tullut käytyä, vaikka se sijaitsee ihan toisessa päässä Suomea. Ei se haittaa. En tietenkään tunne sitä yhtä hyvin kuin omaa pikkukylääni, Raahessa syntynyt ja Ruukissa koko ikänsä asunut Manninen naurahti.

Oletko koskaan matkustanut Helsingin metrolla?

– On matkustanut joo. En varmaan ihan joka iltalomalla käy kotona. Sen näkee sitten, kuinka nopeasti äitiä tulee ikävä. Olen varautunut tilanteeseen niin, etten ole menossa mihinkään ammuntaparatiisiin, vaan menen armeijaan, jossa ovat tietyt säännöt

Juha Manninen sijoittui kuudenneksi elokuussa järjestetyissä MM-kilpailuissa.

ja ehdot, kuten pitääkin olla. Lähdän Helsinkiin ja Urheilukouluun erittäin mielelläni!

MANNINEN ON kehittänyt nopeasti, sillä hän ampui haulikolla ensimmäisen kerran kolme vuotta sitten ja osallistui ensimmäisen kerran SM-kisoihin 2014. Hän kehuu valmentajaansa Anti Järveläisiä, joka ohjasi hänet heti oikeille ”urille”.

– En ehtinyt tehdä pahoja virheitä ammunnan suhteen, kun Anti näki minun ampuvan. Minun mielestäni kaikki oli hyvin, mutta Anti sanoi, että ”onpa hirveän näköis-

tä, tekee mieli oksentaa”. Hän ei siis oikein tykännyt, vaan laitto kaikki heti kuntoon.

– Anti on virolainen, joka antaa suoraa palautetta. Jos hänellä on sanomista, hän ei pähkäile. Kanttini on kestänyt, koska en ole niin herkkä, että kritiikkiin takia hermostuisin.

Yhteistyön tuloksia näkyi muun muassa compact sportingin MM-kilpailuissa, jotka pidettiin elokuun lopussa Englannissa. Kisoissa oli mukana 400 urheilijaa, joista seitsemän oli Suomesta. Nelipäiväisessä 200 kiekon kilpailussa ammuttiin 50 kiekkoa eli

Puolustusvoimien Urheilukoulussa aloittaa kuusi urheiluampujaa

Puolustusvoimien Urheilukoulussa aloittaa lokakuussa varusmiespalveluksensa kuusi urheiluampujaa. He kuuluvat kesälajien saapumiserään IV/2016, joka astuu palvelukseen Santahaminassa 17. lokakuuta.

Ampumaurheilijat edustavat neljää lajia. Valittujen joukossa on ensimmäinen sportingin edustaja, joka on Raahen Ampujien Juha Manninen.

Ampumaurheilu on syksyn saapumiserään kolmanneksi suurin lajiryhmä amerikkalaisen jalkapallon kanssa.

Yleisurheilijoita valittiin neljätoista ja jalkapalloilijoita yksitoista.

Sami Aikku (vas.), Teemu Saari ja Juha Manninen MM-kisatunnelmissa.

Kesälajien saapumiserään IV/2016 ampumaurheilijat

- ✗ **KIVÄÄRI:** Mika Piipponen (Kuusankosken Ampujat), Jere-Juhani Salo (Nokian Seudun Ampujat), Satu Korhola (Mikkelin Ampujat)
- ✗ **TRAP:** Niko Kopra (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)
- ✗ **KAKSOISTRAP:** Miki Ylönen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)
- ✗ **SPORTING:** Juha Manninen (Raahen Ampujat)

kaksi layoutia päivässä.

Juniorit menestyivät suomalaisista jälleen parhaiten. Manninen oli kuudes hyvällä tuloksella 189/200. Mestaruuden voitti Ison-Britannian Joshua Bridges (190).

MANNINEN OLI koko ajan kiekon päässä ykköspaikasta ja pääsi lopulta shoot offiin ratkomaan pronsista. Ranskalainen Pierre-Olivier Dupanloup oli uusinnan vahvin ja vei pronssimitalit tuloksella 21. Mannisen tulos ratkonnassa oli 19. Se oli hänen toinen uusintansa, ensimmäinen oli kesän SM-kisoissa.

– Jännitin niin paljon, että oli vaikea hengittää. Päälimmäinen tunne oli lopulta ärsyntyminen, koska nyt tuli koettua se, kuinka pienestä tämä on kiinni ja kuinka julma laji tämä voi olla. Se oli se kuuluu ja haulikkoampujille niin tuttu yksi kiekko, Manninen muisteli MM-kisoja hyvin fiiliksin eikä kuulostanut lainkaan katkeralta.

– Mutta olivathan ne helkkarin hyvät kisat! Sen verran minua jäi harmittamaan, että haluan ensi vuonna voittaa kultaa. Pitää vain olla kunnolla redi.

Suomen juniorit olivat myös joukkuekilpailussa, mutta eivät aivan pystyneet uusimaan viimevuotista pronsiaan, vaan sijoittuivat neljänneksi. Mannisen lisäksi joukkueessa ampuivat Oula:n Teemu Saari ja TorsA:n Sami Alkku. Saari oli 18:s (178) ja Alkku 22:s (174). Parasta terää vei Manniselle ja Alkulle kisojen avauspäivänä puhjennut nuhakuume.

MANNINEN KOKEILI trapia ja skeetiä ennen sportingia, mutta ne eivät häntä sytyttäneet. Sportingin monipuolisuus ja vaikeus kiehtoivat häntä niin, että hän jäi lajiin koukuun. Edes trapin ja skeetin olympiastatus ei häntä mietittänyt, kun lajivalintaa tehtiin.

– En pitänyt niitä yhtä viihdyttävänä kuin sportingia, toki esimerkiksi perusnostot ovat samanlaisia. Tämä on harrastus, ja iltaisin on mukava käydä ampumassa isän kanssa.

Manninen nautti elokuun viimeisenä päivänä siitä, että sai kauden päätyttyä olla rauhassa, käydä metsästämissä ja ”olla kiertämättä Suomea ja maailmaa kisoissa”.

Hänellä oli vielä kauppakoulu kesken, mutta hän aikoi hoitaa senkin kuntoon ennen varusmiespalveluksensa alkua. Sitten alkaakin ikimuistoinen vaihe hänen elämässään. Kuten todettua, Manninen haluaa ampua mahdollisimman paljon laukauksia Urheilukoulun aikana. Kun niitä tulee nyt noin kymmenen tuhatta, määrä kasvaa 1000-2000:lla.

– Treenaan aina kun se on mahdollista – ja mahdollisimman laadukkaasti. Mielen on oltava koko ajan mukana, jotta oppisi jotain uutta. Sain keväällä uuden aseeseen (Krieghoff K80), jonka kanssa olen päässyt melko hyvin sinuiksi.

Kaikki asiat ovat siis mallillaan. Ei ihme, että kovan kilpailuvietin omaavan nuoren urheiluaampujan menestyksen nälkä kasvaa. Se kuuluu yksi kiekko lisää on pudotettava. 🚩

Lady-joukkueella tunnelma katossa

Teksti & kuvat SIMO PARTANEN

– Ämpimänä syyskuisena iltana Sipoon ampumaradalla tuoksuu ruuti, ja hylsynt lentelävät nopeaan tahtiin soraiselle maalle. Samalla keskustelu käy kuumana siitä, mikä suorituksessa oli hyvää ja mitä asiaa voisi vielä parantaa. Ja molempiahan löytyy, sillä fiilis treeneissä on kannustava.

Käynnissä on Suomen Open-divisioonan Lady-maajoukkueen harjoituspäivä pistooliprakticalin EM-kilpailuja varten. Ne järjestetään 3.–8. lokakuuta Unkarin Felsotarkanyssa, ja joukkueen jäsenet **Heli Harakka-Nyman**, **Marika Koskinen** ja **Saara Nyman** ovat saapuneet Sipooseen nappaamaan toisiltaan viimeisiä vinkkejä ampumiseen. Ampumisen ohella treenipäivällä on kuitenkin toinen, jopa itse treenaamista suurempi merkitys.

– Kyllähän täällä ollaan sen takia, että opittaisiin tuntemaan toisemme ja saataisiin mukava yhteishenki päälle, Nyman toteaa.

HYVÄ YHTEISHENKI onkin viisipäiväisessä ja henkisesti rankassa kilpailussa tärkeä asia. Kilpailun 24 stagea asettaa haasteen, josta on helpompi selviytyä, kun ympärillä on tuttuja ihmisiä. Jos kilpailija on ampumaryhmässään ensimmäisenä ja vuorossa on pitkä ja erityisesti muistia vaativa ampumaosuus, voi oikeiden taktiikoiden löytäminen yksin olla haastavaa.

– Totta kai pyrimme auttamaan toisiamme ongelmien edessä. Meitä on kolme erilaista persoonallisuustyyppiä. Marika ottaa etukäteen selvän tilastoista ja muista ampujista, Heli taas on käsittämättömän itsevarma, joka menee omalla tekemisellään eteenpäin, ja minä vain tulen paikalle ja ammun. Uskon kombinaatiomme toimivan hyvin, Nyman sanoo.

ERILAISIA KOMBINAATIOITA tarvitaan myös treeniradalla. Jotta suomalaisista kilpailuista vaikeusasteeltaan ja monipuolisuudeltaan huomattavasti eroavassa EM-kilpailussa voi menestyä, on harjoittelua lähes pakko muokata kansainvälisten kilpailujen suuntaan. Level 4- ja Level 5 -tasoisissa kilpailuissa liikkuvat maalit, vaikeita laukauksia vaativat taulut ja oikeanlaiset ammuttajärjestykset ovat isossa roolissa. Hallitseva naisten Suomen mestari Marika Koskinen avaa omaa harjoitteluaan viime kuukausilta.

– Olen yrittänyt keskittyä enemmän haastaviin tauluihin, koska vaikeita stageja tulee varmasti vastaan. Oma suoritus pitää pystyä tekemään, ja tasaisuus on valttia.

Koskinen ei turhaan huutele tasaisuuden perään. Esimerkiksi kolmen vuoden takaisissa edellisissä EM-kisoissa Portugalissa Open-divisioonan yleisen sarjan mestari Espanjan **Jorge Ballesteros** voitti 24:stä ammuntaosuudesta vain yhden, mutta nappasi silti kultamitalin. On siis ehdottomasti tärkeää kerätä pisteitä tasaisesti läpi kilpailun.

– Se on tavoitteen, Koskinen toteaa.

NYMAN JA KOSKINEN ovat ensikertalaisia arvokilpailuissa, Harakka-Nyman on jo nelinkertainen EM-kisakävijä. Hänen ensimmäiset tunnustelut kansainvälisiin mitteloihin tulivat jo vuonna 1998 Kreikassa.

– Nyt lähden hakemaan parasta sijoitustani. Tavoite on kahdeksan joukkoon, koska se jäi edellisillä kerroilla kiusallisen lähelle.

Harakka-Nyman piti monta vuotta taukoa ampumaurheilusta, mutta kaksi vuotta sitten hän päätti tehdä paluun ensimmäisenä tähtäimenään tämä kilpailu. Nyt järjestelmällinen harjoittelu on tuottamassa tulosta, ja kunto on löytymässä oikeaan aikaan.

– Mielestäni ammun tällä hetkellä paremmin kuin koskaan ennen. Aion vetää vahvuuksillani, ja katsotaan mihin se riittää.

Vahvuuksiin Lady-joukkueen kannattaakin panostaa, sillä niitä heiltä riittää. Jos kaikki osuu kohdalleen, nämä vahvuudet saattavat siivittää kolmikon palkintokorokkeelle 8. lokakuuta. 🚩

Heli Harakka-Nyman, Marika Koskinen ja Saara Nyman sonnustautuneena Suomen uunituoreisiin kisapaitoihin.

Suomen liikkuvan maalin MM-joukkue: hieroja Veli-Pekka Nykänen (eturivissä vas.), Elli Räsänen ja valmentaja Ville Häyrinen, Tomi-Pekka Heikkilä (takarivissä vas.), Heikki Lähdekorpi, Krister Holmberg ja Mika Heikkilä.

Suomelle harvinainen MM

Uusintojen erikoismaa palasi liikkuvan maalin MM-kisoista Saksan Suhlissa neljän mitalin kanssa.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Liikkuvan maalin MM-kilpailut Saksan Suhlissa tarjosivat suomalaisille laajan skaalan tunteita, sillä onnistumisten lisäksi uusintatappiot ja neljännet sijat tulivat tutuiksi. Kaksi upeaa joukkue-mestaruutta miesten normaali- ja sekajoukuksissa, **Tomi-Pekka Heikkilän** työvoitto-pronssi sekajoukuksissa sekä **Elli Räsänen** taistelupronssi tyttöjen sekajoukuksissa kuitenkin jättivät yleisfiliksens kirkkaasti plus-salle.

– Kaikki tässä joukkueessa täyttivät paikansa, valmentaja **Ville Häyrinen** kiteyttää päätöspäivänä.

Suhliin kokoontui aiempia vuosia kansainvälisempi kaarti ampujia, sillä mukana oli 110 ampujaa 20 maasta.

– Hyvä fiilis näistä kisoista suomalaisittain

jää. Ilmakivääri meni kokonaisuutena hyvin koko joukkueelta. Mitalit ovat kovia juttuja. Mitaleja voisi olla paljon enemmänkin, meillä on nelossijoja varmaan eniten kaikista, mutta ei huonosti näinkään. Aika hyvät MM-kisat kokonaisuutena, suuri osallistujamäärä näkyi tasossakin, Häyrinen sanoo.

Joukkue-mestaruudet MM-tasolla ovat Suomelle harvinaista herkkua. Edellisen kerran liikkuvan maalin MM-kultaa miesten joukkue on päässyt juhlimaan 1998, joten Heikkilä, **Heikki Lähdekorpi** ja **Krister Holmberg** olivat syystäkin iloisia. Holmberg oli mukana myös edellisessä mestaruudessa.

– On aina hienoa, kun pärjätään joukkueena, Holmberg sanoo.

Kun joukkuekultaa tuli toistamiseen, hän kehui aidosti nuorempia kollegoitaan.

– Sekä Tomi-Pekka että Heikki ovat kovia tekijöitä, kovasti treenaavat ja tekevät asioita oikein. Joukkue on aina niin vahva kuin heikoin lenkki ja tänään meillä ei ollut heikkoo lenkkiä.

Tomi-Pekka Heikkilän kisaviikkoon mahtui monenlaista tunnetta. Tuli nelossijoja ja normaalijuoksujen joukkuekulta, kunnes lopulta tuli miehen itsensä ”superpäiväksi” kuvaama torstai. Sekajoukuksista tuli joukkuekultaa ja henkilökohtainen pronssi.

– Sain vihdoinkin tuon peikon selästä, joka on näköjään kisojen ajan ollut ja sain sen henkilökohtaisen mitalin. Se, että päästi vielä toisen kerran noiden jätkien kanssa pokkaamaan kultaa, kruunasi kaiken. Tosi hieno fiilis, ei oikeastaan paremmin olisi voinut mennä, Tomi-Pekka Heikkilä sanoo.

Junioreissa pikkuveli **Mika Heikkilä** nappasi kisoista kolme nelossijaa, mikä osoitti tason riittävän mihin vaan, mutta jätti sopivasti nälkää tuleville vuosille.

Naisten puolella suomalaisedustus oli siilinjärveläisen 18-vuotiaan **Elli Räsänen** harteilla. Räsänen piti suomalaisnaisten lippua yllä mallikkaasti. Räsänen tiesi ennakkoon, että hänellä on päivän tasosta riippuen MM-kilpailuissa mahdollisuudet mitaliin. Isoimpana tavoitteena oli ampua omalle tasolle. Ilmakiväärillä sekajoukuksissa tullut pronssi ratkesi uusinnassa, jonka jälkeen Räsänen kasvoilta paistoi sekä aito hämmästyks että suunnaton ilo.

– Uusinta jännitti aika paljon, kun en ole hirveästi tuollaisessa paikassa vielä ollut ampumassa. Päätin, että yhtään nelossijaa emme enää tarvitse, niitä on näistä kisoista ihan tarpeeksi, Räsänen nauroi iloisesti suomalaisten tuttuun sijaan viitaten.

Mika Heikkilä
osoitti
olevansa
juniori-
ampujien
kärkikastia.
Nelossijat
jättivät
nälkää
tuleville
vuosille.

Seka- joukkue- kokeilu toimi hyvin

Suhlissa testattiin ensimmäisen kerran kansainvälisesti myös parikilpailua, jossa Suomen joukkueessa ampuivat Elli Räsänen ja Tomi-Pekka Heikkilä. Mallia on aiemmin testattu pienimuotoisesti Suomessa.

– Pariammunta toimii liikkuvassa maalissa hyvin. Kyllä tuosta kisasta voi syntyä toimiva paketti, Häyrinen sanoo.

Häyrinen piti parikilpailua toteutukseltaan parhaana ampumaurheilussa näkemään. Kisa on sopivan kompakti paketti, joka ei ratkea heti mutta ei toisaalta kestä liian kauankaan.

– Lisäksi urheilijoiden on oltava hereillä koko ajan, sillä tuntuvankin johdon voi helposti menettää. Nytkin kisa näytti, että ei riitä, että ampuu kymppejä, vaan on amuttava hyviä kymppejä. Toisaalta lajiimme kuuluvat huonot osumat (kasit ja muut) eivät kaada koko suoritusta vaan ainoastaan sen juoksuparin.

Liikkuvassa maali eroaa muista ilma-aselajeista paitsi suorituksena myös siinä, että huonoja osumia tulee hyvillekin ampujille.

Elli Räsänen
päättyi, ettei
nelossijoja
enää tarvita:
siilinjärveläinen
taisteli tyttöjen
sekajuoksuissa
MM-pronssia.

-kulta

JOUKKUEMESTARUUDET osoittavat, että Suomella on laaja taso miesten puolella. Tason laajuutta kuvaa, että kotimaastakin olisi saatu jalkeille lähes yhtä kilpailukykyinen kolmikko. Haasteita sen sijaan on niin naisten kuin junioreidenkin puolella.

– Kun vain jostain löydetään, koitetaan tehdä heistä urheilijoita. Hyvä kysymys on, mistä heitä löydetään. Jos tietäisin vastauksen, koittaisin ratkaista asiaa. Pitkän aikaa junnuja tuli aika hyvin, nyt on vähän taantunut. Harrastajia ei vaan enempää ole, Häyrinen miettii.

Olisiko tilanne helpompi, jos liikkuva maali olisi yhä olympiaohjelmassa?

– Onhan sillä iso vaikutus. Ammunta on pieni laji kokonaisuudessaan ja paljon mennään olympialajit edellä. Ei se kuitenkaan sitä ratkaise, että meillä ampujia sitten olisi pilvin pimein. Kyllä harrastajat edelleenkin on kaivettava pikkupaikkakunnilta, kuten tähänkin asti.

Häyrisen linjoilla on myös lajissa lähes kaiken saavuttanut konkari

Holmberg. Hänkin näkisi mielellään junnuja nykyistä enemmän mukana.

– Junnut jäävät muihin lajeihin. Kun he aloittavat nuorena muissa lajeissa, he eivät sitten vaihda lajia silloin, kun ovat siinä iässä, että voisivat liikkuvaa maalia ruveta ampumaan. Nuorena ampumaurheilun aloittamisessa on hyvät ja huonot puolensa, valitettavasti meidän lajimme kannalta pelkästään huonoja puolia. Metsästäjien kautta olemme yrittäneet, mutta sieltäkään ei ole oikein tullut. Heilläkin on nuorten osalta sama tilanne, Holmberg sanoo. ⚙️

"Kaikki tässä joukkueessa täyttivät paikkansa."

Ville Häyrinen

RWS

R10

RWS – the ammunition counts

Maahantuonti:
GYTTORP
Precision by Tradition
www.gyttorp.fi

”Vähemmän puhelinta!”

Kivääriampuja Katariina Laine vinkkaa, miten keskittymiskyky paranee.

Teksti LASSI PALO

Kuva KATARIINA LAINE

Kivääriampuja **Katariina Laine** kirjoitti elokuussa älypuhelin- ja keskittymisaiheisen postauksen Urheilua ja elämää -blogiinsa. Hämeenlinnan Ampumaseuran maa-joukkueampuja varoitti älypuhelimien liialliseen käyttöön liittyvistä asioista otsikolla ”Älypuhelin tuhoaa keskittymiskykyä”.

– Aika dramaattinen otsikko, mutta niin se on, ainakin omalla kohdallani.

Laine alkoi viime talvena pohtia keskittymiskykyään enemmän – tai paremminkin kyvyttömyyttään siihen. Hän huomasi, että kirjojen lukeminen ja asioiden muistaminen oli vaikeaa.

– En todellakaan elänyt läsnä hetkessä. Pelästyin, sillä hyvä keskittymiskyky on yksi tärkeimmistä ominaisuuksista lajissani. Mitä enemmän asiaa mietin, sitä paremmin tajusin, kuinka huonoon jamaan olin aivoni päästänyt.

Laine kirjoittaa, että ajatukset pyörivät hänen päässään ”ilman minkäänlaista päämäärää”.

– Tuntui lähes mahdottomalta keskittyä yhteen asiaan kerrallaan, sillä turhia ajatuksia putkahteli hallitsemattomasti tärkeiden, keskittymistä vaativien ajatusten päälle. Havahduin vasta, kun tilanne päässäni oli jo lähes kaoottinen. Toisaalta hyvä, sillä suhtauduin asiaan sen jälkeen riittävän vakavasti.

– Muisto siitä, kuinka nuorempana on

Yksi Katariina Laineen vinkeistä on kännykän näytön kirkkauden vähentäminen.

pystynyt lukemaan, tekemään läksyjä ja leikimään täysin omassa maailmassa, konkretisoi sen, kuinka huono tilanteeni oli. Aloin miettiä, mikä oli muuttunut. Kaikkein vaikuttavammaksi syyksi päätelin älypuhelimien runsaan käytön, vaikka myös opiskelun päättymisellä oli varmasti oma pahentava vaikutuksensa asiaan.

Laine päätti vähentää puhelimen käyttöä. Se ei ollut helppoa, mutta todellakin sen arvoista, hän kirjoittaa.

Samasta aiheesta kirjoitettiin vuoden ensimmäisessä Urheiluampujassakin.

LAINE KERTOO KÄYTTÄNEENSÄ puhelintaan useita kertoja päivässä. Hän selasi Facebookia, Instagramia ja lehtien nettisivuja ”lähes koko ajan”.

– Samoja päivityksiä, kuvia ja uutisia, ei hän omille ajatuksille jää lainkaan tilaa!

Laine laski, että päivässä saattoi kulua

jopa kuusi tuntia ”täysin tarpeettomaan”. Aamulla herätessä ja vielä sängyssä ensimmäiset 15 minuuttia, aamupalaa syödessä toinen vartti ja ennen treenejä kolmas. Viidetoista minuutin pätkistä tulee päivässä hurja määrä.

Käytön vähentäminen ei ollut helppoa, mutta todellakin sen arvoista, Laine sanoo nyt.

– Olen monella tavoin rauhallisempi, nukun paremmin ja näen taas selkeitä unia. Myös keskittymiskyvyssäni on tapahtunut selvä muutos. Pystyn taas lukemaan kirjoja toistamatta jokaista virkettä uudelleen, ja olen paremmin läsnä todellisissa sosiaalisissa tilanteissa.

LAINE EI KEHOTA ketään luopumaan älypuhelimesta tai sosiaalisesta mediasta, eikä hän itsekään tee niin.

– En näe siinä mitään pahaa, jos lukee keskittyen uutisia tai Facebookia, ja voihan puhelimella tehdä kaikkea järkevääkin. Kannattaa kuitenkin miettiä omia käyttötottumuksiaan. Holtiton hyppiminen sovelluksesta toiseen saa ainakin minun aivoni käyttäytymään samalla tavalla.

Laineen mukaan hänen olonsa on ”tällä hetkellä niin mahtava”, että hän haluaa jakaa ”taktiikan”, jolla hän pääsi eroon liiallisesta puhelimen tuijottelusta ja paransi keskittymiskykyään. 🌸

”En todellakaan elänyt läsnä hetkessä. Pelästyin, sillä hyvä keskittymiskyky on yksi tärkeimmistä ominaisuuksista lajissani.”

Katariinan vinkit

1 Annan uutisille vain tietyn ajan päivästä

Päätin, että katson tai luen uutiset vain kerran päivässä. Nykyään Hämeenlinnassa asuessani luen joka päivä Hämeen Sanomat. Kun uutiset lukee lehden muodossa, ei tule hypittyä puhelimen sovelluksista toiseen ja keskittyy vain yhteen asiaan kerrallaan.

2 Käytän facebookia ja muuta viihdettä vain viihdyttämiseen, en ajan täyttämiseen

Luen facebookia, instagramia ja viihdeuutisia nykyään harvoin. En täytä niillä aikaani, vaikkei olisikaan mitään tekemistä. Jos hetken istuu paikallaan ja vain on, alkaa mieleen tulla ajatuksia, ja hetken päästä teenkin jo jotain paljon tärkeämpää. Tämä

kohta on kuitenkin ollut yksi vaikeimpia. Ehkä siksi, että viihteen selailu on todella koukuttavaa. Vaikeinta on kuitenkin ollut tunne ulkopuolisuudesta.

3 Poistin ilmoitusten äänimerkin käytöstä

Kun viestien ja muiden ilmoitusten ääntä ei kuule koko ajan, on helpompi irtautua niiden pakkomielleisestä katsomisesta. Ystävien Whatsapp-viestit voivat yleensä odottaa, ja kun pitää puhelimen soittoäänellä päällä, voi varmistua, etteivät kaikkein tärkeimmät asiat jää huomaamatta.

4 Vähensin puhelimen ja tietokoneen näytön kirkkautta

Himmeä näyttö ei ole aivoille yhtä koukut-

tava kuin kirkas. Kirkkaus luo myös tunteen virkeydestä, eikä väsymystä välttämättä huomaa yhtä hyvin. Paljon puhelinta käytettäessä uni ei maita, mutta aamulla herätessä olo onkin kohtuullisen pirteä. Kun vähensin puhelimen käyttöä, tunsin itseni väsyneemmäksi. Yhtäkkiä tarvitsin enemmän unta yössä. Ihmettelin sitä aluksi, mutta olen päätellyt puhelimen valon huijanneen aivojani niin, etten tuntenut väsymystä. Ei kai ole mikään ihme, ettei keskittymisestä tullut mitään, jos tunsii itsensä pirteäksi, mutta todellisuudessa olikin todella väsynyt?

5 Luen kirjoja, teen palapelejä ja käsitöitä

Etsin itselleni enemmän keskittymistä vaativaa tekemistä.

SAL:n jäsen: Tue nuorten ampumaurheilua tilaamalla **Riista** tai **Retki** erikoishintaan!

6 numeron jatkuva kestopilaus maksaa **45 €** (normaalisti 50 €).
Tästä summasta **20 €** käytetään nuorten tukemiseen.

Seuraavista 6 numeron jaksoista tilitetään aina **5 €** nuorisotoimintaan
niin kauan, kun tilaus on voimassa.

Tilaa Riista tai Retki sähköpostilla
tilaajapalvelu@outdoormedia.fi tai
puhelimella 03-4246 5354.

Liitä tilaukseen koodi: SAL

RIISTA
www.riistalehti.fi

RETKI
www.retkilehti.fi

Löydät meidät täältä

Outdoor**media**

Saarijärven Teemu

Teemu Lahti on värikäs ja sanavalmis pistooliampuja.

Texti & kuvat LASSI PALO

Jo peruskoulussa opettaja totesi nuorelle **Teemu Lahdelle**, että jos tämä ei muuten elämässään pärjää, niin selittämällä ainakin. Mestariainesta, opettaja täsmensi.

– Osaan käyttää värikästä kieltä, kyllä. Tulen ihmisten kanssa toimeen, mutta osaan olla suorapuheinenkin. Kieltämättä joskus tulee sanottua vähän liiankin reippaasti. Kaikki eivät siitä ole aina pitäneet, Lahti viittaa ampumaurheiluun.

Työssään Saarijärven Autotarvikkeesaa- suu kuitenkin pysyy supussa.

– Kun asiakas astuu ovesta sisään, hänellä on aina jokin ongelma, jonka ratkaiseminen maksaa rahaa. Siksi hänelle on jätävä hyvä mieli käynnistä. Kaiken on oltava ookoo, eikä asiakasta passaa suututtaa.

TEEMU LAHTI, 40, on syntynyt ja asunut koko ikänsä Saarijärvellä. Paikallisen autotarvikeyrityksen palveluksessa on vierähtänyt nyt yhdeksän vuotta. Hän valmistui merkonomiksi Äänekosken kauppaoppilaitoksesta vuonna 2002, mutta on sen jälkeen tehnyt töitä vain autojen kanssa. Ensimmäisessä ja sitten eräissä toisessa äänekoskelaisessa autotarvikeliikkeessä.

– Olen aina ollut kiinnostunut tekniikasta ja erityisesti autoista, ja tykkään tehdä töitä ihmisten kanssa. Varsinaista koulutusta tähän työhön minulla ei ole. En ole intohimoinen Dacia Duster -mies, vaan olen kiinnostunut kehittyneemmistä autoista. Kävin keväällä kilpailumatalla Saksassa, missä pääsin koeistumaan Audin RS6-mallin farmaria. Se voisi sopia minulle, Lahti sanailee.

– No, se on vain unelma, joka ei tule toteutumaan. Hienoa siinä oli kuitenkin istua! Autoissa pitää olla jokin erityinen juttu, jotta ne kiinnostaisivat.

Lahti tunnetaan innokkaana Bemari-miehenä. Hänellä on ollut nyt viiden vuoden ajan 535d-malli, jolla on ajettu pian 350 000 kilometriä. Lahden osuus tästä on noin 160 000 kilometriä.

– Auton pitää olla niin hyvä ajaa, että kun Saarijärveltä ajaa saman päivän Helsinkiin ja takaisin, illalla ei saa ahdistaa.

LAHDEN työajasta 70 prosenttia on sitä, että Autofit-korjaamo pyörii. Loput on puheli-

meen vastaamista ja varaosien myymistä. Lahti on yksi autotarvikeliikkeen kuudesta työntekijästä. Heistä kolme on asentajia.

– Iso kiitos työnantajalleni siitä, ettei se ole koskaan sanonut ei harrastukselleni. Olen täällä usein lauantaisin, koska olen ampumaurheilun takia niin paljon poissa töistä. Reilu peli puolin ja toisin siis! Pidän elämäni pisimmän lomani eli kaksi viikkoa muistaakseni vuonna 2013. Olin tuolloin ampumaleirillä Malagassa.

– Pahin mahdollinen skenaario on se, että minulle sanottaisiin, että ”Teemu, olet nyt seuraavat neljä viikkoa poissa töistä”, muun muassa Sävjössä, Virossa ja Keski-Euroopassa tänäkin vuonna useita viikonloppuja kilpailumatkoilla viettänyt urheilua-mpuja sanoo.

Näiden lisäksi tulevat tietysti myös kotimaan kilpailut, jotka pidetään useimmiten Jyväskylän eteläpuolella. Niinpä ajokilometrejä kertyy tuhansittain.

– Minulla ei ole perhettä, koska harrastukseni ei ehkä olisi soveltuvien siihen hommaan. Harjoittelen iltaisin, ja olen reilusti yli puolet vuoden viikonlopuista muualla kuin Saarijärvellä.

Tiet ovat siis tulleet tutuiksi Lahdelle, ja hän luettelee ulkomuistista, kuinka kauan ajomatkat eri puolille Suomea kestävät. Asiakkaatkin kyselevät Lahdelta ajo-ohjeita.

LAHTI ON VOITTANUT muun muassa kaksi ilmapistoolin SM-kultaa, edustanut Suomea lukuisissa kansainvälisissä arvokilpailuissa ja menestynyt hienosti iso- ja vakiopistoolin Eurooppa cupissa. Viimeisin Eurooppa cupin ykkössija (isopistooli) tuli Tanskassa toukokuussa. Lahti nappasi ainoana suomalaisena EC-finaalipaikat kummassakin lajissa.

– Ensi kauden tavoitteeni ovat taas Eurooppa cupissa ja EM-kisoissa, jonne olisi kiva saada Suomi joukkuekisaankin mukaan, Lahti mieltii.

Hän pitää pitkän uransa ikimuistoisimpana hetkenä Kroatian Osijekin EM-kilpailuissa 2013 saavutettua joukkuepronssia. Lahden lisäksi joukkueessa ampuivat **Petri Ylinen** ja **Marko Räsänen**. Henkilökohtaisessa kisassa Lahti sijoittui viidenneksi.

Kun Lahdelta kysyy hänen ennätystistään, ne tulevat vanhaa fraasia käyttäen kuin apteekin hyllyltä. Ennätysten lisäksi Lahti muistaa myös vuodet ja suorituspaikat. Ilmapistoolissa hänen ennätöksensä on 579, vapaapistoolissa 553, 25m pistoolissa 587, isopistoolissa 589 ja vakiopistoolissa 580.

Teemu Lahti

- ✗ **SYNTYNYT:** 12.4.1976, Saarijärvi
- ✗ **KOTIPAikka:** Saarijärvi
- ✗ **SEURA:** Vuodesta 2003 lähtien Lahden Ampumaseura. ”Koska LAS:lla on ollut ylivoimainen joukkue ruutilajien SM-kisoissa. Mitaleja on tullut kilokaupalla.”
- ✗ **AMMATTI:** autotarvikemyyjä
- ✗ **KOULUTUS:** merkonomi
- ✗ **ASEET:** vakiopistooli Walther SSP vuodesta 2010, isopistooli Benelli vuodesta 2003, ilmapistooli Steyr LP10 vuodesta 2004, ilmaolympiapistooli Steyr LP5.

– Olen siviiliampujista harjoitellut isopistoolia varmasti eniten muutaman viimeksi kuluneen vuoden aikana. Vuoden aikana paukkuja on mennyt parhaimmillaan 8800.

Teemu Lahti
työpaikkansa
edustalla.

Kun ne maksavat euron per kappale, liiton ja Lapuan tuki on ollut erittäin arvokasta. Isopistooli on se laji, jossa hyvänä päivänä tulos on yli 580. Vakiossa on aina joku osio, joka ei onnistu niin, että olisin tyytyväinen.

– Ilmapistooli ei ole kauniisti sanottuna minulle paras mahdollinen laji. En ole koskaan oppinut ampumaan sitä kunnolla, vaikka yllätyksiäkin on nähty, Lahti viittaa kahteen Suomen mestaruuteensa.

– Ilma-aseet ovat ehkä liian neutraaleja. Tykkään ruudintuoksusta, ja aseiden pitää paukahtaa. Toki ilma-aseillakin on harjoiteltava, jos meinaa lähteä kisoihin, kuten nyt marraskuussa Unkariin.

LAHDEN YKSI intohimo ei ole ainakaan liian neutraali. Hän on nimittäin hurahtanut tuliseen ruokaan. Kaikki sai alkunsa vuonna 2010 Sveitsistä, kun Lahti voitti siellä pidentyn Eurooppa cupin finaalin. Kisan jälkeen samaan ravintolaan tuli yksi kisojen tuomareista, joka lopulta haki lähellä sijainneesta

Teemu Lahti aikoo jättää muutaman ilma-asekisan väliin syksyllä, jotta ehtisi parin vuoden tauon jälkeen metsästämään.

kodistaan itse kasvatettua tuoretta chiliä (Naga Morich).

– Se oli jäätävän tulista, mutta jäin siihen koukkuun, Lahti muistelee.

Lahten Facebook-postauksista voi monesti lukea, että hän on pyytänyt ravintoloissa ”tulisinta ruokaa mitä löytyy”. Se voi olla

ravintoloille haaste, sillä Tabasco-kastike kun on hänelle kuin ketsuppia. Lahti alkaakin puhua Scovillen asteikosta, joka kertoo tulisuuden. Makean paprikan arvo on nolla, ja lapenon 3500, tukevan habaneron 200 000 ja poliisin käyttämän pippurikaasun 2 000 000.

– Tykkään, kun tulisuus on sellaiset 500 000. Sitten se alkaa olla kohillaan.

LAHTI AIKOO olla mukana ampumaurheudessa niin kauan kuin vain pystyy. Lopettaa hän ei aio.

– Minulla on into ja palo tähän lajiin! Välillä menee hyvin ja välillä huonommin, mutta nautin ampumisesta ja osumisen ilosta. Olen tätä lajia jonkin verran jo harrastanut – noin puolen miljoonan laukauksen verran – mutta loppua ei näy, koska nautin myös kisoista ja kisamatkoista. Minun olisi muuten ollut vaikea perustella itselleni tällaista matkustamisen määrää.

Laittamattomasti sanottu. Saarijärven Teemu. 🍌

SAMI HAUME:

"Kannattaa kokeilla, voit yllättyä"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Nokian Seudun Ampujia vuodesta 2002 lähtien edustanut **Sami Haume** on aktiivinen pistoolivalmentaja ja -ampuja. Hän asuu oikeasti Nokialla, mutta oli tätä juttua tehtäessä evakossa Tampereen Kalevassa. Haume on ampumaurheilussa monipuolisesti mukana.

– Olen ollut vetäjänä seuramme ampumaurheilukoulussa, Hämeen alueen valmennuspäälikkö ja Hippupäälikkö. Tällä hetkellä sorvaamme ensi vuoden ilma-aseiden SM-kilpailuja Tampereen Pirkkahalliin yhdessä P-HA:n ja K-64:n kanssa.

Haumeella, 43, on avopuoliso ja yhteensä kuusi lasta ja tyttären poika. Hän aloittaa syksyn aikana asesepän työt täysipäiväisesti.

1 Ollaan jo syyskuussa, kun tätä juttua luetaan. Mitä kuuluu ja miten alkanut syksy on mennyt?

Hyvää kuuluu, opinnot takana ja hyväksytyt paperit kourassa! Nokian residenssin remonttikin etenee, ja oikea loma alkaa huomenna kello 7.05 kun Finskin kone irtoaa Seutulan sementistä.

2 Valmentajakollegasi Juhani Forsman on sanonut, että opettaja, valmentaja ja ohjaaja eivät saa missään tapauksessa latistaa iloa ja riemua: "Sama pätee ampumaurheiluun – ampui lapsi miten huonosti tahansa." Kommentitisi.

Juhani on viisas mies! Eipä tuohon paljon taida olla lisättävää.

3 Kolmella sanalla: mitkä ovat avainsanasi valmennuksessa ja ohjauksessa?

Pitkäjänteisyys, rehellisyys ja puhtaus. Lisänä voisi sanoa, että kannattaa kokeilla, ei aina häviä jos kokeilee!

4 Lainataan vielä Forsmania, jonka mukaan usein unohdetaan sanoa hyviä asioita. Siksi on muistettava vahvistaa myös positiivista puolta. Onko meillä tässä vielä opittavaa?

Kyllä on! Suomalaisilla on sellainen perisynty kuin negatiivisuus. Meillä tarkastellaan yleensä kaikkia asioita huonojen tapausten kautta.

5 Miten luonnehdit itseäsi valmentajana?

Rauhallinen ja pyrin olemaan varsinkin läsnä, en vain paikalla.

6 Olet myös aktiivinen urheiluampuja (pistooli). Miten ja milloin kaikki sai alkunsa – niin ampuminen kuin valmentaminenkin?

Muistaakseni se oli 2002, kun menin vanhimman poikani kanssa NoSA:n ampumaurheilukouluun, ja siitä se lähti heti lapasesta. Valmennus alkoi isommin tulla kuvioihin tuossa viitisen vuotta sitten, kun totesin alueen pistooliammunnan olevan tulevaisuudessa umpikujassa.

7 Olet sanonut, että kalenterisi on erittäin täynnä ampumaurheiluun liittyviä tapahtumia. Sinulla ei eräänä vuonna ollut kovin monta yhteistä vapaata viikonloppua avovaimosi kanssa. Mikä on tilanne nyt?

Huonompi. Taitaa olla vielä vähemmän yhteistä aikaa, koska taloremontti on vienyt myös arkipäivät.

Sami Haume ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa Tanhuvaarassa

8 Mikä sinua motivoi ja innostaa toimimaan ampumaurheilun parissa?

Aina voi kehittyä ja asettaa uusia tavoitteita. Myös nuorten kehittyminen motivoi.

9 On myös sanottu, että ampumaurheilussa haetaan voittoja liian nopeasti, vaikka tärkeintä on tasainen kehittyminen. Mitä mieltä olet?

Se on juuri näin! Varsinkin nuorten kanssa odotukset asetetaan liian nopeasti liian korkealle. Lahjakkuus riittää vain osaan tästä ”matkasta”, ja siinä tehdään usein arviointivirhe tavoitejanalla.

10 Millaisin ajatuksin seurasit ilma-aseiden Kultahippufinaaleja, jotka järjestettiin Tanhuvaarassa huhtikuussa? Entä ruutiaseiden finaalit Siilinjärvellä elokuussa?

Se oli hienoa katseltavaa! Mukavasti osallistujia. Kolmas vuosi peräkkäin toimitsijana antaa jo kuvaa siitä mihinkä suuntaan ollaan menossa ampujien kehityksessä. Samanlainen toisten kannustaminen niin hyvässä kuin huonossa olisi hyvä saada myös ”isompien” puolelle. Siilinjärvellä en valitettavasti päässyt samaan aikaan käytyjen pistoolin SM-kisojen vuoksi. Hiukan enemmän osallistujia olisin kaivannut, kun katselin tulosluetteloa.

11 Kultahippusääntöjä on hiottu ja muokattu viimeksi kuluneiden vuosien ajan. Miltä ne nyt tuntuvat?

Ainahan niissä löytyy jotain sorvattavaa, mutta nämä säännöt ovat mielestäni hyvät ajatellen tuota mielestäni kriittisinä vaihetta eli seisaaltaan ampumiseen siirtymistä.

Sami Haume tammikuussa järjestetyssä Leppä GP:ssä – joka oli myöskin Tanhuvaarassa.

"Muistaakseni se oli 2002, kun menin vanhimman poikani kanssa NoSA:n ampumaurheilukouluun, ja siitä se lähti heti lapasesta."

huhtikuussa.

12 Toimit myös Kultahippupääällikkönä. Millaisena näet heidän merkityksensä?

Ilman hyvää ja pyyteetöntä nuorisotyötä meillä ei välttämättä löydy niitä "helmiä", ja tässä on yksi heidän tärkeä tehtävänsä. Olla seurojen apuna Hipputoiminnassa eli näen merkityksen tärkeänä!

13 Millaisia ajatuksia herätti se, ettei suomalaista kivääri- eikä pistooliampujaa nähty elokuussa järjestetyissä Rio de Janeiron olympialaisissa?

Olihan se valitettavaa, mutta ei voi muuta, jos toiset ampuu paremmin. Jotain olisi pitänyt muinoin tehdä toisin, sehän on helppo sanoa nyt. Toivon todellakin, että Tokio (2020) olisi suomalaisten näyttöpaikka. Kyllä sinne muutamalla on täydet mahdollisuudet, jos vain saadaan täysi tuki ja harjoitusrauha heille.

14 Millaista kaikki tämä on ollut – vuodet ampumaurheilun parissa?

Antoisaa ja aikaa vievää, ei ole ollut vapaa-ajan ongelmia!

15 Miten muuten kehität itseäsi valmentajana? Entä urheilijana?

Valmentajakouluksilla aina, kun aikataulu antaa periksi. Urheilijana yrittää seurata ja kuunnella kokeneita ampujia ja itseopiskelulla.

16 Kun kalenteristä löytyvät myös siviilityösi menot ja tehtävät, on menoja vaikka muille jakaa. Oletko unohtanut käyttää sanaa "ei"?

Valitettavan usein.

17 Mikä auttaa valmentajaa jaksamaan?

Intohimo sekä nuoren urheilijan tavoitteiden saavutus ja hänen intohimonsa lajia kohtaan.

18 Millaisia ajatuksia sinulla on valmentajana eli voitko listata Top3-tavoitettasi "koutsina"?

Ei sitä oikein pysty pisteyttämään, koska tässä hommassa on niin monta monessa. Saada nuorelle nälkä omaan kehitykseen ja itse-analyysiin.

19 Jos saisit heti päättää ja sinulla olisivat kaikki resurssit käytössäsi, mitä muuttaisit tai mitkä kolme asiaa laittaisit kotimaisessa pistooliammunnassa ensimmäisenä kuntoon?

Ammattimainen harjoittelumahdollisuus eli urheilijan ei tarvitse kantaa huolta taloudellisesti, harjoitteluolosuhteet eli ratoja lähellä urheilijoita ja nykyaikaiset laitteet ja valmennus aina saatavilla! Eritäin hyvä tuo sana "jos" kysymyksessä.

20 Miten luonnehdit suomalaisen pistooliammunnan tilaa juuri nyt?

Kyllähän se muutamaa valopilkkua ja nousevaa lupausta lukuunottamatta on hiukan mollivoittoinen. On harmi, että kansainvälisillä kentillä ei näy suomalaisia enempää. Omakohtaisesti suosittelen, että jos vain pienikin mahdollisuus on lähteä ulkomaille, niin ilman muuta sinne!

21 Miten vietät oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla? Yleensä ampumaradalla. Ja niin kuin alussa sanoin: huomenaamalla alkaa puheliton kuukausi etelän lämmössä! 🌞

"Winner takes it all"

Urheilun sekatyönainen Hanna "Hopo" Pitkänen pohtii, miksi toiset menestyvät ja toiset eivät.

Käsisäni on Urheilulehden kokoama Olympiapaas koskien Rion kisoja. Silmiini osuu erityisesti kaksi juttua. Toinen puhtaasta kiinnostuksesta siihen, mitä sanottavaa heillä on ammunasta lajina, sillä otsikko on seuraava: "Tähtäys pielessä." Ja toinen tarina kertoo jousiammunnasta Etelä-Koreassa. Artikkelit saavat vereni kiertämään inauasta nopeammin ja pohtimaan syitä sekä seurauksia, eroja ja yhtäläisyyksiä.

Toisia löydän enemmän kuin toisia.

Tarina kertoo, että Etelä-Korean naiset ovat voittaneet kaikki seitsemän kultamitalia ennen Rioa. Toisin sanoen aina Soulin 1988 kisoista lähtien, jolloin jousiammunnan joukkuekilpailu tuli olympioajelmaan.

Ampumaurheilun tilaa puntaroivan artikkelin viimeiset rivit kuuluvat seuraavasti: "On turha hakea syyllisiä. Ammunta on pieni lajiyhdytys. Kukaan ulkopuolinen ei tule sitä pelastamaan. - - Olisi aika istua alas ja miettiä, mitä hittoa jatkossa tehdään. Muuten emme näe Tokiossa enää yhtään suomalaisempujaa."

STOP! Luettuani viimeisen rivin minua hie-man puistattaa, sillä uhkakuva on pelottava. Onhan kyse kuitenkin (ennen Rioa) suomalaisten menestyslajista 2000-luvun kesäolympialaisissa. Vain ampumaurheilijat olivat tuoneet mitalin Sydneyyn, Ateenan ja Pekingin olympialaisista.

Valmensin vuosina 2008-2010 tehoryhmäläisiä ja hämmennyin saadessani edeltäjiltäni ryhmäni urheilijoiden nimet. Pohdin, miksi ryhmä oli niin pieni. Päätin soittaa aktiiviset seurat alueeltani läpi ja selvittää, miksi nuoria ei ole valittu enempää. Sain vastauksen, että ei meillä ole sen ikäisiä urheilijoita kovin paljoa.

Jähmetyin, mutta kiitin vastauksesta.

Tajusin, että tämä trendi olisi lajimme lopun alku, jos muutoksia ei tehtäisi.

ON SELVÄÄ, että kun seulonata samalle kisaviivalle tapahtuu Suomen viidestä miljoonasta tai Etelä-Korean tyyppisesti 50 miljoonasta, niin kovien nimien määrä lajissa kuin lajissa vain on eri. Ja siltikin joku Suomestakin menestyy. Joku sujuvampi matikkapää voi laskea tästä, mikä on voittomahdollisuus maailman kartalla samalla viivalla. Mutta ainahan joku Suomestakin menestyy.

Kuinka? Miksi? Onko kyse oikeassa asennossa makaavista tähdistä, onnekaista lahjakkuuksista, jotka ovat päätyneet oikeaan lajiin suhteessa fyysisiltä ja henkisiltä ominaisuuksiltaan, hiestä, verestä, kyynelistä vai siitä

suomalaisesta sisusta ja tahdosta, joka vie läpi sen kuuluisan harmaan kiven?

Olen touhastellut ampumaurheilun parissa – roolissa jos toisessakin – viimeksi kuluneet 20 vuotta. Siihen CV:hen voisi kirjoittaa ampumaurheilukoululainen, urheilulukiolainen, työssä käyvä urheilija, junnuvalmentaja, Lounais-Suomen alueen tiedottaja, liittovaltuuston jäsen, maajoukkueampuja, manageri, ammattiuurheilija, SAL:n toimiston työntekijä.

Jokainen rooli on avannut oman näkömängsä ampumaurheiluun enkä siltikään pysty tiivistämään vastausta muutama lauseeseen siitä, miksi joku menestyy.

KEVÄÄLLÄ 2013 ISTUIN EM-kisoissa saunan lauteilla tšekkiläisen **Adéla Brunsin** (ent. Šykorová) kanssa. Hän sijoittui Lontoon olympialaisissa (2012) kolmanneksi pienoiskiväärissä. Kysyin häneltä, miten hän treenaa. Hän vastasi, että kisakaudella kaksi kertaa päivässä ja muutoin kolme kertaa päivässä.

Kysyin, miten se on mahdollista. Hän asui ilmaisessa asunnossa radan vieressä ja sai palkkaa ampumisesta – toki menestyksen mukaan, mutta kuitenkin. Kisaan oli aikaa puolitoista päivää, ja tajusin, että melkoisen määrän tasoitusta olin antanut treenimäärissäni, eikä sitä kirittäisi tuossa ajassa.

Hain lisää löylyvettä ajatellen, että saunan hänet ulos kisasta, mutta en onnistunut. Hän oli 11:s ja minä 44:s. Tajusin, minkälaisessa toivomuskuplassa eletään Suomessa monessa lajissa. Olin harjoitellut neljä vuotta töiden ohessa ja todennut, että sillä voi tulla Suomen parhaaksi, mutta siitä olisi vielä valo-

vuosi maailman huipulle. Huipulle pääsemisen vaatisi kokopäiväisen tekemisen urheilun eteen ja asenteen all in.

TEIN PÄÄTÖKSEN. Halusin nähdä, mihin pääsen, jos teen kolme vuotta asiaani ammatteisesti. Tuolla taktiikalla pääsin vuosittain pari pistettä parempaan tulokseen Euroopan tasolla. Kiipeäminen huipulle on hidasta, mutta ei siis onneksi mahdotonta. Edes Suomessa. Meidän on pystyttävä rakentamaan erilaisia polkuja urheilijoille ja parempia väyliä, jotta tasapaino ja kehittyminen sekä ihmisenä että urheilijana kulkisivat käsi kädessä ammattimaisuuden kanssa.

En usko, että ministeriön rahat tulevaisuudessa lisääntyvät, joten ainoa tie nousta seuraavalle portaalle on ulkopuolisen rahoituksen löytäminen urheilujalillemme. Se, että voimme saada kumppaneita matkallemme, vaatii arvostuksen paranemista, näkyvyyden kehittämistä ja tuotteistamista, ja silloin tulemme toimintamme tärkeimmälle tasolle, seuratyöhön.

Toki näkyvyyden ja arvostuksen kehittäminen vaatii euroja, palstamillimetrejä, minutteja iltauutisissa, myyviä kasvoja sekä menestystä, mutta eritoten se vaatii seuroissa käytännön tekoja. Jos ei ole toimivia, hyvinvoivia, tulevaisuuteen suuntaavia, ajassa kiinni olevia seuroja ja heidän tekijöitään, puhumattakaan urheilijoista ja harrastajista, niin me ollaan hävitty tää peli.

TOTUUS KUITENKIN ON, että jokainen Riossa kilpaileva urheilija on tehnyt työnsä jo kotona Sodankylässä tahi Kankaanpäässä.

LASSI PALO

**Hanna Pitkänen
Granadan MM-
kilpailuissa 2014.**

Urheilija on huolehtinut ravinnosta, levosta, liikunnasta ja saanut riittävästi lajissaan erilaisia ärsykeitä kehittyäkseen teknisesti, taktisesti ja mentaalisesti.

Totta kai olympiatasolla urheileva on uinut niin lajiominaisuuksien kuin henkistenkin asioiden maailmassa syvemmälle kuin harrastaja, mutta rakettitiedettä edellä mainitut asiat eivät ole.

YRITÄN kuitenkin tiivistää menestyksen tekijät: kunnossa oleva järjestelmä niin talouden kuin laadukkaan tekemisen kantilta katsottuna ja tahtotilan on oltava ammattimaisuus mukaan lukien ketjun jokainen osa-alue – urheilijasta liiton tasolle asti.

Menestyksen luova kokonaisuus koostuu miljoonasta pienestä tekijästä (mm. urheilijasta lähtevä palava halu ja urheilullinen elämäntapa, perhe, ystävät, harjoitusolosuhteet, seura, valmentajat, joukkuekaverit, liitto, yhteistyökumppanit, Olympiakomitea ja Urheiluakatemia). Ja näillä kaikilla on oltava sama yhteinen päämäärä.

Summa summarum: näillä leveysasteilla on yhdistettävä voimat joka suhteessa ja tehtävä tekoja niin yksilön kuin ryhmänkin tasolla. *Winner takes it all. How do we do it? Or should I ask do we want it?*

Terveisin Brasilasta!

Hanna "Hopoo" Pitkänen

Urheilun sekatyönäinen ja entinen ammattiurheilija, joka on muun muassa edustanut Suomea lukuisissa kansainvälisissä arvokilpailuissa, lajinaan kivääri.

Rion suomalaismenestyjä

Forssalaisyritys valmistaa varusteita, joita olympiavoittajat käyttävät.

Teksti & kuva LASSI PALO

Rio de Janeiron olympialaisissa voitti Kurt Thune -tuotemerkillä varustetuilla kivääriampujan housuilla tai takeilla neljä kultaa (80%) ja yksi hopea (20%).

Asteikolla 1–10, kuinka tyytyväinen olet, Kurt Thune?

– Yhdeksän, aina pitäisi pyrkiä parantamaan. Neljästä kullasta ja yhdestä hopeasta huolimatta kokonaissaldo oli "vain" 33 prosenttia. Lontoossa se oli enemmän.

Kurt Thune omistaa Teema Line -yrityksen, joka valmistaa ampumaurheilun tarvikkeita. Yritys sijaitsee Forssassa. Kurt Thune -tuotemerkki näkyy useiden maailman parhaimmistoon kuuluvien kivääriampujien varusteissa.

Mikä oli tilanne Pekingin 2008 ja Lontoon 2012 olympialaisissa?

– Lontoossa tuli kaksi kultaa, kolme hopeaa ja yksi pronssia eli 40 prosenttia. Pekingissä: kultaa 0/5, hopeaa 0/5 ja pronssia 4/5 eli yhteensä 27 prosenttia.

Mikä oli Rion kohokohta?

– Ehdottomasti **Niccolo Camprianin** ja **Sergei Kamenskin** loppukamppailu. Molemmat käyttivät meidän varusteitamme, joten lopputulos ei olisi vaikuttanut meidän mitalitilastoihimme. "Nicco" on auttanut meitä kehittämään uutta raaka-ainetta kertomalla meille halutut ominaisuudet.

– Marraskuussa 2015 hän vieraili meillä Forssassa kokonaisen viikon ajan testaamassa uutta raaka-ainetta uudessa puvussaan. Vastaava sitoutuminen on harvinaista, ja se teki minuun ison vai-

kutuksen. Jos vastakkain loppukilpailussa olisivat olleet "Nicco" ja joku suomalainen ampuja, olisi ollut vaikea päättää, kenen huutosakissa olisin ollut.

Millaisin ajatuksin seurasit kaksi olympiakultaa voittaneen Italian Niccolo Camprianin suorituksia?

– Tunteet vaihtuivat paniikin ja täydellisen onnellisuuden välillä. Se, että henkilökohtaisesti tunnen Niccon, ei helpottanut tilannetta.

Miltä tuleva vuosi ja tuleva olympiadi näyttävät nyt, Rion jälkeen?

– Uusi raaka-aine iCanvas on ollut käytössä vain puolen vuoden ajan, mutta sillä on jo voitettu olympiamitaleja ja ammuttu uusia ennätyksiä. Eesimerkiksi Kamenskin OE 3x40 1184 ja **Juho Kurjen** kaksi SE:tä ilmakiväärillä.

– Raaka-aineen suhteen meillä on tekninen etumatka kilpailijoihin verrattuna ja tuotekehityksemme on jatkuvaa ja korkealla tasolla. Firman tulevaisuuden suhteen olen luottavainen. Kuten myös siitä, että saamme hyvän vetäjän, kun vetäydyn syrjään muutaman vuoden päästä.

Entä sitten ampumaurheilun tulevaisuus?

– Vanhoissa ampumaurheilumaissa harrastajien määrät supistuvat huolimatta siitä, mitä ISSF Münchenistä antaa ymmärtää. Saksan ampumaurheiluliitto on menettänyt 239 000 jäsentä (16%) vuosina 2005–2015. Tällä vauhdilla urheiluampujien määrä Saksassa 56 vuoden päästä, liiton oman virallisen tilaston mukaan, on puhdas nolla.

Toivottavasti enää ei keksitä pieniä kosmeettisia sääntömuutoksia varusteisiin, jotta näyttäisi siltä, että ampumaurheilua "kehitetäisiin" jollakin tavalla. Sen tyyppiset temput ovat jo vähentäneet ampumaurheilun harrastajien määrää.

Italian huippuampuja Niccolo Campriani vieraili Kurt Thunen luona Forssassa viime marraskuussa.

Nuoriin panostava K-

”Iloinen, hyvä yhteishenki ja nuoriin panostava.” Näin luonnehtivat seuraansa Keski-Uusimaan Ampumaseuran nuoriso- ja valmennusasioista vastaava Kimmo Loponen ja sihteeri Minna Asikainen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Vuonna 1931 perustetun Keski-Uusimaan Ampumaseuran (K-UAS) ilma-aserata sijaitsee Tuusulan keskustassa, uimahallin alakerrassa. Rata on viihtyisä, ja tilat ovat hyvät. Syyskuisena maanantai-iltana kaikki ampumapaikat olivat täynnä. Paikalla oli kokeneita veteraaneja, lupaavia nuoria ja ihan vasta-alkajiakin. Tunnelma oli leppoisan hyväntuulinen.

Minna Asikainen, 22, on seuran sihteeri ja kivääriampuja. Urheiluampujan ura on pidempi kuin sihteerin, sillä hän aloitti ammunnan vuonna 2010 ja sihteerin tehtäviä hän on hoitanut tämän vuoden ajan.

– En ota ampumaurheilua kovin vakavasti, vaikka olenkin kilpaillut SM-kisoissa. Minulle ei tule itku, vaikka jäisin kilpailussa viimeiseksi, ilmakiväärissä parhaimmillaan 383 pistettä tähdännyt Asikainen nauraa.

Hän opiskelee Keravan Laureassa tietojenkäsittelyä viimeistä syksyään.

– Koulutuksestani ei ole ainakaan haittaa sihteerin tehtävissä, joihin minut pyydettiin. Minut on otettu seurassa hyvin vastaan, ja olen tykännyt, vaikka se onkin ajoittain teettänyt paljon töitä. Eka vuosi on mennyt asioita ja ”vuosikelloa” opiskellessa.

Puheenjohtaja **Antti Tervolan** johtama K-UAS:n johtokunta kokoontuu 4–5 kertaa vuodessa. Seurassa on noin 200 jäsentä.

KIMMO LOPONEN, 51, vastaa K-UAS:n nuoriso- ja valmennusasioista. Hänellä on pitkä kokemus ampumaurheilusta ja seuratoiminnasta, sillä hän sai ensimmäisen kosketuksensa pistooliammuntaan vuonna 1985. Ensi vuosi on ”juhlavuosi”, sillä Loposella tulee täyteen 30 vuotta K-UAS:n jäsenenä. Vuosiin on mahtunut aktiivista kilpailutoimintaa, lopettaminenkin ja paluu lajin pariin koulutettuna valmentajana.

– Kuulun samaan hyvään ”vuosikertaan” kuin esimerkiksi **Kai Jahnesson**, Loponen hymyilee.

– Urheiluammunta on ollut minulle aina

Minna Asikainen ja Kimmo Loponen ohjaamassa Eelis Luukkosta (edessä) ja Arttu Luomea.

Rasmus Ritari (vas.), Roope Hyttiäinen ja Roni Airo ovat K-UAS:n lupaavia nuoria kivääriampuja.

harrastus, johon en ole täysillä panostanut. Sitä viimeistä kipinää yrittää ihan huipulle ei ollut. Elämässäni on aina ollut tärkeämpiäkin asioita.

SEKÄ ASIKAINEN ETTÄ Loponen ovat sitä mieltä, että K-UAS:lla pitäisi olla enemmän harjoitusvuoroja kuin nyt. Sillä on uimahallin radalla kolme vuoroa viikossa, joka riittää lajin harrastamiseen ja nuorten ”si-

säänajoon” mutta ei välttämättä huipulle nousemiseen, Loponen sanoo.

– On onni olla täällä, sillä suorituspaikat ovat nyt tyydyttävät, mutta oma sali tai rata helpottaisi toimintaa. Toki seuran resurssit ovat rajalliset, hän viittaa salivuokriin. Elektronisista taululaitteista on seurassa keskusteltu, mutta juuri nyt niitä ei voida kustannussyistä hankkia.

K-UAS:n jäsenet käyvät kesäisin ampumas-

UAS

Minna Asikainen on toiminut K-UAS:n sihteerinä tämän vuoden ajan.

sa ruutiaseilla Mäntsälän Hirvihaarassa, jonne on Tuusulasta noin 40 minuutin ajomatka.

K-UAS kilpailee harrastajista alueella, jossa on erittäin aktiivista urheilutoimintaa ja laaja lajikirjo. Loponen ei tilannetta kuitenkaan hätkähä, vaan pitää ampumaurheilun etuna esimerkiksi sitä, että kynnsy lähteä toimintaan mukaan on matala.

– Eivätkä joukkuelajit sovi kaikille, hän muistuttaa.

K-UAS:SSA ON NYT kymmenen ampumaurheilukoululaista. Seura on ollut aktiivisesti mukana alueen tapahtumissa, joissa markkinoidaan lajeja. Kuten Asikainen sanoo, ”aina joku kokeilee ja innostuu”. K-UAS on myös vierailut kouluissa, ja ilma-aseradalla käy koululaisryhmiä.

K-UAS:lla on hyvät suhteet naapuritaloon, jossa on maakuntalehti Keski-Uusimaan toimitus. Ampumaurheilijoiden menestys on ”Keskariissa” huomioitu, ja tulokset löytävät tiensä sen tulospörssiin. Mutta kuten kaikki muutkin seurajat ja lajit, myös K-UAS haluaisi enemmän nuoria ja aktiivisia ihmisiä toimintaan mukaan.

– Keski-ikä alkaa olla melko korkea, Loponen sanoo ja Asikainen täydentää:

– Minun lisäkseni ei kovin monta muuta nuorta naista seurassa ole.

Seuraavaksi K-UAS laittaa uimahallin aulaan roll-upin, jossa ihmiset toivotetaan tervetulleiksi kokeilemaan lajia.

– Olemme nyt maan alla, ei meitä muuten huomata, Asikainen sanoo.

K-UAS:n lauantain vuoro on avoin, joka tarkoittaa sitä, että kuka tahansa voi tulla kokeilemaan miltä ilmapistooli tai -kivääri tuntuu. Seuralla on omia aseita, joilla pääsee hyvin harrastuksen alkuun.

KIMMO LOPONEN korostaa, ettei K-UAS ole ”kovin tuloshakuinen” seura. Siis siinä mielessä, että kaikille annetaan aikaa ja mahdollisuus kehittyä omien tavoitteiden ja aikataulujen mukaisesti. Mutta jos huipulle haluaa, kyllä Loposella se tarvittava palo ja menestyksenhalukin löytyy.

Se nousee myönteisellä tavalla esiin, kun puhe kääntyy huippu-urheiluun ja hiljattain päättyneisiin Rio de Janeiron olympialaisiin. Siihen, miksi Suomella ei ollut edustajia kiväärissä ja pistoolissa, Loposella on vankka näkemysensä:

– Se kuvastaa sitä tasoa, jossa on eletty, eli kuvitelmissa. Menestys vaatii työtä, työtä ja työtä. Yksittäisten onnistumisen varaan ei pidä laskea mitään. Jos maailmancupin finaaliapaikkaa ei ole vakioinut, olympiapaikan saavuttaminen on arpapeliä.

– Meillä on hyviä nuoria tulossa, mutta tavoitteet pitää sitten aikanaan lunastaa. Vaikka PM-kisoissa tulikin hyvää menestystä, on muistettava, että matka maailman kärkeen on vielä pitkä. PM-kisat ja esimerkiksi Swedish cup ovat kuitenkin hyviä paikkoja aloittaa kisojen kiertäminen. On hyvä välillä mennä epämurkuvuusalueelle eli kansainvälisiin kisoihin, joissa ovat erilaiset olosuhteet eikä tuttuja rutiineja.

Eli: kyllä maan altakin voi ponnistaa huipulle! ⚙️

Roni Airo on harrastanut ampumaurheilua kolmen vuoden ajan, ja kehitys on ollut hyvää.

Roni Airo haluaa lisää hienoja hetkiä

Kivääriampuja **Roni Airo**, 15, muistelee lämmöllä Hämeenlinnan litalassa puolitoista vuotta sitten järjestettyjä ilma-aseiden Kultahippufinaaleja. Hän kuului Keski-Uusimaan Ampumaseuran joukkueeseen, joka voitti sarjansa.

Roni ja joukkueeseen kuuluneet kaksi muutakin poikaa eli **Roope Hyytiäinen** ja **Rasmus Ritari** ovat edelleen ampumaurheilussa aktiivisesti mukana. Saavuttivatpa he kesällä samalla porukalla M16-sarjan SM-pronssia.

Roni Airo voitti myös henkilökohtaisessa kilpailussa 14HT-sarjassa hopeaa litalan Kultahipuissa.

– Kultahippufinaaleissa oli hienoja hetkiä. Minulle jäi sieltä loistavat muistot, Roni hymyilee.

Haluatko sellaisia tulevaisuudessa lisää?

– Mielelläni!

Roni on harrastanut ampumaurheilua nyt kolmen vuoden ajan. Hän viihtyy hyvin lajin parissa ja seurassaan.

– Tykkään tästä, koska tämä on rauhallinen laji, joka vaatii keskittymistä.

Kimmo Loponen ja **Ari Mäkelä** ovat hyviä valmentajia.

Roni käy ampumassa K-UAS:n ilma-aseradalla kolme kertaa viikossa, jonka lisäksi hän pelaa tennistä kerran viikossa ja pyöriilee päivittäin koulumatkansa. Hänen ilma-asekauden tavoitteenaan on rikkoo ennätysensä, joka tällä hetkellä kirjataan numeroin 365. Nuorukainen haluaa siihen ”jokusen pisteen lisää”.

– Uudelle kymmenluvulle olisi kiva siirtyä. Kilpailen ilma-asekaudella M16-sarjan lisäksi ehkä myös M18-sarjassa.

Tällä asenteella kultaisen loistavia muistoja tulee varmasti tulevaisuudessa lisää.

Ovatko aseesi turvallisessa säilytyksessä?

Aseiden turvallinen säilytys on kaikkien etu. Useimmat vahingot aseiden kanssa sattuvat, kun aseet joutuvat väärin käsiin. Viime kädessä vastuu aseiden turvallisesta säilyttämisestä on aina aseiden omistajalla.

Jos aseet ovat liian helposti saatavilla, on olemassa vaara, että niihin tarttuu joku sellainen, joka ei osaa tai halua käyttää niitä oikein ja turvallisesti. Varkaat ovat tietenkin oma lukunsa, mutta vahingonvaraakaan myöskin, jos esimerkiksi lapset ja nuoret tai heidän ystävänsä pääsevät ilman lupaa ja valvomatta niihin käsiksi.

Tänä päivänä kaikki valitettavat ampuma-asevälikohtaukset saavat paljon julkisuutta, ja aina selvitetään, miten ase on saatu haltuun ja miten sitä on säilytetty. Väärin käsiin joutunut ase valitettavasti leimaa kaikki aseomistajat ja harrastajat. Siksi aseiden turvallinen säilytys on sekä oman että yhteisen edun mukaista.

Aseiden säilytyksestä on olemassa omat säädöksensä, joilla halutaan varmistaa tietty vähimmäistaso.

Joulukuun alusta astui voimaan laki, jossa hyväksytyt asekaapin vaatimusta laa-

jennettiin koskemaan kaikkia niitä aseiden omistajia, joilla on enemmän kuin viisi asetta. Heillä on viiden vuoden siirtymäaika hankkia sellainen. Aiemmin tämä vaatimus koski ERVA-aseiden (erittäin vaarallisten aseiden, kuten esimerkiksi sarjatuliaseiden) omistajia. Hyväksytyksi asekaapiksi on asetuksella määritelty suomalaisen standardin SFS 5870 tai sitä vastaavan muun eurooppalaisen standardin vaatimukset täyttävät asekaapit. Hyväksytyjä ovat esimerkiksi ruotsalaisen standardin SS3492 mukaiset asekaapit.

Standardin täyttämisen edellyttää sertifiointia, mikä tarkoittaa, että kaappi on läpäissyt standardin vaatiman murto-testin. Lisäksi ulkopuolinen luokituslaitos valvoo vuosittaisilla tarkastuksilla käytettävät valmistusmateriaalit ja -menetelmät. Myytävissä kaapeissa on oltava tarra, joka vahvistaa, että valmistus-sertifikaatti on voimassa. SAL on sopinut yhteistyöstä kotimaisen

Corrotech Oy:n kanssa, joka valmistaa hyväksytyjä Corrosafe-asekaappeja. Corrotech Oy on torniolainen 60 vuotta vanha perheyrittäjä, joka on vuodesta 1997 valmistanut tuhansia SS3492-standardin mukaisia asekaappeja.

Yhteistyösopimuksen perusteella Corrotech tulee myös jatkokehittämään kaappeja niin, että ne soveltuvat mahdollisimman

hyvin meille urheiluaamupujille ja meidän perheellemme. Corrotech Oy tukee myös SAL:n Kulta-hippu-toimintaa tulouttamalla 50 euroa jokaisesta ostetusta kaapista. Lisäksi tulossa on myös etuja SAL:n jäsenille Corrosafe-asekaapin hankinnan yhteydessä.

Näistä tiedotamme lähiaikoina mm SAL:n

(<http://www.ampumaurheiluliitto.fi/>) ja Corrotech Oy:n (www.corrotech.fi) kotisivuilla.

Aseiden turvallinen säilytys on kaikkien etu!

Tänä päivänä kaikki valitettavat ampuma-asevälikohtaukset saavat paljon julkisuutta, ja aina selvitetään, miten ase on saatu haltuun ja miten sitä on säilytetty.

Mikaela Ingberg
kehäänheittäjä
MM- ja EM-pronssi

URHEILUN
UNELMA-ARPA
ON SUOMEN SUURIN
TAVARA-ARPAJAINEN.

KAKSI TAPAA SAADA HELPPOA RAHAA!

1.

HYVÄ TUOTTO

Tilaamalla kerta-arpoja myyntiin, saatte jokaisesta myydystä arvasta jopa 3 euron myyntipalkkion.

Jakamalla arvat jäsenillenne myytäväksi saatte helposti tuhansia euroja.

Esimerkiksi jos 300 urheilijaa myy kukin 10 arpaa, on veroton tuottonne jopa 9 000 euroa!

Arpoja voi tilata myyntiin niin pieni joukkue kuin suuri seurakin.

2.

VIELÄ PAREMPI TUOTTO

Voitte helposti tuplata tai triplata tuottonne myymällä kerta-arpojen ohessa hyvätuottoisia tilausarpoja.

Jokaisesta myymästänne kolmen kuukauden pituisesta viiden arvan tilauksesta saatte 36 euroa!

Kun 300 urheilijaa myyvät kerta-arpojen lisäksi jokainen yhden arpa-tilausjakson, on tuottonne 10 800 euroa lisää kerta-arpojen tuoton päälle!

Varainhankinnan
matematiikkaa:

$$300 \times 10 \\ + 300 \times 1$$

$$= 19\,800 \text{ euroa!}$$

Urheilun Unelma-Arvalla
keräätte helposti rahaa
toimintanne ympärivuotisesti.

**Tutustukaa 100% verovapaaseen
varainhankintaan: unelma-arpa.fi/seurat**

Tulli: "Ampumaurheiluväen ei tarvitse olla huolissaan"

Elokuussa uutisoitiin, että Tulli si-joittaa ase- ja räjähdekoiran Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Tehtävään on valittu puolivuotias labradorinoutajan pentu Heila. Ase- ja räjähdekoira on käytössä koko maassa.

Heila on Tullin ensimmäinen aseiden ja räjähdeseineiden etsintään erikoistunut koira. Aseiden, amputarvikkeiden ja räjähdeseineiden valvonnan tehostaminen on Tullin tiedotteen mukaan tarpeen kansainvälisen turvallisuustilanteen muutoksen takia.

Heilan ohjaaja koulutetaan Tullin räjähdeseasiantuntijaksi. Koulutus alkaa loka-kuussa räjäyttäjäkurssilla puolustusvoimien Pioneerikoulussa Lappeenrannassa.

Tulli tekee yhteistyötä ase- ja räjähdesevalvonnassa muiden lainvalvontaviranomaisien sekä sotilasviranomaisten kanssa.

Luvallisten aseiden vienti tai tuonti asianmukaisilla papereilla varustettuna laillisiin kilpailuihin ja metsästystapah- tumiin ei ole Tullin ase- ja räjähdekoiran kohteina. On toki mahdollista, että luvat tarkistetaan ja koira voi merkata yhtä hyvin luvalliset aseet/ammukset. Pääasiallisen valvontaintressi on rahdissa, postilii-

kenteessä ja kirjatuisissa matkatavaroissa, mutta toki ajoittain ase- ja räjähdekoira on matkustajavirrassa erityisesti siellä, missä ei ole lentoliikenteen omaista turvatarkas- tusta.

Mikäli tullikoira reagoi kohteeseen, on siihen aina joku syy. Tällöin suoritetaan tullitarkastus ja selvitetään mistä koiran reagointi on johtunut, kuitenkin niin, ettei aiheuteta tarpeetonta haittaa, jos asiat ovat kunnossa.

Tullin näkökulmasta ampumaurhei- lua harrastavien henkilöiden tai heidän perheenjäsentensä ei tarvitse olla huolissaan, kunhan kuljetettavilla aseilla, niiden luvanvaraisilla osilla ja patruunoilla on asianmukaiset luvat ja ne aseiden ohella esitetään Tullille, jos Tulli niitä nähtäväksi pyytää.

Luvista on tarkempaa tietoa Tullin in- ternetsivuilla löytyvässä Rajoituskäsikirjan ampuma-ase -osiossa ja poliisin nettisivuil- la. Mikäli ase- ja räjähdekoira merkkää harrastajan tai hänen perheenjäsenensä oli asianmukaisilla papereilla varustettu ase yms. mukana tai ei, suoritetaan tullitar- kastus ja selvitetään koiran reagoinnin syy pääsääntöisesti keskustellen.

Lentokentällä turvatarkastuksissa käytettyjen laitteiden osalta ohjeistaa Finna- via ja/tai heidän osoittamansa yhteistyö- kumppani.

Tulli on tehnyt viime vuosina Helsin- ki-Vantaan lentoasemalla nettikaupan ostosten, matkustajakoneiden matkatava- roiden ja lentorahdin joukosta noin 300 aseisiin, aseiden osiin, ampumatarvikkei- siin ja räjähdeseaineisiin sekä niiden lähtö- aineisiin liittyvää löytöä. Osa löydöistä on ollut Tullin arvion mukaan erittäin vaaral- lisia.

Heila-pennun koulutusta koordinoi Tullin koirakoulu. Koiran koulutus al- koi kesäkuussa sosiaalistamis- ja hallit- tavuusharjoittelulla. Se jatkui aseiden ja patruunoiden tunnistamisharjoituksilla. Varsinainen ase- ja räjähdeseaineiden etsin- täkoulutus alkaa tammikuussa 2017 poliis- sikoiralaitoksella. 🚩

Mikäli tarvitset lisätietoja ase- ja räjähd-ekoiraan liittyen, voit olla yhteydessä valvontapäällikkö Kari Marjamäkeen (kari.marjamaki@tulli.fi) ja tulliliitarkastaja Lasse Ryyttäriin (lasse.ryyttari@tulli.fi).

ANSCHÜTZ

Kausi alkaa. Oletko valmis!

Ilmakivääri 9015 ONE

one
by ANSCHÜTZ

Ilmakivääri 9015 Precise tukilla

ANSCHÜTZ

DIE MEISTER MACHER

VIRALLISET ANSCHÜTZ DEALERS:

Ase ja Erä, Turku

Seppo Kastepohja Ky, Hämeenlinna

Aseliike Rantanen, Humppila

Joensuun SAR, Joensuu

Asepaja M.Vuorela, Ylistaro

Raimo Olkkonen, Haapajarvi

Ari Meinander T:mi, Sysmä

GYTTORP

Precision by Tradition

www.gyttorp.fi

Harmillisen niukka tapp

Kaupunkiottelu-juttusarjan viimeinen osa käy läpi viisi pääkaupunkikisaa. Muisteluun mahtuu sekä huikeaa menestystä että katkeran makuisia kokemuksia.

Teksti & kuvat PEKKA KURKINEN

Vuoden 1998 järjestelyvuorossa oli Kööpenhamina. Kööpenhaminan ampumayhdistyksen majoitusjärjestelyt pettivät pahoin. Joukkueen oli hakeuduttava majoittumaan kuka mihinkin, ja iso osa päätyi ampumaradan kanttiinin lattialle laihaa unta yrittämään.

Kilpailut alkoivat kuitenkin ajallaan, tosin ratalaitteetkin reistailivat ja pilasivat muun muassa parin suomalaisampujan kilpailun. Mutta edellisten kisojen kaksinkertainen mestari **Espen Berg-Knutzen** ei antanut minkään järkyttää huikean varmaa työskentelyään.

Tulevan kolminkertaisen maailmanmestarin ja ME-miehen jälki oli entistäkin komeampaa. Oma Tukholman kilpailuennätys parani viidellä pisteellä: 150-145-147-149=591. Vanhaan ennätykseen 586 ylsivät nyt Kööpenhaminan **Jan Johanssen** ja **Jan Larssen**. Paras helsinkiläinen **Aki Volmonen** jäi tuloksella 582 yhdeksänneksi.

Seuraavana päivänä 10 laukauksen kilpailussa Espenin tulos 100 riitti vasta neljänteen sijaan, sillä edelle napakympein menivät maanmies **Stein Heggen**, Helsingin **Hannu Wist** ja **Aki Volmonen**. Tällaista kymppien juhlaa ei ollut aiemmin nähty.

Miellilajissaan kolmiasentoisessa Espen otti vahingon takaisin voittamalla kilpailun ennätystulostaan 286 sivuten. **Harri Marjala** oli viides (282). Ei ollut kenestäkään pitämään Berg-Knutsenia takanaan tanskalaisessa pika-ammunnassakaan. Ihmemiehelle ojennettiin kolmannen kerran myös parhaan ampujan palkinto.

Mestaruuskilpailun joukkuetuloksissa Helsinki onnistui voittamaan vain Tukholman, vaikka kirikin Oslon etumatkaa kiinni 58 pistettä. Rakoa jäi vielä peräti 5,84 pistettä ampujaa kohti. Siinäpä jäi miettimistä tulevaa kotikisaa ajatella.

Jos jokin tuloksissa jäi harmittamaan, se unohtui, kun päättäjäsillan seurauksena liki puolet joukkueesta sai salmonellatartunnan. Oireet puhkesivat seuraavana päivänä isäntien järjestämällä retkellä lounaan jälkeen.

Helena Juppala loisti kaksissa kisoissa. Helsingissä 2002 hän oli kahdella lajivoitollaan kilpailujen paras ampuja. Oslolla 2006 tuli mestaruuskilpailun voitto ennätystuloksella. Palkintona tästä Juppalalle ojennettiin Akerhusin linnoituksessa järjestetyssä juhlatilaisuudessa muun muassa arvokas Kuninkaan malja.

Kotimatkasta tuli ankara. Muutamat jouduit sairaalahoitoon. Onneksi matkassa ollut kunniavanhus **Olavi Varoma** säästy tartunnalta.

VASTUU 90-VUOTISKISAN järjestämisestä 2002 Helsingin surkeissa rataolosuhteissa oli painanut yhdistyksen hallituksen mieltä jo ennen Kööpenhaminaa. Toistakymmentä vuotta tukiyhdistystä johtanut **Ilkka Uusitalo**, kokenut matkanjohtaja **Peter Björkqvist**, sihteeri **Kalevi Palosaari** ja uusi puheenjohtaja **Pekka Kurkinen** olivat kovan paikan edessä, mutta Puolustusvoimain, Helsingin kaupungin, Urlus-säätiön ja muiden alttii-

den kumppaneiden sekä talkooväen voimin urakasta selvittiin.

Painoa pantiin myös entistä iskukykyisemmän joukkueen kokoamiseksi etsimällä nuoria ampujia näiden erikoislajien pariin. Joukkoon saatiinkin myös kolme tarkkakäristä naisampujaa.

Jännittävän mestaruuskilpailun vaiheista riittäisi kerrottavaa. Helsinki luuli jo voittaneensa, mutta taulutarkastamossa ylimääräisestä laukauksesta käydyn tiukan tulkintakeskustelun jälkeen Oslo jälleen julistettiin voittajaksi pisteen erolla Helsinkiin (14171/14170). Karvas piste.

Mestariksi leipoutui jo neljissä kisoissa

io ja voiton juhlaa

kärkeä koputellut Tukholman **Sture Tiblin** tuloksella 588. Helsingin nuori ensikertalainen **Kenneth Kurman** laukoi kolmanneksi häviten hopean Tukholman **Arne Göranssonille** tasatuloksella 586.

Kymmenen laukauksen kilpailussa rikkottiin 100 pistettä kolmen miehen voimin. Onnekkain oli kuuden napakympin mies Tukholman **Jens-Olof Sätterlund**. Meidän **Jarkko Pärkkämme** nousi 98:lla kahdeksanneksi. Samaan pääsivät helsinkiläisistä **Kenneth Kurman**, **Helena Juppala**, **Hilkka Järvinen**, **Kalevi Palosaari** ja **Jorma Sipilä** jarkoin sijat 10-17.

Sitten alkoivat helsinkiläisten juhlat. 3x10:llä Helena Juppala ja Kenneth Kurman nakuttivat komean kaksoisvoiton, Helena mahtavalla ennätystuloksella 98-97-96=291. Kenneth 284. Mutta juhlat eivät loppuneet tähän. Sotilasampujanakin kouliintunut Helena tikitti vielä kenttäammunnassa sarjat 96-91 eli 187, jolla löi Sture Tiblinin kolmella pisteellä. Hyvä Helena, hyvä Helsinki. Tätä ennen oli käyty kolmet kisat ilman henkilökohtaisia voittoja.

NELJÄ VUOTTA MYÖHEMMIN Helsingin keski-ikältään jo ikääntynyttä, nyt **Kai Virtalan** johtamaa joukkuettamme odotti Oslossa melkoisen muodonmuutoksen käynyt Lövenskioldin ampuma-alue. Uutta oli muun muassa elektronisin valmiuksin varustettu 200 metrin rata. Kilpailut suhteutetuin tauluin alkoivat "sivulajeilla" toisin kuin Helsingissä. Tulokärki 10 laukauksella oli ennätysellinen. Viisi miestä ja yksi nainen, **Christine Landrö Lind**, ampuivat täydet 100. Kööpenhaminan **Bjarne Sörensen** nousi voittajaksi. Jorma Sipilä 99:llä oli tarkin helsinkiläinen sijalla 14.

Komea tulosjahti jatkui kolmiasentoisessa. Kuusitoista ampujaa rikkoi 280:n rajan. Helena Juppala joukkueemme parhaana jäi tuloksella 283 kymmenenneksi. Toiseksi parhaaksi helsinkiläiseksi tähtäsi 77-vuotias kisaveteraani **Heimo Kohijoki** omalla kisaennätöksellään 277.

Kovin vähän näkyi suomalaisnimiä tulosluettelon ensimmäisellä sivulla ja vielä vähemmän, kun vuorossa oli norjalainen pika-ammunta. Suomalaiset eivät olleet vaituneet harjoittelemaan tätä lajia, joten Juppalakin parhaana edustajamme löytyi vasta paikalta 35. Isäntäkaupunki juhli kärkeenään **Ivar Rinde**.

UDELTA NIMELTÄÄN Helsingin seudun Ampumaurheilun Tuki oli laatinut matkoppaaksi Osloon ohjelmalehtisen, jonka kannessa komeili Helsingin kisojen parhaan ampujan Helena Juppalan kuva. Kun toisen päivän kilpailut Lövenskjoldin radalla

oli saatu päätökseen, tiedettiin, että kuva oli ollut myös enne.

Juppala ei ollut ensimmäiseen päiväänsä tyytyväinen. Takana ei ollut yhtä aktiivista harjoittelukautta kuin edellisinä vuosina, mutta kunnianhimo ei vakiokiväärin Suomen ennätysnaiselta ja SM-, EM- ja MM-mitalistilta ollut mihinkään kadonnut.

Hän ampuu mestaruuskilpailun toisessa erässä ja aloitti omalla aseellaan täydellä 150:n sarjalla. Sitten tuli pieniä vaikeuksia. Tanskalainen ase antoi vain 146 eikä norjalaisellakaan tullut kuin 147, vaikka kaksi viimeistä sarjaa oli täydet. Oslon Rörhus Öie johti tässä vaiheessa kolmella pisteellä.

Sitä Juppala ei tiennyt, mutta oikea rytmi oli löytynyt. Upea edustajamme nakutti ruotsalaisella kiväärillä päätteeksi vielä kolme 50 pisteen sarjaa kahden edellisen

Kööpenhaminan 100-vuotiskisojen loistava tähti oli kolmoisvoittaja Oslon Tobias Lillekvälland. Hänet palkittiin kenraalimajuri Gustaf Lindströmin kilpailujen parhaalle ampujalle lahjoittamalla tilarilla, jonka hänen maanmiehensä Magne Landrö ja Espen Berg-Knutsen ovat voittaneet kolmeen kertaan.

jatkeeksi. Se oli siinä, 593, uusi huikea ennätys. Espen Berg-Knutsenin ennätys parani kahdella pisteellä. Lopussa hieman tuskaillut Rörhus jäi kolmen pisteen päähän.

Pekka Kurkinen toiseksi parhaana helsinkiläisenä ampuu vanhoilla päivillään oman ennätöksensä 586 ja sijoittui kuudenneksi. Joukkueena Helsinki joutui tyytymään viimeiseen sijaan. Oslo jälleen itseoikeutettu mestari uudella ennätöksellä 14495.

KAISI VIIMEISINTÄ KISAA, Tukholman 2009 ja Kööpenhaminan vuodelle myöhästyneen 100-vuotiskilpailun 2013 joudumme käsittelemään maininnoin.

Oslo on joukkueena jatkanut vastustamatonta voittokulkuaan, Helsinki jäi mestaruuskilpailussa Tukholmassa kolmannen kerran peräkkäin viimeiseksi, mutta onnistui sentään Kööpenhaminassa voittamaan isäntäkaupungin.

Henkilökohtaisessa kisassa Oslo joutui kuitenkin pettymään. Mestaruuden vei Kööpenhaminan **Claus Bruun** tuloksella 587, kakkosena monien kisojen menestyjä **Bjarne Sörensen** 585 niin ikään Kööpenhaminasta. Paras Helsingin edustaja **Joni Silvennoinen** löytyi vasta sijalta 17.

Dorthe Overgaard täydensi Kööpenhaminan menestystä 10 laukauksella 100 pisteen tuloksella, johon kolme seuraavaakin ylsi. Kolmiasentoisessa Oslokin sai omansa. **Giske Bach** näytti lisää nuorta naisvoimaa tuloksella 287, Helsingin **Anton Aprelev** oli kuudes 280 pisteellä. Pika-ammunnan mestariksi laukoi **Jens Kristian Larsen** numeroin 190, Oslostä hänkin.

Ja lopulta myös Helsinki pokkasi voittolautasen. Sen tähtäsi **Kai Virtala** pääjohtajien kilvassa.

Kööpenhaminan suvereeni tähti oli Oslon **Tobias Lillekvälland**, joka voitti mestaruusottelun lisäksi myös 3x10:n ja 10:n laukauksen kilpailut. Mestaruuskisa ratkesi tasatuloksella 592. Siihen ylsi myös toinen nuori oslolainen **Helene Farestveit**. Pika-ammunnan mestari **Magnus Björke** tuli niin ikään samasta kaupungista, joka totta kai jälleen voitti myös joukkuekilpailun.

Helsinkiläisistä **Ralf Westerlund** venyi neljänneksi 589:llä ja **Hannu Wist** yhdeksänneksi 587 pisteellä. Asentokilpailussa ilahduttivat nuoret **Petra Liljeborg** ja **Björn Friman** sijoilla 8 ja 11. Helsinki tarvitsee kipeästi heidän kaltaisiaan uusia kykyjä näihin kilpailuihin. Mutta ilman ampumarataa niitä on hyvin vaikeaa kasvattaa.

Kööpenhaminassa mestaruuskilpailu supistui 20 ampujan joukkueisiin, joista 18:n tulos huomioitiin. Kilpailu ammuttiin myös kokonaan omalla aseella. Samalla tavoin kilpailtiin elokuussa myös Helsingin järjestämässä kisassa Hollolassa Hälvälän radalla.

Perinteinen vaihtoasekamppailu sotilas-kiväärein on jäänyt historiaan. Ehkä pienoiskivääri kilpailuaseena on ennen pitkää seuraava askel kilpailun ylläpitämiseksi.

Henki Hälvälässä oli kuitenkin valoisa. Suurin henkilökohtaisin panostuksin kisa järjestelyt onnistuivat. Saimme myös uuden mestarin. Minulle kisakokemus oli kuudesta toista. Hyvästeistä jäi hyvä mieli. 🌀

Kilpailuselostus vuoden 2016 Helsingin järjestämistä Pääkaupunkikisoista seuraavalla sivulla.

Helsinki onnistui kisajärjestelyissään

Oslo oli pääkaupunkiottelun tarkin. Kisat järjestettiin Hollolassa elokuussa.

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Oslo voitti odotetusti Pohjoismaiden pääkaupunkien perinteisen ampumaottelun, jonka Helsinki järjesti Hollolan Hälvälässä elokuun puolivälissä. Sitä lähempää Helsinkiä ei löytynyt rataa, jossa olisi voitu järjestää tämä 300m kiväärilajien kilpailu.

Voittajan takana olivat järjestyksessään Tukholma, Helsinki ja Kööpenhamina – aivan kuten edellisessä kilpailussa Tanskassa vuonna 2013.

Suomalaisia ilahdutti erityisesti se, että henkilökohtaisen pääkilpailun, 60 laukausta makuulta vakiokiväärillä, voitti **Joni Stenström** tuloksella 591 pistettä. **Björn Friman** tähtäsi neljänneksi.

Niin sanotussa 30 laukauksen C-kilpailussa **Cristian Friman** laukoi Oslon **Bjarne Murin** kanssa kärkitulokseksi 289 pistettä. Oslolainen voitti useampien keskikymppiensä perusteella. Näiden nuorten menestys antoi viitteitä siitä, että Helsinki pystynee neljän vuoden kuluttua kilpailemaan menestyksekkäästi muustakin kuin kolmannelta sijalta.

ERILLISIÄ HENKILÖKOHTAISIA ja joukkuekilpailuja oli peräti 28! Niin sanotussa E-kilpailussa joukkueen muodosti yksi ampuja jokaisesta pääkaupungista. **Ralf Westerlund** kuului tuon kilpailun voittajajoukkueeseen!

Pääkaupunkiottelun uskollisin kävijä on **Pekka Kurkinen**. Hän osallistui Hälvälässä 16. kerran (1958–2016) tähän kilpailuun.

– Olisin ilmeisesti mahtunut joukkueeseen jo vuonna 1955, mutta karsintakilpailun päivä oli lämmin ja valitsin isän suureksi pettymykseksi uimarannan karsinnan sijaan, Kurkinen muisteli.

Kisajärjestelyissä Helsinkiä avustivat merkittävästi Lahden Ampumaseuran ja Nastolan Reserviläisten jäsenet. Merkittävän avun antoi myös Puolustusvoimat antamalla ratansa kilpailun näyttämöksi. Pääesikunnan päällikkö, vara-amiraali **Kari Takanen** toimi kisojen suojelijana.

YSTÄVYYSSOTTELU JÄRJESTETÄÄN sääntöisesti neljän vuoden välein. Seu-

Joni Stenström voitti Helsingin joukkueen mieliksi pääkilpailun. Hänen tähtäimissään siintävät jo seuraavat olympiakisat.

raavana isäntänä toimii Oslo, sitten Tukholma ja kahdentoista vuoden kuluttua Kööpenhamina.

Helsingin ongelmana on heikko ratatilanne. Nyt pääkaupunkiottelu järjestettiin Hollolassa. Se ei enää toimine kisapaikkana kuudentoista vuoden kuluttua. 50m ratoja löytyisi, mutta kilpailu halutaan järjestää 300m kiväärilajissa. Se on erityisesti osloilaisten vaatimus, mutta kannattajia löytyy kaikista pääkaupungeista.

Pääkilpailun voittajan Joni Stenströmin tavoitteena on menestyä Tokion olympiakisoissa vuonna 2020. Hän harjoittelee säännöllisesti **Pirjo Peltolan** ohjauksessa ja laukaisumäärät ovat vuositasolla reilut 20 000.

Tuleva valtiotieteilijä opiskelee Turussa, jossa hänellä on hyvät harjoitusmahdollisuudet. Miehen ennätykset ovat ilmakiväärillä 595, pienoiskiväärillä makuulta 593 ja täysottelussa 1166.

HELSINGIN SEUDUN Ampumaurheilun Tuki vastaa pääkaupunkiottelun Helsin-

gin toiminnasta. Tuen puheenjohtajana on **Jorma Sipilä**. Hän oli tyytyväinen kisajärjestelyihin.

– Tavoitteenamme oli järjestää kisapahtuma, jossa olisi rento tunnelma ja jotain tavallisuudesta poikkeavaa. Pyrimme nostamaan järjestelyiden tason hienon ja perinteikkään kilpailun vaatimalle tasolle. Ja vierailta saamamme palautteen mukaan onnistuimme tavoitteessamme. Oli tärkeää saada mukaan myös uusia nuoria ampujia, sillä heissä on kisan tulevaisuus.

Helsingin joukkueen ylijohantajana oli jälleen **Kai Virtala**.

– Pärjäsimme paremmin kuin kolme vuotta sitten, kiitos meidän joukkueemme nuorten sekä vanhempien ampujien onnistuminen. Henkilökohtaisesti meidän Joni Stenströmmimme oli paras sekä pääkilpailussa että yhteistuloksissa. Hieno suoritus ensikertalaiselta. Myös Frimanin veljekset sijoittuivat hyvin eri kilpailulajeissa. Tästä on hyvä jatkaa ja saada lisää nuoria ampujia mukaan hienoon 300m amuntaan. 🚀

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura oli jälleen vahvalla sakilla liikkeellä, mikä näkyi myös menestyksenä joukkuekilpailuissa.

Elias (oik.) ja Samuel Ruusunen Asikkalasta nauttivat osumista.

Eemil Palo on yrittänyt vakuuttaa kavereitaan uskomaan, että ampu-maurheilu on kaikkea muuta kuin tylsää.

Kultahipuissa iloittiin osumista

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Ruutiaseiden Kultahippufinaalit toivat Siilinjärven Raasion ampumaradalle iloista säpinää, kun kivääri- ja pistooliradoilla tehtiin kaikkiaan 108 ampumasuoritusta. Ohessa tsemppattiin seurakavereita, vaihdettiin kuulumisia ja nautittiin enimmäkseen aurinkoisesta kesästä sekä leppoisasta tunnelmasta.

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuran **Ella Hakala** oli onnistuneiden ampumasuoritusten lisäksi ehtinyt löytää neliapilankin. Tosin hänen kaverinsa täsmensi, että autossa odotti viisiapilakin. Onnenapilan ansiota tai ei, Ellan tähtäys oli erityisesti pistoolissa kohdillaan. Hän onnistui 12T-sarjassa ampumaan tuloksen 197, mikä toi ykköstitilan.

– Pidän enemmän pistoolista kuin kivääristä, mutta kiväärikin oli ihan oookoo. Tänä vuonna tavoitteena on saada 200.

Toista kertaa Kultahipuissa ollut isokyröläinen Ella on harrastanut ampumista vuoden ajan.

– Koulussa oli sellainen lajiesittelyjuttu, jossa sai kokeilla, hän kertoo harrastuksensa alusta.

Ampuminen on ykkösharrastus, mutta sen lisäksi hän ehtii harrastaa lisäksi tanssia, kuvaamataitoa ja ratsastusta. Ampumaan hän ehtii yhdestä kolmeen kertaan viikossa.

– Ampumisessa kivointa on se ampuminen. Kun saa hyviä numeroita, on kiva.

ELLAN SEURAKAVERI Eemil Palo kuvasi kultahippupäiväänsä ”mielenkiintoiseksi”. Tuli tuloksia, mutta oli muutakin tekemistä sekä lajituotteita.

– Olen täällä ampumassa ensimmäistä

14T-sarjassa Arttu Lidman oli yksi monista iloisista nuorista ampujista Siilinjärvellä.

kertaa, hän sanoi Raasion ampumaradalla.

Eemil tähtäsi 12T-sarjassa pistoolissa kakkoseksi ja kiväärillä 12:nneksi.

– Tiukille meni, vuoden ampumista harrastanut Eemil kertoo.

Hänellä on suvussaan toinenkin ampuja, **Marianne Palo**. Eemilin isä oli sukulaisnaisen innoittamana johdattanut Eemilin kokeilemaan lajia.

– Harkitsen toista vuotta. Intohimo ratkaisee, olisi kiva jatkaa tätä lajia, myös maastopyöräilyä harrastava nuorukainen sanoo.

Kysymykseen, onko hänellä harrastuksen jakavia kavereita:

– Kaverit sanovat, että tämä on tylsää hommaa. Olen siitä ihan eri mieltä! Sanon, että kannattaa käydä.

Pistooli vai kivääri?

– Pistooli on kivempaa. Siinä on enemmän vapaita, liikkuvia asioita. Se on haastavampaa.

ASIKKALAN AMPUMASEURAN Elias Ruusunen oli myös reippain mielin kisapäivänsä päätteeksi. Hän oli 10T-sarjan kiväärissä

toinen, vain kahden sisäkymppin päässä voitostakin.

– Oli aika hyvä päivä. Ei ollut oikein mitään tavoitteita. Ampumaurheilussa tavoitteena on päästä mahdollisimman pitkälle.

Ruusunen harrastaa myös pesäpalloa ja sählyä. Ampumaurheilussa nyt toista kertaa ruutiaseiden Kultahipuissa ollut nuorukainen on jo konkari:

– Kolmevuotiaana, kuuluu napakka vastaus kysymykseen aloituksesta.

Velipoika **Samuel Ruusunen** oli mukana vasta 8-vuotiaana. Hänkin harrastaa pesäpalloa ja salibandya sekä oli veljensä tavoin aloittanut kolmevuotiaana.

– Helposti innostuin, hauska laji, Samuel sanoo.

– Tänäkin kivointa oli ampuminen. Kymppit jäivät mieleen, niitä tuli monta, Samuel sanoo.

SIILINJÄRVELLÄ ONNISTUJIA mahtui jokaiseen mukana olleeseen 20 seuraan. Joukkuekilpailuissa Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura vei kolme viidestä, kun seura voitti 10T-sarjassa 50m kiväärin makuukilpailun sekä niin 12T- kuin 14T-sarjojen 25 metrin pistoolin joukkuekilpailut. 12T-sarjan kiväärin joukkuekilpailun voitti Kauhavan Ampujat ja 14T-sarjan Kuusankosken Ampujat.

Ruutiaseiden Kultahippufinaalit ammutaan samassa paikassa myös ensi vuonna. 🗨️

Ella Hakala löysi onnenapilan.

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Haastattelussa Ville Lahtinen Pohjois-Hämeen Ampujista ja hänen isänsä Pasi Lahtinen.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?

Ville Lahtinen.

Minkä ikäinen olet?

13-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?

Asun Pirkkalassa ja käyn Pirkkalan ylä-astetta.

Mitä seuraa edustat?

Pohjois-Hämeen Ampujat eli P-HA.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?

Parisen vuotta.

Mikä on lajisi?

Trap.

Kuka toimii valmentajanasi?

Janne Hokkanen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Nyrkkeily.

Miten aloitit ampumaurheilun?

Halusin radalle ja isä vei.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Aika vilkas.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastat ampumaurheilua?

Ampuminen on hauskaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Ampua 25 kiekkoa rikki joka kierroksella.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

Kiekkoon osuminen.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

En tiedä.

Mikä on unelmiasi urheilijana?

Täytyy miettiä vielä.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Ei hermostu helpolla.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

Ei ole vielä selvillä.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Voitas kokeilla muitakin lajeja.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?

Tahto.

Mukavin kouluaine?

Liikunta.

Suosikkiohjelmiasi televisiossa?

Family Guy.

Suosikkiyhtyeesi?

Ei ole.

Paras elokuva?

Star Wars.

Lempiruokasi?

Karjalanpaisti.

Mikä sinusta tulee isona?

En tiedä vielä.

Mihin haluaisit matkustaa?

Kanarialle.

Kenet haluaisit tavata?

En tiedä.

Ville Lahtinen

TUULETUKSEN PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

Terve, Janne!

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Pasi Lahtinen

INTRO :

Kuka olet? Pasi Lahtinen.

Mistä olet kotoisin? Pirkkalasta.

Mikä on urheilutaustasi? Koripallopelaajana maajoukkueetasolla. Olen myös toiminut koripallossa valmentajana junioreiden parissa.

Miksi olet alkanut ohjata? Poika alkoi ampua, ja radalla tuli vietettyä suhteellisen paljon aikaa. Toiminta näytti mielekkäältä, ja kun Janne Hokkanen tiedusteli halukkuutta valmentakoulutukseen ja nuorten valmennushommiin, ei päätös ollut vaikea. Asiaan vaikutti sekin, että asun aivan radan läheisyydessä.

HITIT :

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet? Henkisesti ja teknisesti vahva, sopeutuvainen.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Käsittääkseni kohtuullinen. Nuoria tarvitaan lisää toimintaan, jotta tulevaisuus olisi turvattu. Ongelmana pitäisin myös ampu-maratojen hankalaksi tehtyä tilannetta monella paikkakunnalla.

Mikä on SAL:n Hämeen alueen ampumaurheilun tila? Sama kuin edellä.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana/valmentajana? Valmennuksellisesti opittavaa on vielä paljon – suurempien tavoitteiden asettelu on vielä työn alla.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora? Ole

oikeasti kiinnostunut jokaisesta ja luo positiivinen ilmapiiri harjoitukseen.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Varsin keskeinen, he viimekädessä mahdollistavat nuorten harjoittelun ja kilpailemisen.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua? Ampumaurheilun pitää näkyä siellä missä nuoret ovat. Kiinnostusta ampu-maurheilua kohtaan löytyy yllättävänkin paljon, mutta harva eksyy radalle vahingossa.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Rata- ja jäsenmaksujen lisäksi mainosmyynnillä ja eri yhteistyömuodoilla useiden yritysten kanssa. Seurassamme päätoimisesti ratamestarina työskentelevä Janne Hokkanen on onnistunut varainhankinnassa erinomaisesti.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Nuorimpien olisi hyvä harrastaa monipuolisesti liikuntaa ja eri lajeja ennen erikoistumista.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne? Kyllä ja ei. Ääripäät korostustuvat.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Mielestäni hyvät. Radalle on yleensä pääsy elleivät huoltotyöt tai ympäristölupa ole esteenä.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Olemme saaneet mukavasti lisää nuoria toimintaan. Asian eteen on toki tehty töitäkin esimerkiksi kouluvierailuilla ja messuilla.

Millainen on hyvä ohjaaja/valmentaja? Innostava ja asiantunteva.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta? Nuorten ilon onnistumisista.

Entä haasteellisinta? Eteenpäin auttaminen, kun ammunta "hajoaa" ilman selkeästi näkyvää syytä.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Tätä kannattaa kysyä nuorilta...

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? En tunne montakaan huippua, mutta sanotaan, että Eteläniemen Petri. Kuinka moni tietää, että hän on myös hyvä trap-ampuja?

Mikä on valmennusmottosi? Hyvät asiat vaativat aikaa.

BONUSRAITA :

Mikä on onnellisen elämän avain? Elä tässä hetkessä. 🌀

"Olemme saaneet mukavasti lisää nuoria toimintaan. Asian eteen on toki tehty töitäkin esimerkiksi kouluvierailuilla ja messuilla."

Walther KK500

– uusi kilpailija 50 metrin radoille –

Saksalainen Walther KK500 on tuorein tulokas 50m kilpailukiväärien luokkaan. Esittelemme sen tuoreeltaan.

Teksti & PEKKA SUURONEN kuvat PEKKA SUURONEN JA WALTHER

KK500 ensiesiteltiin virallisesti Euroopalle viime maaliskuussa IWA:ssa, mutta jo elokuussa 2015 asetta nähtiin joissain kilpailuissa. Tutustuimme aseeseen, jonka

Matias Kiuru (PAS) koeampui.

Walther KK500 toimitetaan Negrinin kovassa laukussa. Siinä on neljä salpaa, joista yhdessä on lukko. Kahvan juuresta on kaksi silmukkaa, joihin voi laittaa kunnolliset riippulukot. Koeampuja arvioi laukun ”lentokonekelpoiseksi”.

Sisältä löytyy ase perälaitteen ja poskipakkoineen, Walther Pro-takatähtäin, Centra Score-etutähtäin 18 mm kierteillä ja vaakaviivan kallistuksella sekä puinen etutukki pystyammuntaan.

Kirjallisuuspussista löytyy koeammuntataulu (Schussbild). Kasan koko on tönäritarkkuudella 7,9 mm. Kerrotaan, että on ammuttu 10 ls., 50m ja koeampujan nimi, mutta patruunabrändiä ei ole mainittu.

25-sivuinen käyttöohje on saksaksi, mutta netistä löytyvät myös englanti, ranska ja espanja. Ehkä tärkeimmät ohjeen annit ovat laukaisulaitteen ja perälaitteen säädöt sekä lukon kätsiyyden vaihtaminen.

Työkaluina tulee sveitsiläisen linkkarin oloinen kuusiokoloavain, jossa on koot 1,5, 2,0, 2,5, 3, 4 ja 6 mm. Walther ei ole lämmennyt Torx-kannan käyttöön. Lisäksi löytyvät irtonaiset 1,5, 2,5 ja 3,0 mm kuusiokoloavaimet sekä neljä pikkupainoa, joiden merkitystä ei ole ohjeissa kerrottu.

Mukana tulee vetopuhdistussarja, joka näyttää Netarmin tuotteelta. 950 mm pituisessa vetovaijerissa ei ole kädensijaa. Vaijerin halkaisija on sellainen, että sitä voi käyttää myös ilma-aseissa. Käyttöohjeiden mukaan piippua tulee puhdistaa ainoastaan ampumasuuntaan. Jos käytetään puikkoa, olisi puhdistuspää irrotettava aina, kun puikko on työnnetty läpi.

Vetovaijerin hieman vetelää silmukkaa ei saa pujotettua piipunsuuhun, jos piipunjatke on kiinnitettynä. Toisaalta, koeampujamme mielestä piipunjatke pitäisi muutenkin irrot-

taa ja puhdistaa jokaisen ammunnan jälkeen.

Takatähtäinmalli Sportin käyttöohjeissa kerrotaan, että yksi napsu siirtää osuampipistettä 0,3 mm 10 m matkalta. Tämä interpoloituu 1,5 mm arvoon 50 m matkalta. Napsut ovat täsmällisen oloiset ja nupit ovat suuria, helposti sormin säädettäviä. Sivua voi säätää molemmilta puolilta, mutta asteikko on vain oikealle.

Aseen mukana toimitetaan 18 mm korotuspalat sekä etu- että takatähtäimelle.

NYKYMUODIN MUKAAN lukkoa ja sen liikematkaa on lyhennetty ja patruunapesä on siirretty lähemmäs ampujaa. Patruunaukon leveys on 38 mm.

Lukonkehiksen päällä on cm-asteikolla varustettu alumiininen takatähtäimen kiinnityskisko. Se ulottuu ulosheittoaukon etu- ja takapuolelle jäykistäen näin osaltaan lukonkehystä laukauksen aikana.

Lukon sulkeutuminen on kaksivaiheinen. Se on erittäin jämerän ja täsmällisen makuinen. Lukon liikematka on 35 mm. Uutena lukon ees-taas-liike kehiksessä oli takerteleva, mutta koeammunnan kulussa sekin norjistui. Lukon kokonaispituus on 100 mm. Sen purkamista ei ole ohjeissa neuvottu. Ulosvetäjiä on kaksi kappaletta kello 0930 ja 1400. Hylsyn ulosheitto riippuu käyttäjän liikkeen voimasta.

Kolmipisteinen takalukitus tapahtuu kammun juuresta ja sen vastakkaisella puo-

lella sijaitsevilla kahdella lukitusolalla. Tällä saavutetaan 60° kammun liike. Takalukitus riittää 22 LR-patruunalle ja on tavanomaista matalapaineaseissa.

Lukon vapautussalpa sijaitsee lukonkehiksen päällä eikä perinteisellä paikalla toisella sivulla. Se on tasapuolisen hyvä paikka molempikätsisille. Varmistinta ei ole.

Lukon takapästä pilkistää iskurin pää, mutta se ei ulkone vireasennossa eikä sitä ole maalattu punaiseksi vireindikaattoriksi. Iskurin liikematka on varsin lyhyt 5 mm. Tämä korreloi lukkoajkaan.

Lukon kätsiisyys vaihdetaan mukana toimitetun punaisen muoviholkin avulla. Tämä palvelee myös puhdistuspuikon ohjaimena lukonkehikseen kiinnitettynä. Työkalu auttaa myös, jos lukko halutaan saattaa pänninkiin tai siitä pois. Molempikätsiyyden vuoksi lukon kampi on suora. Melko suurikokoinen kammun nuppi on kirkkaan metallin näköinen mutta lienee muovia.

Molempikätsiyydestä lienee eniten hyötyä Waltherille. Aseen kätsiisyys RH/LH muuttuu pelkästään pistoolikalvan vaihdolla. Aseen perä on saranoitu ja taivutettavissa molempiin suuntiin (sivuvääryys).

Hylsyn ulosheiton puolen vaihto on neuvottu ohjeissa, mutta niiden mukaan ”toimenpiteen saisi suorittaa vain ammattitaitoinen aseseppä”.

Liipaisinta voidaan siirtää 12 mm ees-taas, ja sen asento on monipuolisesti sää-

1.

Lukko on hienoa tarkkuustyötä. Kynän kärki osoittaa yhtä kolmesta sulkunokasta.

2.

KK500:n lukon käntö oikealta vasemmalle käy helposti työkalun avulla.

4.

Perän vetopituuden ja poskipakan korkeuden säädöt hoidetaan siipimuttereilla.

3.

Lukonkampi voidaan vaihtaa oikealta vasemmalle.

KK500 voidaan tilata mekaanisella tai elektronisella laukaisulaitteella. Kivääriin voidaan myös jälkikäteen vaihtaa jompi-kumpi. Laukaisulaitteen säätöruuvit ovat helposti esillä ilman asean purkamista. Liipaisin on monipuolisesti säädettävissä.

Koeampuja paransi makuuasennossa Waltherin penkistä ammuttua osumakuviota. Tosin Matias ampui viisi laukausta, Walther kymmenen.

Koeampujana toimi PAS:n Matias Kiuru.

dettävissä. Laukaisulaitteen viisi säätöruuvia ovat kaikki asean pohjalta käytettävissä ilman asean purkamista. Laukaisun säädöt on selostettu, mutta ohjekirjan mukaan ”laukaisu on säädetty tehtaalta optimaaliseksi, eikä sitä pitäisi muuttaa muiden kuin ammattitaitoisen henkilökunnan”.

NYKYISISSÄ KILPAILUASEISSA ”tukista” puhuminen on hieman hassua, mieluummin pitäisi puhua ehkä ”ruodosta”. Kirjoitusase on Expert-tasoinen, jossa lukkopiippu on istutettu 580 mm pitkään alumiinitukkiin. Piippukouru on reilusti irti piipusta.

Liipaisinkaari on tukkiin kiinnitetty tukeva alumiiniprofiili. Se tarjoaa runsaan sormitilan. Kaaren asennossa on ees-taaskaksi säätömahdollisuutta, joiden etäisyys toisistaan on 10 mm. Se ei ole portaattomasti säädettävissä. Jos pystysyynnassa tarvitaan enemmän tilaan, profiilia on taivutettava.

Tukissa on puinen pistoolikahva mallia 3D, joka säätyy pallonivelen varassa joka suuntaan. Näitä on saatavana eri kokoisia, materiaalisia sekä lisäksi LH ja RH.

Perälaitte on Waltherin omaa suunnittelema ja tekoa. Se painaa yli puoli kiloa, joten veikkaan materiaaliksi rosteria. Säätöjä riittää joka lähtöön. Laskin säätöjä varten 18 kuusiokoloruuvia, kaksi sormin käytettävää siipikiristintä ja kaksi mikrometrisäätöistä sormipyörää.

Perälaitteen karat ovat 55 mm pituiset.

Kaikkea ei voi tietenkään käyttää, vaan ainakin kiristysruuvien kohdalle karojen pitää ulottua. Vetopituuden säätövara on noin 26 mm. Koeampujan mielestä tämä saattaa olla pitkälle ampujalle riittämätöntä.

Poskipakan säätöosat ovat terästä, mutta poskea vasten tuleva osa on alumiiniin väristä muovia. Poskipakkojen karoissa (pituus 36 mm) tulee eteen sama juttu kuin peräsäkin. Korkeussäätövara on n. 20 mm.

KOEAMPUJA VAIHTOI aseeseen omat tähtäimensä, koskapa on niihin tottunut. Hän arvioi mukana tulleen Pro-takatähtäimen säädöt hieman rouveiksi. Hänen mielestään kilpa-aseeseen voisi laittaa hienompisäätöisen takatähtäimen.

Koeampuja ei koskenut laukaisulaitteen säätöihin. Hän piti laukaisua laadukkaana oloisena ja tuntumaltaan säännöllisenä. Laukaisulaittehan on säädettävissä monin tavoin.

Kiitosta saivat asean mukana tulevat tähtäinten korotuspalat sekä perän ja poskipakan pikasäätöpyörät. Niillä saa tarkan hienosäädön ilman työkaluja.

Ampumaergonomia on hyvä, koska lukko ja patruunapesä ovat lähempänä ampujaa verrattuna useisiin muihin pienoiskivääreihin. MEC-centran käden stoppari on parempi kuin normaalisti mukana tulevat peruslaitteet, joiden säätömahdollisuudet ovat nolla.

Koeampuja arvioi Waltherista tulevan

takatähtäimen vaihdon jälkeen kelpo kilpailuaseen. Hän saattaisi myös vaihtaa piipunjatkeen pitemmäksi.

ESITTELYASE PAINAA 5815 g ampumakunnossa, ilman patruunoita, vakiotähtäiminen ja korotuspaloineen (ohjekirja kertoo 5960 g). Pystyammunnassa käytettävä etutukki painaa 285 g, makuulla käytettävä käsituki (MEC-centra handstop) 123 g. Maksimipainoon 8,0 tai 6,5 kiloon on vielä matkaa.

Piipun pituus on 690 mm. Kirjoitusaseen piippu oli mustattu, mutta saatavana on myös samanpituinen rosteripiippu tai lyhyempiä (650 mm) mustattuja piippuja kahdessa profiilissa juniorikäyttöön.

Piippu oli 22 mm tasapaksu paitsi piipun suussa se paksuni 26 mm:iin. Paksunnokseen on kiinnitetty alumiininen piipun jatke, pituudeltaan 165 mm. Tämä pidentää näennäistä piippua 105 mm ja sen mukana tähtäinväliä teoreettiseen maksimiin 860 mm.

Maahantuoja HW-Hunt ilmoittaa koeammutun alutukkisen Expert-kivääriin hinnaksi 4700 euroa. Elektronisella laukaisulla kiväärimalli "E" maksaa 5200 euroa. Puutukkisen Anatomic-mallin vastaavat hinnat ovat 4900 ja 5400 euroa. ⚙️

www.hw-hunt.fi

www.carl-walther.de

Glock G34 Gen4 + MOS

– Glockin neljäs sukupolvi –

Teksti

PEKKA SUURONEN

kuvat

GLOCK, PEKKA SUURONEN

Itävaltainen Glock on suhteellisen tuore pistoolinvalmistaja. Se on tullut ryminällä myös urheiluammunnan practical-lajiin.

Industrialisti **Gaston Glock** (s. 1929) ei kertomansa mukaan tiennyt aseista mitään, kun hän valmisti polymeerirunkoisen prototyyppipistoolin Itävallan sotaväelle. Tästä tuli maailmanlaajuinen menestystarina vailla vertaa, Suomen poliisia, viranomaisia, sotaväkeä ja urheiluampujia unohtamatta.

Ensimmäinen Glock-pistooli G17 syntyi 1981. Sen jälkeen malleja on syntynyt kuin sieniä sateella. Nyt esittelemme mallin G34 Gen4 (eli neljäs sukupolvi) MOS-version kaliiperissa 9 mm Luger (tai 9 mm Parabelum, 9 mm Para., tai 9 x 19, niin kuin luistiin on leimattu).

G34 ei eroa merkittävästi ulkonäöltään malli 17:sta. Sukujuuret ovat selvät. Kulmikas ulkonäkö ja suorakulmainen luisti. Polymeerirunkoa ja kahvaa on hienotunnattu vuosien varrella. Moni sanoo Glockin ulkonäköä kolhoksi, mutta ammattikäyttäjät – kuten viranomaiset ja sotaväki kautta maailman – eivät siitä piittaa. Eivätkä urheiluampujat.

PISTOOLIVÄKI TUNTEE Glockin vallan hyvin, joten jätetään perusteelliset esittelyt. G34 on kaksitoiminen itselataava pistooli, jonka ensimmäinen laukaus saadaan aikaan vetämällä luisti taakse ja pesittämällä patruuna 17 patruunaa mahdolltavasta lippaasta. Joissain viranomaiskäytöissä pistoolia kuljetetaan myös patruuna pesässä, jolloin toteutuu Glockin hehkuttama "instant double action". Tällöin pistooli virittyy ja laukeaa pelkällä liipaisimen vedolla. Viimeisen laukauksen jälkeen luisti jää taakse.

Tavanomaista manuaalivarmistinta ei ole, vaan Glockin kaksiosainen liipaisin "Safe Action". Varsinainen liipaisin ei liiku ennen kuin enemmän ulkoneva "vamistin-liipaisin" on painettu pohjaan. Systeemiä käyttävät nykyisin monet muutkin asevalmistajat. Pistoolissa on lisäksi kaksi muuta sisäistä varmistinta, jotka eivät näy ulospäin.

GEN4:N UUSIA piirteitä ovat muun muassa kahva, johon voidaan liittää erikokoisia takapaloja, kaksi luistijousta sekä suurennettu

Tähtäimen hinta on 480 euroa.

lippaan vapautinsalpa, jonka kätisyyttä voidaan vaihtaa. Joitain sisuskaluja on muutettu, jonka seurauksena jotkut aikaisempien Glock-mallien osista eivät ole vaihtokelpoisia Gen4-aseiden kanssa, mutta lippaat onneksi ovat.

Tehdas ilmoittaa pistoolille numeroita: paino tyhjänä 735 g, täydellä lippaalla ~935 g, kokonaispituus 222 mm, piipun pituus 135 mm, heksagon-rihlauksen nousu 250 mm, laukaisuvastus ~20 N (= runsaat 2 kp ~2000 g), tähtäinväli 192 mm. Luistiin alla on Picatinny-asennuskisko esimerkiksi laserosoittinta tai valaisinta varten.

MOS ON LYHENNE sanoista Modular Optic System. Tämä tarkoittaa, että pistooli on valmiiksi sovitettu optiselle tähtäimelle. Tähän voidaan istuttaa monen valmistajan tähtäimiä. Näistä käytetään nimityksiä hologrammi-, punapiste-, reflex- tai heijaste-tähtäin. Nämä ovat kolmessakymmenessä vuodessa pienentyneet koossa ja painossa sekä halventuneet dramaattisesti. Esimerkiksi kuvissa esiintyvän EOTech MRDS-tähtäimen

hinta on 480 euroa. Tämä on kalliimmasta päästä. Asetalolla on tarjota holo-tähtäimiä 300 eurosta ylöspäin.

Tällaisen tähtäimen suurin etu on sen tarjoama intuitiivinen tähtäinkuva. Se on useimpien mielestä helppokäyttöisempi kuin perinteinen optinen tai rautatähtäin. Pistoolikäytössä ehdoton etu on mahdollisuus ampua molemmat silmät avoimena, jolloin maalin etsiminen ja lukitseminen on nopeaa. Tämä on tärkeää practical-ammunnassa. Nopeaan maalin lukitsemiseen tähtää myös EOTechin punatähtäimen normaalia suurempi koko, 3,5 MOA.

Optinen tähtäin vie pistoolin practicalin open-luokkaan.

Glock on suosittu pistooli practical-väen keskuudessa muun muassa sen edullisen hinnan vuoksi. Asetalon hinnastossa G34 Gen4 MOS maksaa 900 euroa. G34-mallien hinnat ilman MOS:ia alkavat 750 eurosta. ⚙️

Lisätietoja:

www.asetalo.com, www.glock.com, www.eotechinc.com

Ampumaurheilukouluohjaajan kurssi meidän seuraamme tai alueellemme?

Nyt on vielä hyvä aika tilata ohjaajakoulutusta ampumaurheilukoulujen pitämistä varten tulevalle kaudelle.

SAL:n alue- tai lajijaosto tai jäsenseura voi tilata ampumakouluohjaajakurssin oman alueen kultahippupäälliköltä tai SAL:n nuorisopäälliköltä.

Ohjaajakoulutus on tarkoitettu kaikille, jotka ovat kiinnostuneita ohjaamaan lapsia ja nuoria ampumaurheilukoulussa. Kurssille osallistuminen ei vaadi valmistautumista etukäteen, joten aloittaminen on helppoa.

Ampumaurheilukouluohjaajan kurssin sisältö:

LAJIOSA:

Ampumaurheilu lapsen harrastuksena, ilmapistooli- ja ilmapistooliammunnan tukiammunnan perustekniikoiden opettaminen ja ampumaurheilukoulun järjestäminen.

KURSSIN SUORITTANUT:

- hallitsee turvallisuusasiat
- osaa suunnitella ja toteuttaa harjoitusta-pahtumat
- hallitsee ilmapistooli- ja ilmapistooliammunnan tukiammunnan opetusmenetelmät
- osaa neuvoa myös apuohjaajia avustamisessa ja
- ymmärtää lasten urheilun lähtökohdat.

Kurssiin kuuluvat sekä ammunnan lajiosa että yleisosa. SAL nimeää kurssille kouluttajat. Koulutuksen hinta on 75 euroa henkilöltä. Hinta sisältää kouluttajan, koulutuksen, materiaalit, kurssitodistuksen ja ilma-aseampumakortin. Kurssi pidetään, kun osallistujia on vähintään kymmenen.

Kurssipaikkana mieluiten ilma-aserata. SAL auttaa kurssin tiedottamisessa ja ilmoittautumisten vastaanottamisessa.

Tiedustelut:

Timo Rautio 040 820 2300
timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi)

Grande Finale -juhla 29. lokakuuta

Ampumaurheiluliiton kauden päätösjuhla ja vuoden parhaiden palkitsemistilaisuus Grande Finale pidetään lokakuun 29. päivänä. Paikka on edellisten vuosien tavoin Lohjalla sijaitseva Kisakallion urheiluopisto.

Tarkemmat tiedot tulevat liiton kotisivuille myöhemmin, mutta merkitse päivämäärä jo kalenteriisi!

Grande Finalen yhteydessä järjestetään urheiluampujien (ISSF-lajit) kuntotestit. Testit alkavat perjantaina klo 15 ja päättyvät lauantaina klo 12.

Nyt on aika ehdottaa Kultahippupalkittavia!

Ampumaurheiluliiton nuorisovalioikunta valitsee vuosittain vuoden Kultahippuampujan, -ohjaajan ja -seuran. Kultahippuhuomionosoituksia ei jaeta vain menestyksen perusteella, vaan huomionosoituksen saajat ovat aktiivisia ja reiluja Kultahipputoiminnassa.

Vuoden 2016 tunnustukset jaetaan Grande Finalen yhteydessä 29. lokakuuta Kisakallion urheiluopistolla.

Ehdotukset uusista palkittavista perusteluineen tulee lähettää 5. lokakuuta mennessä lomakkeella, joka löytyy SAL:n kotisivuilta.

Corrosafe-asekaappi – koko perheen turvakaappi

Säilytä arvokkaat aseesi ja myös muita perheen arvo-omaisuutta turvallisesti kotimaisessa aselain vaatimukset täyttävässä Corrosafe-asekaapissa. Silloin voit olla varma etteivät ne joudu helposti asiattomien käsiin. Mikäli olet yrittäjä voit vähentää hankintakulut verotuksessa.

Corrosafe-asekaappeja löytyy monen kokoisia, pienestä pistoolikaapista noin 30 asean kiväärikaappiin. Mallit löytyy netistä www.corrosafe.fi

SAL:n jäsenseuran jäsenelle
koodilukko
ilman lisähintaa

Edun
arvo
150,-

Ilmoita jäsenseurasasi nimi tilauksen yhteydessä. Voimassa 31.12.2016 asti.

Nyt nettikaupasta

www.corrosafe.fi
0400 391 725

erkki.hurtig@corrotech.fi

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 50 eurolla jokaisesta SAL:n jäsenseurojen jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ilmapistooli Pardini K12 Absorber (ovh 2200 €) hintaan 1700 € syynä ulkomaille muutto ja harrastuksen jääminen. Pari vuotta vanha, hyväkuntoinen, muutama sata laukausta takana. Varusteina ekstra ilmasäiliö ja aselaukku. Ostettu Rantaselta pari vuotta sitten kun Pardini K12-malli saapui Suomeen. HP 1700 €, Helsinki. Ota yhteyttä ripirt@gmail.com. Roope Pirttiniemi.

MYYDÄÄN ilmapistooli Morini CM 162 EI + varusteita. Hyväkuntoinen, ammuttu n. 7000 laukausta. Vm 2008. Hp 1150 €, Helsinki. Ota yhteyttä Matti Risikko 040 5235468 tai mattir68@gmail.com.

MYYDÄÄN ilmakivääri Feinwerkbau P700 Basic. Ase on juniorimallia ja ilmasäiliö on voimassa vuoteen 2017 saakka. Hinta 850 €. Ota yhteyttä haarala.kai@gmail.com tai soittamalla 040 5439953.

MYYDÄÄN Beretta D10 Sporting/skeet. Uusi ja ampumaton ase. OptimaBore-piiput 28"+vaihtosup.+2 cm. Laukussa mukana kaikki tarvikkeet. Aseeseen löytyy erilaisia tukkeja. Tee Tarjous! 046 9333769 tai ilmari_m25@hotmail.com.

MYYDÄÄN tarkkuuspistooli Fiocci Pardini .22, tarkkuuspistooli Pardini .32 ja ilmapistooli Morini 162 E. Paineilmapullo 10 l myydään yhdessä tai erikseen, hinta yhteensä 600 €. Tarkkuuspistooli .22 vuodelta 1990 ammuttu n. 40tuhatta, .32 vuodelta 1992 ammuttu n. 5tuhatta ja Morini ammuttu n. 15tuhatta laukausta. Ota yhteyttä Juha Pnnanen 050 3696600

MYYDÄÄN ilmakivääri Feinwerkbau 700 Alu. Ostin aseensa uutena Raimo Ollkoselta 2007. Ase on kuin uusi eli käytönjälkiä ei ole, eikä mitään modauksia ole tehty. Laukausmäärä n. 7000. Hinta 1500 €. Myyn myös pumpun adapterineen 150 €. Ota yhteyttä Jyrki Hyyrönmäki, Jyrki. hyyronmaki@gmail.com, 040 5902905 (9.8.)

OSTETAAN pistooli Sako Tri-Ace 22/32 piipulla. Hyväkuntoinen. Ota yhteyttä Hannu Siljanen 050 5126621 tai hannu.siljanen@vattulahti.com (5.9.)

OSTETAAN harrastekäyttöön käytetty Feinwerkbau ilmakivääri 601-603. Ota yhteyttä ilkka.lahteenoja@gmail.com tai 0400 611189 (9.8.)

OSTETAAN käytetty AH-pienoiskivääri. Ota yhteyttä Liisa Kauppila. liisa-jorma@hotmail.com tai 040 5452804. (9.8.)

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

Urheiluampuja 2016

Lehden numero	Varauspäivä	Aineistopäivä	Ilmestymispäivä
5/2016	14.10.	14.11.	14.12.
1/2017	11.1.	23.1.	24.2.

ONNITTELUT

90 VUOTTA	Olin Matti	LAS	9.12.
Jokinen Aarne	LL	26.10.	
85 VUOTTA	• Ruuska Timo	PAS	31.8.
Yli-Paunu Antti	TSA	29.11.	
80 VUOTTA	• Simppala Veli-Jussi	PMS	5.9.
Vallimies Pekka	PA	2.10.	
Niemi Jorma	PAS	7.11.	
Virtanen Matti	HVA	29.11.	
75 VUOTTA	• Turunen Mauri	PA	21.11.
Pirttilä Raimo	HVA	16.9.	
Kari Reijo TSA	HVA	28.10.	
Huhtio Antti	HVA	10.10.	
Winqvist Heikki	ESF	27.10.	
70 VUOTTA	• Heino Esa	K-UAS	27.9.
Savolainen Teuvo	HVA	8.8.	
Stenvall Kari	LAS	3.9.	
Holmström Kari	HVA	5.9.	
Savolainen Jaakko	HVA	14.9.	
Hyvärinen Jouko	LAS	16.9.	
Stenroos Hannu	LAS	16.9.	
Puisto Seppo	HVA	27.9.	
Partanen Raimo	MSA	3.10.	
Roivas Urho	LAS	4.10.	
Perho Martti	LL	5.10.	
Järvenpää Yrjö	MSA	5.10.	
Mikkola Matti J	Alav/PAS	20.10.	
Mehtonen Raimo	HVA	20.10.	
Syrjänen Jussi	NoSA	22.10.	
Hillo Hannu	HVA	30.10.	
Perala Pekka	LAS	30.10.	
Koskinen Antti	TSA	3.11.	
Kolehmainen	NoSA	10.11.	
Aarno			
Karppinen Reijo	K-UAS	13.11.	
Forstén Jouko	SäSA	21.11.	
Franzen Yngve	PAS	23.11.	
	• Hartikainen Rauno	HVA	29.8.
	• Holmqvist Ari	HVA	10.9.
	• Valkonen Kari	LAS	19.9.
	• Viertola Sakari	HVA	23.9.
	• Lehtonen Pasi	SäSA	1.10.
	• Renkanen	HVA	5.10.
	• Marjaana		
	• Kontiainen Ari	NoSA	16.10.
	• Korpioksa Keimo	TSA	23.10.
	• Nykänen Petri	K-UAS	27.10.
	• Hakala Jarmo	NoSA	30.10.
	• Seppä Timo	K-UAS	31.10.
	• Mattila Minna	ESF	2.11.
	• Hynynen Arto	LAS	12.11.
	• Kanerva Heikki	TSA	14.11.
	• Virtanen Joni	LAS	15.11.
	• Sundström Peter	TSA	22.11.
	• Soltin Elina	NoSA	26.11.
	• Tattinen Mika	LL	30.11.
	• Lindström Jari	HVA	30.11.
	• Asikainen Kari	SäSA	8.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

lauottua

"Voiko tämä olla totta. Tämä on unelmien täyttymys, ihan uskomaton. Mahtavaa."

Minna Leinonen filisteri Yle Urheilun haastattelussa vuonna 2004, kun toi ensimmäisistä paralympialaisistaan 2004 monien yllätykseen tuliaisiksi sen kirkkaimman mitalin

suma

"Varsinkin nuorten kanssa odotukset asetetaan liian nopeasti liian korkealle. Lahjakkuus riittää vain osaan tästä 'matkasta', ja siinä tehdään usein arviointivirhe tavoitejanalla."

Sami Haume
* Sivut 24-25

Suomen Ampumaurheiluliitto ry (SAL) hakee

Talous- ja kehityspäällikköä vakinaiseen työsuhteeseen

SAL:iin kuuluu 304 jäsen seuraa, joissa on runsaat 34 000 jäsentä. Tarvitsemme joukkoomme tehokkaan talousosaajan ja kehittäjän! Tarjoamme Sinulle haastavan ja mielenkiintoisen työn hyvässä nosteessa olevan ampumaurheilun näköalapaikalta.

EDELLYTÄMME näyttöjä taloushallinnon tehtävien menestyksekkästä hoidosta ja soveltuvaa koulutusta.

Talous- ja kehityspäällikkö vastaa Ampumaurheiluliiton talouden suunnittelusta ja ohjauksesta sekä talous- ja palkkahallinnosta. Lisäksi hän tukee Ampumaurheiluliiton toimialavastaavien työtä kiinteässä yhteistyössä toiminnanjohtajan aisaparina. Hän tulee kehittämään ja virtaviivaistamaan

liiton toimintaprosesseja sekä olemassa olevia ja uusia tulevia sähköisiä tietojärjestelmiä.

Valittavan henkilön tulee ymmärtää urheilujärjestöjen toimintaa sekä olla kiinnostunut ja halukas kehittämään ampu-aurheilua ja liiton toimintaa. Edellytämme suomen kielen lisäksi hyvää englannin kielen taitoa, mielellään myös ruotsin kielen taitoa sekä hyviä yhteistyö- ja tiimityöskentelytaitoja.

Jos tunnet tehtävän kuvan omaksesi, lähetä vapaamuotoinen hakemuksesi palkkatoivomuksineen. Liitä mukaan ansioluettelosi. Hakemukset sähköpostiin risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi 23.9.2016 mennessä.

Lisätietoja antavat

Puheenjohtaja Pia Nybäck
0400 460 605

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi
040 774 6950.

SAL:n kokous

SAL:n kokous pidetään lauantaina **3. joulukuuta 2016** alkaen kello 10. Kokous pidetään VALO:n toimitalossa, osoitteessa Radiokatu 20, Helsinki.

Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 09.00. Kokouksessa käsitellään SAL:n toimintasääntöjen 13 §:n SAL:n kokoukselle määräämät asiat.

Liittovaltuuston kokous

SAL:n liittovaltuuston kokous pidetään lauantaina **3. joulukuuta 2016** alkaen kello 14. Kokous pidetään VALO:n toimitalossa, osoitteessa Radiokatu 20, Helsinki.

Kokouksessa käsitellään SAL:n toimintasääntöjen 16 §:n liittovaltuuston kokoukselle määräämät asiat.

XXIV ARVI TIINUKSEN MUISTOKILPAILUT 12.-13.11.

Kilpailun nimi: XXIV Arvi Tiinuksen muistokilpailut

Kilpailupäivät: 12.-13.11.

Kilpailun järjestäjä: Toijalan Urheiluamput

Alue: Häme

Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue

Kilpailupaikka: Toijalan Yhteiskoulu Kurisjärventie 18, Akaa Toijala

Sarjat: Kaikki SAL:n sarjat tukisarjat mukaan lukien.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Ilmävääri la 12.11., ilmapistooli su 13.11. Alkaen kumpanakin päivänä klo 9.00. Liikkuva maali la 12.11. nj ja sj sarjat N, M50, Y60-Y75, liikkuva maali su 13.11. nj ja sj sarjat M, M20, M18, M16. Eräluettelo nähtävillä kotisivulla <http://www.tua.fi> 9.11. alkaen (liikkuva maalissa varaus ratakapasiteetin mukaan).

Ilmoittautumishjeet ja -päivämäärä: Ilmoittautuminen seuran sivujen kautta <http://tua.fi/ilmoit.php> 6.11. mennessä.

Osallistumismaksu: 60ls 15 e, 40ls 12 e, 30ls 8 e, 20ls 8 e. Osanotomaksut maksettava 6.11. mennessä FI04 5472 0440 0182 06. Voi myös maksaa kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautuminen: Otetaan, jos eriin mahtuu.

Johtajat: kilpailun johtaja Rainer Hirvonen, kivääri/pistooli Mariana Rytsölä, liikkuva maali Rainer Hirvonen.

Tiedottajan yhteystiedot: Rainer Hirvonen 0400 505 199.

Opastus: Tampereelta moottoritietä Toijalan liittymästä ulos ja oikealle, kylmän Shellin risteyksestä opasteet kilpailupaikalle. Hämeenlinnasta tulevat Tarttilan liittymästä ulos ja vasemmalle, TB:n risteyksestä opasteet kilpailupaikalle.

Kilpailun ravintola: kilpailupaikalla on kisabuffetti.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuva voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2015 toinen
Urheiluamputa ilmestyy 7.5.

FM framgångar för SFS-skyttar

SFS:s seniorer och juniorer har haft stora framgångar i sommarens FM-tävlingar i alla olika ISSF-grenar. SFS-skyttarna håller alltså sig högt i alla grenar hemma i Finland. Förutom dessa medaljörer, som nämns tog SFS-skyttarna också många poängplaceringar och lag-medaljer.

Rörligt mål

Raseborgs Skyttar stod som värd för rörligt måls FM.

Krister Holmberg, RS vann både blandloppet och normalloppet på 50 meter. 392 poäng uppnådde han på blandloppet och 589 poäng på normalloppet. På blandloppet tog RS desutom en dubbelseger när **Niklas Hyvärinen**

Från vänster: Sebastian Långström och Cristian Friman gör upp om medaljerna under FM i Ingå tillsammans med Riku Koskela.

endast var en poäng efter Holmberg.

Krister Holmberg var förutom sina segrar också en gång andra, på 100 meter älg dubbelskott. Där sköt Holmberg 365 poäng.

Henrik Holmberg, RS knep ett individuellt brons när han på älg enkelskott var tredje med 375 poäng.

Oona Tenhunen från Borgå Skyttar-Por-

SFS-mästerskap på Åland

9.-10.7.2016 tävlade gevär- och pistolskyttar om SFS-mästerskap på Bredmo skjutbana på Åland.

Under veckoslutet såg vi varierande resultat. På lördagen hade gevärsklasserna inte så många deltagare, men på söndagen var flera deltagare närvarande. Juniorerna klarade sig bra, i klassen S12, 20 skott liggande med stöd, segrade Nicole Kamila från RS med 193 poäng.

I dam och herr klasserna var resultaten ganska jämna. Av damerna var Petra Liljeberg från KSF bäst med 578 poäng och av herrarna var Mathias Nordberg från ÅSSF vinnare med 576 poäng. I pistolgrenarna fanns det bra med deltagare i de flesta grenarna och klasserna. Under veckoslutet sköts det flera nya SFSM-rekord, till exempel 25 m Standardpistol H18 sköt Cristian Friman ESF 540. Arrangemangen fungerade bra och tävlingarna gick smidigt till.

GEVÄR

3x20 skott H16: 1) Luukas Koota ESF 530
3x20 skott H18: 1) Cristian Friman ESF 550
3x20 skott H20: 1) Björn Friman ESF 549
3x20 skott D: 1) Indre Zliobaite ESF 526
3x20 skott H: 1) Mathias Nordberg ÅSSF 542
3x20 skott A60: 1) Tom Eklund RS 499
3x20 skott Lag A: 1) Esbo Skytteförening: Luukas

SFSM gevär damer, 60 skott liggande Petra Liljeberg, Elin Liewendahl och Indre Zliobaite.

Koota, Cristian Friman, Björn Friman 1629
Liggande 20 skott S12: 1) Nicole Kamila RS 193, 2) Edward Flemmich RS 189, 3) Arwid Flemmich RS 188
Liggande 30 skott S14: 1) Luukas Koota ESF 291
Liggande 40 skott D16: 1) Melinda Moring KSF 383, 2) Sandra Moring KSF 361
Liggande 40 skott H16: 1) Luukas Koota ESF 375
Liggande 60 skott H18: 1) Cristian Friman ESF 586
Liggande 60 skott H20: 1) Björn Friman ESF 587
Liggande 60 skott D: 1) Petra Liljeberg KSF 578, 2) Elin Liewendahl ÅSSF 571, 3) Indre Zliobaite ESF 552
Liggande 60 skott H: 1) Mathias Nordberg ÅSSF 576, 2) Jan Liljeberg KSF 569, 3) Tom Eklund RS 567, 4) Bo Liljeberg KSF 560
Liggande 60 skott A60: 1) Tom Eklund RS 569
Liggande 20 skott Lag S12: 1) Raseborgs Skyttar: Nicole Kamila, Edward Flemmich, Arwid Flemmich 570
Liggande 60 skott Lag A: 1) Esbo Skytteförening: Björn Friman, Cristian Friman, Indre Zliobaite 1725

PISTOL

50m Fripistol H: 1) Fredrik Blomqvist ÅSSF 497, 2) Ari Sundman Vs-Va 483, 3) Thomas Ågren Vs-Va 466, 4) Mikael Johansson ÅSSF 447
50m Fripistol H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 467
50m Fripistol A60: 1) Petter Eskills ÅSSF 459, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 447, 3) Ralf Lindholm ÅSSF 439
50m Fripistol A70: 1) Bengt Kamis Vs-Va 455, 2) Kristian Norrdahl ÅSSF 361
50m Fripistol A75: 1) Rune Karlsson ÅSSF 432 SFSM-rekord, 2) Ulf Fagerström RS 410
50m Fripistol Lag A: 1) Vasa Skyttegille: Thomas Ågren, Ari Sundman, Bengt Kamis 1404, 2) Ålands Sportskytteförening: Fredrik Blomqvist, Mikael Johansson, Petter Eskills 1403
50m Fripistol Lag A50-75: 1) Ålands Sportskytteförening: Ralf Lindholm, Jan Malmberg, Rune Karlsson 1338

25m Grovpistol H: 1) Fredrik Blomqvist ÅSSF 548, 2) Thomas Ågren Vs-Va 508, 3) Mikael Johansson ÅSSF 507
25m Grovpistol H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 487
25m Grovpistol A60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 530, 2) Petter Eskills ÅSSF 495, 3) Ralf Lindholm ÅSSF 473
25m Grovpistol A70: 1) Vidar Fagerström RS 535 Tangerat SFSM-rekord, 2) Bengt Kamis Vs-Va 507, 3) Kristian Norrdahl ÅSSF 410
25m Grovpistol A75: 1) Ulf Fagerström RS 508 SFSM-rekord, 2) Rune Karlsson ÅSSF 485
25m Grovpistol Lag A: 1) Ålands Sportskytteförening: Fredrik Blomqvist, Mikael Johansson, Petter Eskills 1550
25m Grovpistol Lag A50-75: 1) Raseborgs Skyttar: Vidar Fagerström, Ulf Fagerström, Kenneth Mariani-Cerati 1573, 2) Ålands Sportskytteförening: Ralf Lindholm, Kristian Norrdahl, Rune Karlsson 1368

25 m Standardpistol H18: 1) Cristian Friman ESF 540 SFSM-rekord, 2) Axel Lilius ESF 454
25 m Standardpistol H20: 1) Björn Friman ESF 443
25 m Standardpistol D: 1) Cecilia Lund ÅSSF 463, 2) Kristina Nordlund ÅSSF 400
25 m Standardpistol D50: 1) Päivi Mariani-Cerati RS 512

voon Ampujat nådde två andra placeringar i damklassen. Tenhunen var andra på 50 meter normalloppet och 100 meter älg enkelskott. Hennes resultat löd 521 poäng och 354 poäng.

Gevär

Gevärs FM för herrar, damer och juniorer sköts på Raseborgs Skyttar bana i Ingå.

Cristian Friman från Esbo Skytteförening sköt bra i alla sina FM-startar och det gav honom fyra guld, ett silver och ett brons.

Mästerskapen nådde Friman i junior-klasserna. Friman segrade i liggande och 3x20 skott i klassen H18, på liggande sköt han dessutom nytt finländskt rekord. Resultaten löd, 618,1 poäng respektive 575 poäng. I H20 klarade Cristian Friman av samma bedrift. På 3x40 skott knep SFS-skyttarna dessutom en dubbelseger, när Kyrkslätt SF:s **Sebastian Långström** var andra. Friman sköt nu 616,6 och 1158 poäng i grundserierna. Långström hade 1155 poäng.

I herrklassen var Friman tvåa på 3x40 skott

och tredje på liggande, efter mycket jämna finalduster. I grundserierna sköt Friman, 1144 poäng och 612,7 poäng. På 3x40 skott var RS:s **Joni Stenström** tredje, i grundserien nådde Stenström 1156 poäng. En medalj till knep SFS-skyttarna under gevärs FM när **Katarina Långström**, KSF var tredje på damernas 3x20 skott, i grundserien nådde hon 569 poäng.

Pistol

På pistol knep **Emma Numminen**, KSF två segrar i klassen D20 i FM i St. Michel. Numminen tävlade med fripistol på 50 meter och sportpistol på 25 meter. Numminens resultat löd 511 och 538 poäng.

Hagel

På Skeet och Trap FM inkasserade SFS-skyttarna två individuella medaljer. Sibbo Skyttegilles **Heidi Hämäläinen** kom in på en andra plats i damernas skeet, i grundserien träffade Hämäläinen 64 av 75 lerduvor.

Mopsi Veromaa från samma förening knep ett brons i damernas Trap, Veromaa hade 62 träffar i grundserien. SSG stod dessutom värd för tävlingarna i Sibbo.

300 meter

På 300 meters FM i Lahtis nådde **Petra Liljeberg** två andra platser. Liljeberg var andra på både liggande med 580 poäng och 3x20 skott med 528 poäng i damklassen.

På juniorsidan sköt **Björn Friman**, ESF två nya finländska rekord. På 40 skott liggande med standardgevär och på 60 skott liggande med frigevär. På standardgevär sköt han dessutom 397 av 400 poäng, i 60 skotts tävlingen hade Friman 588 poäng. På 3x20 skott med standardgevär knep Björn Friman sitt tredje FM-guld med 556 poäng.

Luukas Koota från ESF deltog också. Koota var andra på liggande med standardgevär med 352 poäng. På 3x20 skott var Koota tredje med 461 poäng.

25 m Standardpistol H: 1) Ari Sundman Vs-Va 507, 2) Thomas Ågren Vs-Va 481

25 m Standardpistol H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 409

25 m Standardpistol A60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 502, 2) Petter Eskills ÅSSF 450, 3) Ralf Lindholm ÅSSF 371

25 m Standardpistol A70: 1) Vidar Fagerström RS 504, 2) Bengt Kamis Vs-Va 462, 3) Kristian Norrdahl ÅSSF 344

25 m Standardpistol A75: 1) Rune Karlsson ÅSSF 485, 2) Ulf Fagerström RS 481,

25 m Standardpistol Lag H20: 1) Esbo Skytteförening: Axel Lilius, Cristian Friman, Björn Friman 1437 SFSM rekord

25 m Standardpistol Lag A: 1) Vasa Skyttegille: Thomas Ågren, Ari Sundman, Bengt Kamis 1450

25 m Standardpistol Lag A50-75: 1) Raseborgs Skyttar: Vidar Fagerström, Ulf Fagerström, Kenneth Mariani-Cerati 1487, 2) Ålands Sportskytteförening: Ralf Lindholm, Jan Malmberg, Rune Karlsson 1265

25 m Olympiapistol H18: 1) Cristian Friman ESF 505, 2) Axel Lilius ESF 385

25 m Olympiapistol H20: 1) Björn Friman ESF 451

25 m Olympiapistol H: 1) Ari Sundman Vs-Va 450, 2) Thomas Ågren Vs-Va 440

25 m Olympiapistol H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 467

25 m Olympiapistol A60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 528, 2) Petter Eskills ÅSSF 331

25 m Olympiapistol A70: 1) Vidar Fagerström RS 382, 2) Kristian Norrdahl ÅSSF 374

25 m Olympiapistol A75: 1) Ulf Fagerström RS 494, 2) Rune Karlsson ÅSSF 384

25 m Olympiapistol Lag H20: 1) Esbo Skytteförening: Axel Lilius, Cristian Friman, Björn Friman 1341

25 m Olympiapistol Lag A50-75: 1) Raseborgs Skyttar: Vidar Fagerström, Ulf Fagerström, Kenneth Mariani-Cerati 1404, 2) Ålands Sportskytteförening: Petter Eskills, Jan Malmberg, Rune Karlsson 1182

25 m Klempistol H18: 1) Cristian Friman ESF 562 SFSM-rekord, 2) Axel Lilius ESF 462

25 m Klempistol H20: 1) Björn Friman ESF 522

25 m Sportpistol D: 1) Kristiina Baumgartner ESF 529, 2) Cecilia Lund ÅSSF 493, 3) Kristina Nordlund ÅSSF 401

25 m Sportpistol D50: 1) Päivi Mariani-Cerati RS 553

25 m Klempistol H: 1) Fredrik Blomqvist ÅSSF 553, 2) Thomas Ågren Vs-Va 543, 3) Ari Sundman Vs-Va 539

25 m Klempistol H50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 509

25 m Klempistol A60: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 545, 2) Petter Eskills ÅSSF 510, 3) Ralf Lindholm ÅSSF 441

25 m Klempistol A70: 1) Bengt Kamis Vs-Va 541, 2) Vidar Fagerström RS 534, 3) Kristian Norrdahl ÅSSF 479

25 m Klempistol A75: 1) Ulf Fagerström RS 528 SFSM-rekord, 2) Rune Karlsson ÅSSF 507

25 m Klempistol Lag H20: 1) Esbo Skytteförening: Axel Lilius, Cristian Friman, Björn Friman 1546 SFSM rekord

25m Klempistol Lag A: 1) Vasa Skyttegille: Thomas Ågren, Ari Sundman, Bengt Kamis 1623, 2) Ålands Sportskytteförening: Fredrik Blomqvist, Ralf Lindholm, Petter Eskills 1504

25m Klempistol Lag A50-75: 1) Raseborgs Skyttar: Vidar Fagerström, Ulf Fagerström, Kenneth Mariani-Cerati 1607, 2) Ålands Sportskytteförening: Kristian Norrdahl, Jan Malmberg, Rune Karlsson 1495

Nordiska Huvudstädernas Tävlning

Nordiska Huvudstädernas Tävlning Hälvälä skjutcenter fylldes av svenska, norska, danska och finska skyttar då de Nordiska Huvudstädernas Tävlning tog plats 12.-14.8.

Det var Helsingfors tur att arrangera den traditionella tävlingen som hålls vart fjärde år. Denna gång hade Helsingfors lag lite mera variation med deltagare då det fanns medlemmar som varit med i tävlingen många gånger och sedan också ett par stycken nybörjare. Nämnvärt är att Joni Stenström, som deltog för första gången i tävlingen lyckades nå medaljplacering i 4 grenar, 1 guld, 2 silver och en brons. Detta var en delorsak till att Helsingfors lag nådde tredje plats. Oslo var som vanligt ganska överlägset och tog guld, Stockholm tog silver och Köpenhamn blev fjärde i tävlingen.

Arrangemangen fungerade bra fast det naturligtvis dök upp en del små problem. Stämningen på tävlingen var som vanligt bra, på banketten på sista kvällen delades vandringsprisen ut för lag och individuella prestationer. Nästa gång ordnas NHT i Oslo 2020.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Jack Wuorinen
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
www.sfs.idrott.fi

0500 872 045

e-post: jack.wuorinen@brev.fi

50 VUOTTA SITTEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

”Minkä näköisiä ne nykyiset olympiamitalit ovat?” Näin kysyttiin Ampujainlehdessä 1968, kun suomalaisille ampujille ei mitalia ”suotu edes näytteeksi” Meksikon kisoissa.

– Se tosiasia on ilmeisesti monelle sulattamaton pettymys ja siitä ilmeisesti johtuu edelläesitetyn kaltainen kysymys, kirjoitti nimimerkki **Pehu** palstallaan.

Tosiasia oli myös se, että ”nyt tapahtui ensimmäisen kerran toisen maailmansodan jälkeen se, että ampujat joutuivat palaamaan [olympialaisista] ilman mitalia”, Pehu jatkoi ja kysyi:

– Mitä sitten on tapahtunut, kun noin hassusti kävi?
 – Toiset kilpailijat ampuivat paremmin kuin suomalaiset. Siinä koko selitys. Tulokset olivat antaneet aihetta odottaa enemmän. Kävi kuitenkin

niin, että esim. pistooliampujista vain yksi jäi vuoden keskiarvotuloksensa alle. Toiset ampuivat keskiarvotulostaan paremmin, mutta eivät riittävän paljon. Kukaan ei ylettänyt vuoden huipputuloksensa, eikä vähempi tällä kertaa olisi riittänyt.

Pehu totesi Sitä sun tätä

–palstansa lopussa, että ”paremminkin olisi voinut käydä”.

– Niin on kuitenkin aina urheilussa ja eritoten ampumaurheilussa, missä jo yhden tai kahden laukauksen epäonnistuminen pudottaa miestä useita sijoja alaspäin. Kirvestä ei ole siitä huolimatta syytä heittää kaivoon, sillä

Pentti vuonna odottavat uudet tehtävät.

Palsta päättyi sanoihin: ”Ei ole aikaa talviuuteen eikä kuntoa saa päästää talvellakaan ravistumaan.”

Pidetään nämä sanat mielessä, melkein 50 vuotta myöhemmin!

LASSI PALO

10 napakkaa

KUVA: LASSI PALO

Saana Peltonen, 20, on Keuruun Seudun Ampujien kivääriampuja. Hän on edustanut Suomea muun muassa ilma-aseiden EM-kilpailuissa (2014-2016) sekä viime elokuussa PM-kisoissa.

1 EKA ENNAKOIVA: Miten ja milloin ampumaurheilu-urasi sai alkunsa?

Iskä vei minut ja siskon KeuSAN radalle kokeilemaan ja molemmat innostuttiin lajista. Vuosi oli ehkä 2004 tai 2005.

2 TOKA TUNKEILEVA: Miksi juuri kivääri?

Eipä taidettu edes muita aseita silloin aluksi tarjota. Myöhemmin olen toki muitakin aseita kokeillut, mutta kivääri tuntuu siltä omimmalta.

3 KOLMAS KOVISTELU: Mitä opiskelet?

Aloitin juuri biologian opiskelut Turun yliopistossa.

4 NELJÄS NALLITUS: Aseesi?

Ilmakivääri on Anschütz 9003 ja pienoiskivääri Anschütz 2007/2013.

5 VIIDES VARMISTAVA: Mitä muuta harrastat? Kaikenlaista urheilua, kuten lenkkeilyä, tanssia ja kuntosalia.

6 KUODES KUJEILEVA: Kuinka monta seuraajaa sinulla on Instagramissa ja kuinka monta Facebook-kaveria sinulla on? Facebookissa luultavasti noin 250 kaveria ja Instagramia minulla ei edes ole.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS: Millainen urheiluampuja ja urheilija nyt olet?

Kunnianhimoinen ja motivoitunut.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU: Mitkä ovat ennätysiasi?

Ilmakiväärissä 412,8. Pienois kiväärin 3x20 ls on 576 ja makuu 616,9 pistettä.

9 YHDEKSÄS YRITYS: Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on ampumaurheilun parissa?

Harjoitukset jatkuvat, vaikka treenipaikka vaihtui Keuruulta Turkuun. Tavoitteenani ovat Tokion olympialaiset (2020).

10 NAPAKYMPPI: Mikä oli tämän vuoden ja mikä olisi ensi vuoden napakymppi?

Tänä vuonna täydellinen napakymppi jäi puuttumaan, mutta olen tyytyväinen siihen, että onnistuin parantamaan ennätysiasi joka lajissa. Ensi vuonna tavoitteenani ovat ilma-aseiden EM-kisat, jotka olisivat samalla ensimmäiset aikuisten arvokisani. Napakymppi olisi tietenkin siellä menestyminen.

LASSI PALO

Yhä paremmaksi arvokisa-ampujaksi

Tomi-Pekka Heikkilä oli Suomen tasisen miesten kolmikon ykkösnimi liikkuvan maalin MM-kilpailuissa. Pronssimitali sekajuoksuissa kruunasi heinäkuussa pidetyt kilpailut, joissa ilahdutti myös Suomen kaksi joukuemaailmanmestaruutta. Heikkilä, 26, kuuluu

ampujaperheeseen, josta MM-kilpailuissa Saksan Suhlissa nähtiin myös vielä juniorisarjassa kilpaileva pikkuveli **Mika**. Veljessarjan keskimäinen, **Sami**, on myös menestynyt liikkuvan maalin ampumaurheilija.

"LIIKKUVASSA MAALISSA LAJINA PARASTA ON, että olemme lajiyhteisönä

yhtä perhettä. Kansainvälisissä kilpailuissaakin tuntuu, että meininki on tosi kotoisaa. On aina lämmin tunnelma, kun lähdetään kilpailuihin. Lajina tämä on tosi koukuttava: jännittävä niin urheilijalle kuin katsojallekin."

"LAJISSANI TOIVOISIN, että olisimme vielä joskus olympiaohjelmassa. Toivoisin mahdollisesti olevani itsekin siellä kilpailemassa."

AMPUJANA HALUAN SEURAAVAKSI KEHITTYÄ parempaan suuntaan arvokisoja ajatellen. Haluan kehittää vielä sekä omaa tekniikkaani että henkistä kanttiani niin, että saadaan isoissa kisoissa vielä ne kirkkaimmatkin mitalit kerättyä.

VINKKINI NUORILLE AMPUJILLE OVAT: Tee kovasti töitä pienestä pitäen. Luota omaan juttuusi ja hae asioita, jotka toimivat sinulle itsellesi sekä treenissä että kisassa. Jokaisen pitää löytää oma juttunsa, millä tulee hyviä tuloksia ja onnistumisen tunteita.

JOS EN OLISI LIIKKUVAN MAALIN AMPUJA, OLISIN todennäköisesti haulikkoampuja.

MIELUISIN HARJOITUKSENI ON nopeiden juoksujen harjoitukset. Tarkemmin kisanomaiset harjoitukset, joissa harjoitus ammutaan kuten kilpailuissa. Mielestäni ne kehittävät parhaiten.

AMPUMISEN LISÄKSI TEEN PALJON muitakin asioita: viihdyn sekä metsässä että kuntosalilla.

SUOMEN MAAJOUKKUE ON tosi vahva, mutta kaipaa vielä vahvistukseen uusia junioreita, joista saadaan hiottua timantteja.

SUOSIKKIVUODENAIKANI ON syksy, koska alkaa metsästyskausi.

ENSI VUONNA HALUAN olla parempi ampuja arvokisoissa.

Tomi-Pekka Heikkilä

- × **SYNT:** 12.4.1990, Kangasala
- × **KOTIPAikka:** Mänttä-Vilppula
- × **SEURA:** Kymppi 64
- × **VALMENTAJA:** Ville Häyrinen
- × **AMMATTI/KOULUTUS:** metsäasiantuntija/metsätalousinsinööri
- × **ASEET:** Walther LG400 -ilmakivääri, Anschütz RT -pienoiskivääri
- × **PATRUUNAT:** RWS R10 (ilmakivääri), Lapua Center-X (pienoiskivääri)
- × **ENNÄTYKSET:** liikkuvan maalin 10m nj 583, sj 387, liikkuvan maalin 50m nj 593, sj 396.
- × **ARVOKISAMITALEJA:** 15 MM-mitalia (kulta 5, hopea 6, pronssi 4), 16 EM-mitalia (6-6-4).

BLACK EDITION

690 692 BT III

